

મુરતને આંગણે પ.પુ. વ.કુ. આચાર્ય મહારાજશ્રીનારદા આશીર્વાદ સહ આશાથી પ.પુ. લાલશ્રી મહારાજશ્રીના દિવ્ય સાંનિધ્યમાં યોજાયેલ

શ્રી સ્વામિનારાયણ સત્સંગ યુવા સંગઠન પ્રારંભ મહોત્સવ

તારીખ :- ૧૪-૧૦-૨૦૧૨, રવિવાર

અમરેતી

અમરેતીને આંગણો પ.પુ. ધ.ধુ. આચાર્ય મહારાજશ્રીના રૂડા આશીર્વાદ સહ આશાથી ધર્મકુણ આશ્રિત શ્રી લક્ષ્મીનારાયણ દેવ યુવક મંડળ આયોજિત પૂર્વામ્ભૂત શ્રી પૂર્ણિત્વિપદાસજી વક્તાપદે યોજાયેલ 'શ્રી પુણ્યોત્તમ પ્રકાશ કથાપારાયણ'માં પથારતા પ.પુ. લાલજી મહારાજશ્રી. (તા. ૨૪ થી ૩૦-૬-૨૦૧૨)

ડૉંબીવતી

ડૉંબીવતી (મુંબઈ)ને આંગણો મંદિરમાં બિરાજમાન બાળપ્રભુ શ્રી ઘનશ્યામ મહારાજની સમર્પણ પ.પુ. ધ.ধુ. આચાર્ય મહારાજશ્રીના રૂડા આશીર્વાદ સહ આશાથી પ.પુ. ૧૦૮ શ્રી ધર્મકુણ મુગટમણિ શ્રી નૃગોદ્વપસાદજી મહારાજશ્રીના દિવ્ય સાંનિધ્યમાં યોજાયેલ મુંબઈ પરાવિસ્તારની 'દ્વિમાસિક સત્સંગ સામા' (તા. ૨૩-૬-૨૦૧૨)

:: સંસ્કૃતક ::

:: આદ્યક ::

ચિંતન

વર્ષ :- ૮, અંક :- ૩ તા. ૨૦-૧૦-૧૨

:: પ્રાર્થક ::

પૂ. સ.ગુ. સ્વામી શ્રી નિત્યસ્વરૂપદાસજી

:: પ્રકાશક ::

શ્રી સ્વામિનારાયણ સંપ્રદાયસ્થ શ્રી લક્ષ્મીનારાયણ દેવ
પીઠસ્થાન સંસ્કૃતક - વડતાલ વતી
શ્રી સ્વામિનારાયણ મંદિર - સરધાર
તા.જી. રાજકોટ - ૩૬૦૦૨૫.

તંત્રી : સાધુ પતિતપાવનદાસજી

:: સંપાદક ::

સ્વામી આનંદસ્વરૂપદાસજી (વેદાંતાચાય)

સંપ્રદાયસ્થ સર્વાંગી વિકાસ કરતું શ્રી સ્વામિનારાયણ મંદિર -
સરધારનું રજિસ્ટર્ડ મુખ્યપત્ર ઈ.સ. ૨૦૦૫ના જૂન માસથી
પ્રારંભથેથું, ઈ માસની ૨૦ તારીખે પ્રકાશિત થતું, આપના
સમગ્ર કુદુભ-પરિવારમાં આંદં અને સંસ્કારની સૌરભ
પ્રસરાવે અને જીવનનું અનેં ઘડતર કરતું સામયિક.

:: લવાજમના દર ::

બે વર્ષ	: ₹. ૧૬૦/-
પંચવર્ષિક	: ₹. ૩૫૦/-
પચ્ચીસ વર્ષ	: ₹. ૭૫૦/-
પરદેશમાં લવાજમ	: \$ 200 U.S.A. : £ 125 U.K.

:: લવાજમદર અંગ ગ્રાહક પત્ર વ્યવહાર ::

'ચિંતન કાર્યાલય'

શ્રી સ્વામિનારાયણ મંદિર - સરધાર

તા.જી. રાજકોટ - ૩૬૦૦૨૫. ફો.નં. ૦૨૮૧ - ૨૭૧૧૨૧૧

Visit us : www.sardhardham.org

www.swaminarayanavadtalgadi.org

E-mail : chintansardhar@yahoo.in

sardhardham@gmail.com

વડતાલ વિહારી શ્રીહરિકૃપા મહારાજની સ્મૃતિ સાથે પ.પૂ. સનાતન ધ.ধ. ૧૦૦૮
શ્રી વિદ્મહમાન આચાર્ય શ્રી અજેન્ડ્રપ્રસાદજી મહારાજશ્રીના શુભાશીવંદ સહ

નૂતન વર્ષ પ.પૂ. ૧૦૮ શ્રી ધર્મકૃણ મુગતમણિ
શ્રી નૃગોન્ડપ્રસાદજી મહારાજશ્રીના દિવ્ય આશીર્વાદ
પ્રતિ,
દેશ-વિદેશમાં વસતા ભગવાન
શ્રીહરિના લાડીલા ધર્મકૃણ આક્રિત સર્વે પ.ભ. હરિભક્ત પરિવાર સમસ્ત...,,

શુભ દિપાવલી અને નૂતન વર્ષાભિનંદન

મહાશુભસ્થાન વૃત્તાલયે બિરાજત શ્રી લક્ષ્મીનારાયણટેવ, શ્રીહરિકૃપા મહારાજના ચરણકુમલ સમીપેથી શ્રી લક્ષ્મીનારાયણટેવ પીઠાધીશ્વર પ.પૂ. ધ.ধ. શ્રી ૧૦૦૮ આચાર્ય શ્રી અજેન્ડ્રપ્રસાદજી મહારાજશ્રી એવેં અમારા શુભાશીવંદ સહ જ્ય શ્રી સ્વામિનારાયણ વાંચશો.

હિપાવલી, શાસ્કોકત અને પુરાણોકત પૃષ્ઠભૂમિ પ્રમાણે પ્રબુ શ્રીરામ દ્વારા અધર્મરૂપી ચાવણશો અંત કર્યા બાદ પોતાની પોતાના વાસસ્થ અને સાંનિધ્યનું સુખ આપવા અને રામરાજ્યના શ્રીગણેશ કરવા અયોધ્યાનગરીને વિશે પુનઃ આગમન અને ભગવાન શ્રીરામના ૧૪ વર્ષના વિયોગથી વ્યાકુળ અને પ્રભુદીન માટે આતુર પ્રજાજીને, ભગવાનના આગમનના હર્ષ અને પોતાનો ભાવ વ્યક્ત કરવા સમગ્ર નગરીને દીવાની હારમાણ કરી પ્રકાશિત કરી તે અવસરની સ્મૃતિ છે. આમ તો પ્રબુ શ્રીરામનું આગમન અમાસની અંધારી રાતે થયું, પરંતુ પ્રજાના હદ્યાના ઉત્સાહ અને પ્રભુ શ્રીરામ પ્રયે પોતાની શ્રદ્ધા અને વિશ્વાસ એ ઘોર અંધકારનો છેદ ઉડાડી પૂનમના અજ્ઞાયાને જ્ઞાવે તેવો પ્રકાશ પાથરી દીખો, ત્યારી દિપાવલીનો ઉત્સવ તે અસત્ય, અચ્યાય, અધર્મ, હતાશ, ઉદાસીનતા અને નકારાત્મક વિચારોના અંધકારનો પરાજ્ય અને સત્ય, ન્યાય, ધર્મ, હર્ષ, ઉલ્લાસ અને શ્રદ્ધા-વિશ્વાસના દીપપ્રકાશમાન કરે તેવી શ્રીહરિના ચરણથોર્માં પ્રાર્થના.

તેમજ આગમી નૂતન વર્ષમાં, તમારા જીવનમાં સુખ, શાંતિ, સમૃદ્ધિ, ધર્મ અને ભક્તિની અભિવૃત્તિ થાય અને ભગવાન શ્રી સ્વામિનારાયણને સ્થાપેલ મૂળ સંપ્રદાયના મૂળભૂત સિદ્ધાંતોને પોષક મળે તથા સત્સંગો સર્વાંગી વિકાસ થાય તેવી સાદેવ કામના સહ પ.પૂ. ધ.ধ. શ્રી ૧૦૦૮ આચાર્ય મહારાજશ્રી તથા સમગ્ર ધર્મકૃણ પરિવારના શુભાશીવંદ.

અત્ર કુશલ તત્ત્વસ્તુ

આશાદી,

નૃગોન્ડપ્રસાદજી
લાલજી મહારાજશ્રી વડતાલ.

અનુક્રમિકા

‘શ્રી સ્વામિનારાયણ’ નામ - મહામંત્રના વેદાદિ શાસ્કોકત અર્થો ૦૪

- સાધુ યોગેશ્વરદાસજી, ગુરુ : પૂ. સ.ગુ. સ્વામી શ્રી નિત્યસ્વરૂપદાસજી

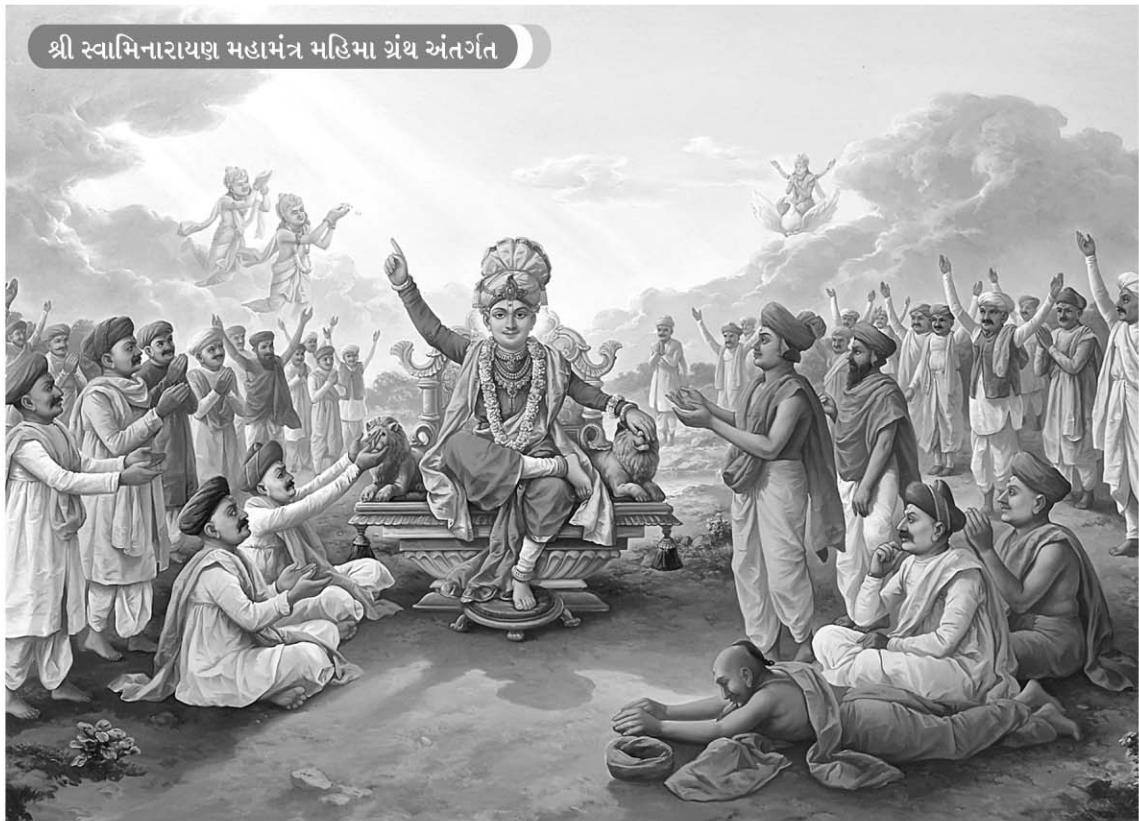
૨ સત્સંગ સમાચાર પત્રિકા... ૨૮

- સ્વામી ધનશ્યામદાસજી - ધર્યુવીરવાડી તથા સાધુ ધર્મવલ્લભદાસજી - સરધાર

૩ દશમી શ્રી સ્વામિનારાયણ સ્પેશયલ જગતાથપુરી મહોત્સવ ટ્રેનયાત્રા ૩૨

- સંક્રિત

૪ શ્રી સ્વામિનારાયણ સત્સંગ છાવણી - સરધાર ૩૪

‘શ્રી સ્વામિનારાયણ’ નામ - મહામંત્રના વેદાદિ શાસ્ત્રોકૃત અર્થો

‘સ્વામિનારાયણ’ મંત્રમાં મુખ્ય બે શબ્દો છે. ૧. સ્વામિ અને વિરચિત ‘શ્રીહરિવાક્યસુધાસિધુની સેતુમાલા ટીકા’માં ૨. નારાયણ. તો સૌપ્રથમ આપણે વ્યાકરણની દસ્તિએ ‘સ્વામિ’ ઉપોદ્ધાત પ્રકરણના ૧૧મા શ્લોકમાં ‘સ્વામી’ શબ્દની ત્રણ શબ્દનો પ્રકૃતિ-પ્રત્યય સંમિલિત વ્યુત્પત્તિજ્ઞન્ય અર્થજોઈએ.

‘સ્વામિ’ શબ્દમાં ‘સ્વ’ પ્રકૃતિને ભત્વર્થ નિપાતિત ‘આમિનિચ્’ પ્રત્યય ‘સ્વામિત્રેશ્વર્ય’ (અષ્ટાધ્યાયી : ૪/૩/૧૨૬) આ પાણિનિસૂત્ર દ્વારા લાગીને ‘સ્વામી’ શબ્દ બને છે. જેમાં ‘સ્વ’ પ્રકૃતિનો અર્થ - આત્મા આત્મીય-જ્ઞાતિ અને ધન થાય છે. પરંતુ ભત્વર્થ પ્રત્યય ‘આમિનિચ્’ લગડવાથી ‘સ્વ’ પ્રકૃતિનો અર્થ એશ્વર્ય થાય છે. ‘આત્માત્મીયજ્ઞાતિધનવચનઃ સ્વશબ્દः । આમિનિચ્વિષયस્તૈશ્વર્યવાચી । (સ્વમજ્ઞાતિધનાખ્યાયામ ॥૧॥)

(૧/૧/૩૬ | સૂત્ર પર મહાભાગ્યપ્રદીપ)

આદિ આચાર્ય પ.પુ. ધ.ধુ. શ્રી રધુવીરજી મહારાજ

પ્રથમ : ‘સ્વं ક્ષરાક્ષરાદિનિયમનૈશ્વર્યમસ્યાસ્તીતિ સ્વામી’ - અર્થાતું ક્ષરાક્ષર આદિકને નિયમન કરવારૂપ એશ્વર્ય જેની પાસે છે તેને ‘સ્વામી’ કહેવાય. આદિઆચાર્ય શ્રી રધુવીરજી મહારાજશ્રીએ ‘સર્વભંગલ સ્તોત્ર’ની વ્યાખ્યામાં પણ ‘સ્વામી’ શબ્દનો અર્થ સેતુમાલા ટીકાને મળતો જ કર્યો છે. જોઈએ એશ્વર્ય થાય છે. તેઓશ્રીના જ શબ્દો :-

- ‘સ્વમૈશ્વર્ય વિવ્યાતે યસ્યાસૌ સ્વામી । સર્વં જીવાનામીશ્વરાણાં ચ નિયન્ત્રણં સકલકર્મફલદાતૃત્વાદિ ચેશ્વર્ય તદ્વાન् ।’

અર્થાતું સર્વજીવો અને ઈશ્વરોનું નિયમન કરવાપણું તથા

સર્વને પોતપોતાના કર્માનુસાર ફળ આપવાપણું વગેરે વગેરે એશ્વર્ય જેમની પાસે છે તેને ‘સ્વામી’ કહેવાય.

(આદિઆચાર્ય શ્રી રધુવીરજી મહારાજ કૃત સર્વમંગલ સ્લોત્ર શ્લો. ૬ ‘ભાવપ્રભોધિની’ વ્યાખ્યા)

વૈયાકરણસિદ્ધાંતકૌમુદીની ‘ભાલમનોરમાટીકા’ તથા ‘તત્વભોધિની ટીકા’ પણ આદિ આચાર્ય પ.પૂ. ધ.ধુ. શ્રી રધુવીરજી કરેલા અર્થનું પ્રતિપાદન કરે છે. ‘સ્વમ્મેશ્વર્યમ्, તદવાનિત્વર્થ: । નિયન્તેતિ યાવત् (બાલમનોરમા)’ અર્થાત્ જડચિદાત્મકોના જે નિયંતા છે તેને ‘સ્વામી’ કહેવાય.

‘ઇશિતા હિ ઇશ્વર: । સ તુ સ્વામીત્વુચ્ચતે । (તત્ત્વભોધિની)- અર્થાત્ શક્તિ સંપત્તિ જે છે, તેને જ સ્વામી કહી શક્ય છે.

સ્વયં ભગવાન શ્રી સ્વામિનારાયણ વચનામૃતમાં ‘સ્વામી’ શબ્દનો અર્થ કરતા કહે છે:-

- “પુરુષોત્તમનારાયણ તે સર્વના સ્વામી છે. તેમ એ નારાયણ પોતાના એશ્વર્ય કરીને સર્વોપરી વર્તે છે.” (વચ. પ્ર. પ્ર. ૨૧)

- “સર્વ કિયાના પ્રવ્રતાવનારા ને સર્વના સ્વામી એક જ ભગવાન (અર્થાત્ ભગવાન એજ સર્વના સ્વામી) છે. તથા ભગવાન સંગાથે બીજાને દાવ બંધાય એમ પણ જણાનું નથી.” (વચ. ગ. અં. પ્ર. ઉદ.)

સદ્. શ્રી નિર્ખળાનંદ સ્વામી પણ આ જ અર્થને દોહરાવતા કહે છે.

‘સર્વના સ્વામી જે શ્રીહરિ રે, સર્વના કા’ વિદ્યા શ્યામ; પુરુણ સર્વના નિયંતા નાથજી રે, સર્વના કરિયા કામ. પુરુણ’ (પુરુષોત્તમ પ્રકાશ : ૫૫/૧૦)

‘એવા નામના નામી જે સ્વામી રે, તે છે અક્ષરધામના ધામી રે; સહુના નિયંતા સહુના નાથ રે, સહુના સ્વામી સુખની મિરાય રે.’ (પુરુષોત્તમ પ્રકાશ : ૨૧/૧૭)

‘સૌના નાથ નિયંતા સ્વામી રે, સૌ ધામના પણ ધામી રે; તે તો અટળક આજ ટળિયા રે, થયા સુખી જન જેણે મળિયા રે.’ (પુરુષોત્તમ પ્રકાશ : ૧૨/૨૦)

સમાટ ગ્રંથરલન ‘શ્રી સત્સંગિજીવન’ની હેતુટીકામાં સ.ગુ. શ્રી શુક્રાનંદ સ્વામીએ ‘સ્વામી’ શબ્દનો ઉપર ભનાવ્યા પ્રમાણે જ અર્થ કર્યો છે. ‘સ્વામી - સકલૈશ્વર્યસંપત્રનું’ - અર્થાત્ ‘કાલમાયાક્ષરબ્રહ્માદીનાં નિયમનલક્ષણેશ્વર્યમસ્યાસ્તિ ઇતિ સ્વામી’ - કાળમાયા, અક્ષરબ્રહ્મ આદિકોને નિયમન કરવારૂપ એશ્વર્ય જેની પાસે છે તેને ‘સ્વામી’ કહેવાય.

સ.ગુ. શ્રી શુક્રાનંદ સ્વામી, સ.ગુ. શ્રી ગોપાળાનંદ સ્વામી વિરચિત ગીતાભાષ્યના મંગલાચારણના શ્લોક રુમાં આવેલ ‘સ્વામિનારાયણ’ શબ્દનું ભાષ્ય આ પ્રમાણે કરે છે:-

‘સર્વસ્વામિત્વં નારાયણ એવ સુપ્રસિદ્ધ શ્રતિષુ ।’ - અર્થાત્

સર્વના સ્વામી, સર્વનું નિયંતાપણું એક નારાયણમાં જ છે એ શ્રુતિઓમાં સુપ્રચિદ્ધ છે.

ઉપનિષદો પણ કહે છે :-

- ‘ન તત્સ્વેશો કશ્ચચન’ - તે પરમાત્મા સર્વના સ્વામી છે. તેના સ્વામી કોઈ જ નથી. (તેજિરીયનારાયણ : ૩/૧/૧૦)

- ‘સર્વસ્વ વશી સર્વસ્વેશાનું’ - પરમાત્મા સર્વના સ્વામી છે, સર્વ પરમાત્માને વશ છે. (બૃહદારણ્ય : ૬/૪/૨૨)

શ્રી રામાનુજાયાર્થ પણ કહે છે :-

‘સર્વેશ્વર્યસમ્પત્ર: સર્વેશ્વર: શશ્મુરાકાશમધ્યે ધ્યેય: (અ.શિ.૨)

ઇતિ નારાયણસ્વેચ્છ પરમકારણસ્વ શશ્મુરશ્વદ્વાચ્યસ્વ ધ્યાન વિધીયતે (વેદાર્થ સંગ્રહ) - સર્વ એશ્વર્ય સંપત્તિ, સર્વેશ્વર, સર્વના પરમ કારણ, શંભુ શબ્દથી કહેવાયેલા નારાયણનું પોતાના હદ્ય આકાશને વિશે ધ્યાન કરવું.

‘સર્વેશ્વર્યસમ્પત્ર: સર્વેશ્વર: શશ્મુરાકાશમધ્યે ધ્યેય: (અ.શિ.૨)

ઉભયોરેષ સંબન્ધો ન પરોડભિમતો મમ ॥

આત્માઓમાં દાસપણું અને પરમાત્મામાં સ્વામીપણું સ્થિત છે. આ બંને સ્વામી-સેવક ભાવ વિના બીજો કોઈ સંબંધ મારા માન્યામાં નથી.

સ્વોજીવેનેચ્છા યદિ તે સ્વસત્ત્તાયાં સ્વૃહ્ય યદિ ।

આત્મદાસ્યં હરે: સ્વાયં સ્વભાવં ચ સદા સ્મર ॥’

જો ઉત્ત્રત જીવાની ઈચ્છા અને પોતાની સત્તામાં સ્પૃહ હોય તો આત્મામાં દાસપણું અને પરમાત્મામાં સ્વામીપણું સ્વભાવથીસિદ્ધ છે. એને સદાયને માટે યાદ રાખવું.

(શ્રી વિષ્ણુતાત્વે)

‘દાસભૂતા: સ્વત: સર્વે હ્યાત્માન: પરમાત્મનઃ’ - સ-મસ્ત જીવ-પ્રાણીમાત્રા સ્વભાવથી પરમાત્માના દાસ છે. (આર્થિબૃધ્યસંહિતાયાં મંત્રરાજપદસ્તોત્રે શ્લોક-૧૨)

‘ઇત્યાદિપ્રસિદ્ધં સ્વભાવત: દાસત્વં ચ્છિપ્રત્યાભાવેન વ્યજ્યતે દ્વ્યેઽપિ નારશશ્વદ્વાચ્યાનાં જીવાનાં તાત્પર્યવૃત્તા દાસત્વં ગ્રાહ્યમ्’ - ભૂત-પ્રાણીઓનું સ્વભાવથી દાસપણું પ્રસિદ્ધ હોવાથી જે વસ્તુ પહેલા જે અવસ્થામાં ન હોય અને પાછાથી એ અવસ્થાને પ્રાપ્ત કરે એ અર્થમાં થતો ‘ચિવ’ પ્રત્યયનો અભાવ સૂચિત કરે છે. નાર શબ્દવાચ્ય જીવોનું તાત્પર્ય શક્તિથી દાસપણું ગ્રહણ કરવું. (શરણાગતિ ગધમ્ - ૧૨)

‘નિયતસ્વમિતિ પ્રબુદ્ધધીરથાવા કિ નુ સમર્પયામિ તે ? ! નિયતસ્વમિતિ નિયતશેષભૂતિમિત્વર્થઃ। કિ નુ સમર્પયામિ તે ? !

સર્વસ્વામિનઃ: સર્વેશ્વરસ્વ તવ પૂર્વમશેષભૂતં મયેદાનીં સ્વાતન્ત્રસ્વામિત્વાભિમાનપૂર્વકં શેષીકર્તવ્યં ન કિચિદદસ્તિ ।’ - બધું જ પરમાત્માનું છે આવી બુદ્ધિ હોવાથી હું શું હવે એ પરમાત્માને અર્પણ કરું? સર્વના સ્વામી એવા પરમાત્માનો હું દાસ છું. માટે સ્વતંત્ર સ્વામીપણું અભિમાન

ધરીને મારી પાસે તેમને અર્પણ કરવા માટે કશું નથી। (સોત્રરત્ન ભાષ્ય, શ્લોક-૫૩)

‘સ્વામિત્વં નામ સ્વવ્યતિરિક્તસ્ય સમસ્તસ્ય વસ્તુનઃ
સ્વકીયત્વેનાભિમાનઃ । શેષિચન્ તુ તદાહિતાતિશયાશ્રયવત્ત્વમ् ।
ઇદ્વશભેદવિવક્ષયૈવ શ્રીભાગ્યકારેરપિ પૃથુગાં અશોષચિદવિદ
વસ્તુશેષભૂતઃ । અખિલજગત્સ્વામિન् ઇતિ પ્રયુક્તં બોધ્યમ् ।’ -
સ્વામીપણું એટલે પોતાથી વ્યતિરિક્ત સમસ્ત વસ્તુઓમાં
પોતાપણનું અભિમાન, શેષિપણું તો તેમાં સ્થાપિત અતિશય
આશ્રયપણું છે. સમસ્ત ચિદચિદાત્મક વસ્તુ પરમાત્માનું શરીર
છે. અખિલ વિશ્વના સ્વામી પરમાત્મા છે એવી રીતે પ્રયોગ
જ્ઞાણવો જોઈએ. (ઇશાવાસ્યોપનિષદ્ધ ટીકા પ્રતિપદાર્થ
વિવરણાટીકા ટીપ્પણી)

‘પરમાત્મા હરિ: સ્વામી સ્વતોऽહં તસ્ય કિંડકર: ।

કैંડ કર્યમખિલા વૃત્તિરિત્યે: જ્ઞાનસંગ્રહ: ॥’

(નારદપંચરાત્ર ભારવાજ સંહિતા, પરિશિષ્ટે અધ્યા. ૧,
શ્લો. ૭૬ તથા ઈશાવાસ્યોપનિષદ્ધ શ્રીરંગચાર્યભાષ્ય પ્રથમમંત્ર)

ભાગવત શાન્તાનો સારાંશ એ જ છે કે, પરમાત્મા ભગવાન
શ્રીહરિ જ ‘સ્વામી’ છે. અને હું સ્વયં એનો દાસ છું. મારા દ્વારા
કરવામાં આવેલા બધા જ કાર્યો ભગવાનના કેંકર્ય સ્વરૂપ છે.
‘સ્વામિસમાદેશાપેક્ષી તત્ચોદિતકારી કિકર:’ - અર્થાત્ સ્વામીના
આદેશ અનુસાર કાર્ય કરનારને કિંકર કહેવાય.

‘બ્રહ્માઽહકૃષ્ણદાસોऽસ્મિ ।’ - મંત્રનો પણ આ જ ભાવાર્થ છે.

‘સ્વસ્યાપિ સ્વામિનં વિદ્યાચ્છ્રીહરિં પરમં સુધી: ।’ - મારા
આત્માના સ્વામી સાક્ષાત્ ભગવાન શ્રીહરિ છે એમ જ્ઞાણવં.

(આધ્યાત્મિકતત્ત્વાખ્યાનમ્, શ્લો-૫૨)

‘એક એવ હરિ: સ્વામિશબ્દવાચ્યોऽસ્તિ સર્વર્થા ।

અન્યસ્તુ તદુપાસ્ત્વાપાત્રગુણ્યોગાત્થોચ્ચતે ॥

बૃહત् विष्णुપुરाणोक्ते: ઇતि સ્વયં હરિ:

એક પુરુષોત્તમનારાયણને જ સ્વામી શબ્દથી સંબોધી
શક્ય છે. અને ભગવાનની ઉપાસનાથી પ્રાપ્ત થયેલ ઐશ્વર્યને
લીધે અન્ય વ્યક્તિને માટે પણ સ્વામી શબ્દનો ગૌણ રીતે પ્રયોગ
થાય છે. (ઉપોર્ધ્વાત્પ્રકરણ શ્લો-૧૧, સેતુમાલા ટીકા)

સ.ગુ. શ્રી શતાનંદ સ્વામી વિરચિત ‘શિક્ષાપત્રી
અર્થદીપિકા’, આદિઆચાર્ય શ્રી રઘુવીરજ મહારાજ વિરચિત
‘શિક્ષાપત્રી ભાષ્ય’, પ.પૂ. ધ.ধુ. આચાર્ય શ્રી ભગવત્પ્રસાદજ
મહારાજ વિરચિત ‘શિક્ષાપત્રી ભાષ્યની ટીકા’માં પેજ નં.
૧૮માં પણ ઉપરોક્ત શ્લોક આપેલો છે.

‘સ્વામી’ શબ્દનો બીજો અર્થ :- આદિ આચાર્ય પ.પૂ.
ધ.ধુ. શ્રી રઘુવીરજ મહારાજ ‘સ્વામી’ શબ્દનો બીજો અર્થ
દર્શાવતા કહે છે:

‘કાલમાયાદ્ક્ષરબ્રહ્મનિત્યૈશર્વયાર્ણિમાયનન્તશક્પતિઃ, સ્વામી

ત્વીશ્વર: પતિરીણિતેત્યમર: ।’ - કાળમાયા, અક્ષરબ્રહ્મ, નિત્ય
ઐશ્વર્ય, અણિમા આદિક અનંતશક્પતિઓના પતિ હોવાથી
ભગવાન શ્રીહરિ તેને ‘સ્વામી’ કહેવાય.

આદિઆચાર્ય શ્રી રઘુવીરજ મહારાજશ્રીએ ‘જનમંગલ
સોત્ર’ની વાખ્યામાં ‘સ્વામી’ શબ્દનો અર્થ ઉપર પ્રમાણે જ
કર્યો છે. જેમ કે:-

- ‘સ્વામિશબ્દ: પતિપર્યાય: । સ્વાશ્રિતસકલજનાનાં
કાલમાયામાદિભ્યો રક્ષણસમર્થત્વાત્ પતિરિત્યર્થ: ।’

અર્થાત્ પોતાના સમસ્ત આશ્રિતોને કાળમાયા આદિકોથી
રક્ષણ કરવા સમર્થ હોવાથી પતિ કહેવાય છે. અર્થાત્ ‘સ્વામી’
કહેવાય છે. (આદિઆચાર્ય શ્રી રઘુવીરજ મહારાજ કૃત
જનમંગલ સોત્ર શ્લો. ૧૨ ‘ભાવાર્થપ્રકાશિકા’ વાખ્ય)

સ.ગુ. શ્રી શુક્રાનંદ સ્વામી, સ.ગુ. શ્રી શતાનંદ સ્વામી દ્વારા
વિરચિત સમાટ ગ્રંથરત્ન ‘શ્રી સત્સંગિજીવન’ની હેતુટીકામાં
‘સ્વામી’ શબ્દનો બીજો અર્થ આદિઆચાર્ય શ્રી રઘુવીરજ
મહારાજે કરેલા અર્થમાં જ સૂરપૂરે છે. જેમ કે,

‘સ્વામિશબ્દ: પતિપર્યાય: સ્વાશ્રિતસકલજનાનાં
કાલમાયામાદિભ્યો રક્ષણસમર્થત્વાત્ પતિરિત્યર્થ: ।’ - પોતાના
સમસ્ત આશ્રિતોને કાળમાયા, યમ આદિકી રક્ષણ કરવા
સમર્થ હોવાથી પતિ એટલે કે ‘સ્વામી’ છે.

(શ્રી સત્સંગિજીવન હેતુટીકા : ૨/૨૪/૪૬)

મહાભાષ્યકાર શ્રી પતંજલિ મહર્ષિ ‘પતિ’ શબ્દનો અર્થ
કરતા કહે છે :- ‘પત્યનો યજસંયોગ’(અષાધ્યાધી : ૪/૧/૩૩) -
સૂત્રના ભાષ્યમાં ‘પતિશબ્દોર્યમૈશ્વર્યવાચી’ - પતિ શબ્દ ઐશ્વર્યને
કહેનારો છે. સ્વામી શબ્દનો પચાયિ છે.

યામુનમુનિકૃત સોત્રરત્ના ૧૦મા શ્લોકમાંના ‘સ્વામિન’
શબ્દનો અર્થ ને તેનું ભાષ્ય કરતા કહ્યું છે:-

‘પતિ વિશ્વસ્યાત્મેશ્વર’ - વિશ્વના સ્વામી પરમાત્મા છે. (તૈ.ડ.
૨/૧૧/૩) ‘સ કારણ કરણાધિપાધિપઃ’ - સર્વકારણના કારણ,
સર્વના ઉપરી એક પરમાત્મા છે. (શ્વ. ડ. દ/૧૯) ‘પ્રધાનક્ષેત્રજ્ઞપતિર્ગુણોઃ’ - પ્રધાનક્ષેત્રજ્ઞના સ્વામી પરમાત્મા છે.
(શ્વ. ડ. દ/૧૬) ‘પતિ પતીનાં પરમં પરસ્તાત’ - સ્વામીઓના
સ્વામી પરતત્વ પરમાત્મા છે. (શ્વ. ડ. દ/૧૭) ‘એષ્ભૂતપતિરેષ
ભૂતપાલ:’ - સમસ્ત ભૂતપ્રાણી માત્રના સ્વામી પરમાત્મા છે.
(કૌણીતકી - ડ/૧૯) ‘ઇત્યાદિષુ પ્રસિદ્ધં હિ સર્વસ્વામિત્વમ्
(સોત્રરત્નભાગ્યમંશ્લો-૪૩)’

વિદ્વત् સમાટ સ.ગુ. શ્રી નિત્યાનંદ સ્વામી ‘શ્રીહરિ
દિજિવજય’ ગ્રંથમાં કહે છે:-

‘સકલैશ્વર્યસમ્પત્ર: સર્વશક્પતિ: પ્રભુ: । અનન્તવૈભવો દિવ્ય:
સચ્ચદાનન્દવિગ્રહ: ।’ (શ્રીહરિ દિજિવજય: ઉલ્લાસ-૩૦, શ્લોક-૧૪)

ભગવાન શ્રીહરિ સમગ્ર ઐશ્વર્યથી સંપત્ત છે, માયા આદિક

સર્વ શક્તિઓના પતિ-નિયામક અને પ્રેરક છે, સર્વના નિયંતા છે, અનંત વૈભવે યુક્ત છે, દિવ્યસ્વરૂપ અને સત્ત, ચિત્ત અને આનંદમય એવા દિવ્યાકાર છે.

‘સ્વામી’ શબ્દનો ત્રીજો અર્થ :- આદિ આચાર્ય પ.પુ. ધ.પુ. શ્રી રધુવીરજી મહારાજ સ્વામી શબ્દનો ત્રીજો અર્થ કરતા કહે છે :

‘સ્વો ધનેઽस્ત્રિયામિત્યમરોકે: સ્વં ધનમ् અમતિ ગચ્છતિ ઇત્યેવં શીલ: સ્વપૂર્વગત્વાદ્યાર્થત् અમ् ધાતોસ્તાચીલ્યે ણનિ ઇતિ સ્વામી નિરવિધિકાતિશયસમપ્ત્યાઢ્ય: ઇત્વર્થ:’ - નિરૂઘવધિ અતિશય સંપત્તિવાનને સ્વામી કહેવાય છે.

અવધિ રહિત અતિશય સંપત્તિના માલિક હોવાથી ભગવાનને ‘સ્વામી’ કહે છે. પૃથ્વી ઉપરનું જે સર્વ ધન છે તે ભગવાનનું હોવાથી તેમને ‘સ્વામી’ કહેવાય છે. (ભગવદ્ગોમંડલ)

‘શૃણુ નારાયણક્ષેત્રं જલાદ્વસ્ત ચતુષ્ટયમ् ।

અત્ર નારાયણ: સ્વામી નાન્ય: સ્વામી કદાચન ॥૪૦॥’

સુનિએ, નદિ સરોવર આદિ જલકે કિનારે કી ચારવાર હાથકી ભૂમિ શ્રીનારાયણક્ષેત્ર કહાતી હૈ, ઉસકે સ્વામી નારાયણ હી હૈ, અન્ય કોઈ કથી ભી ઉસકે સ્વામી નહી હૈ ॥૪૦॥’

(બ્રહ્મવૈતરત્પુરાણ - શ્રીકૃષ્ણજન્મભંડ, અ.૭૮)

‘ઇશાવાસ્યમિદં સર્વ યત્કિર્ય જગત્યાં જગત् ।

તેન ત્વકેન ભૂજીથા મા ગૃધ: કસ્યસ્વિદ્ધનમ् ॥’

સમસ્ત બ્રહ્માંડમાં જે કાંઈપણ જાણાતું બધું જ સર્વનિયામક પરમાત્માથી વ્યાપ છે. કોઈ અંશ પરમાત્માથી રહિત નથી. એવા કર્મફલપ્રદાતા પરમાત્માએ આપેલા પોતે કરેલા કર્માના ફળસ્વરૂપ ભોગોને શાસ્ત્ર પ્રમાણે ભોગવો. કોઈનું પણ દ્રવ્ય ઈચ્છશો નહિ, કારણ કે એ ધન કોઈનું નથી. તે શાથી? સર્વનિયામકથી આ સમગ્ર જગત વ્યાપ છે. તેના સ્વામી એક પરમાત્મા છે. (ઇશાવાસ્યોપનિષદ્ધ: શ્લોક-૧)

આદિઆચાર્ય શ્રી રધુવીરજી મહારાજશ્રીએ ‘જનમંગલ સ્તોત્ર’ની વ્યાખ્યામાં ‘સ્વામી’ શબ્દનો આ રીતે પણ અર્થ કર્યો છે. જેમ કે :- ‘સ્વાન્ નિજાશ્રિતજનાન્ અમયતિ સ્વસ્વરૂપજાન્ ગમયતીતિ સ્વામી ।’

અર્થાતું પોતાના આશ્રિતોને પોતાના સ્વરૂપનું શાન કરાવતાં હોવાથી ‘સ્વામી’ કહેવાય છે. (આદિઆચાર્ય શ્રી રધુવીરજી મહારાજ કૃત જનમંગલ સ્તોત્ર શ્લો. ૧૨ ‘ભાવાર્થ પ્રકાશિક્ષા’વ્યાખ્યા)

આનાથી એ અર્થ ફલિત થયો કે, ‘સ્વામી’ શબ્દનો મુખ્ય પ્રયોગ ભગવાનને વિષે જ થઈ શકે. બીજી જગ્યાએ પ્રયોજવામાં આવતો ‘સ્વામી’ શબ્દ ગોણ છે. અનુકૂમે આ લોકમાં સીનો સ્વામી તેનો પતિ છે અને પ્રજાનો સ્વામી તેનો રાજ છે. અને સર્વ રાજાનો સ્વામી ઈન્દ્ર છે. પરંતુ તેનું

સ્વામિત્વ સ્વર્ગના બાબુ નિયમન પૂરતું જ સીમિત છે. સર્વ બ્રહ્માંડોમાં એમનું નિયમન નથી. તેઓ લોકના સ્વામી હોવા છતાં એકબીજાની દસ્તિએ દાસ પણ છે. ઈન્દ્રનું ત્રિલોકમાં ચાલે પણ ચૌદ લોકમાં નહિ. ચૌદ લોકનું નિયમન બ્રહ્મ કરે. બ્રહ્માની પાસે ઈન્દ્ર દાસ કહેવાય. વિરાટ પાસે બ્રહ્મ દાસ કહેવાય. વિરાટનો સ્વામી પ્રધાનપુરુષ છે અને પ્રધાનનો સ્વામી મહાપુરુષ છે. અક્ષરબ્રહ્મ મહાપુરુષના સ્વામી કહેવાય. છતાં મૂળ અક્ષરબ્રહ્મ પણ પુરુષોત્તમનારાયણ પાસે દાસ જ છે. સર્વ શક્તિમાન, સર્વના નિયંતા, સર્વના પ્રેરક, સર્વના કારણ, સર્વના ઉપાસ્ય, સર્વના સ્વામી એક પરબ્રહ્મ ભગવાન શ્રી સ્વામિનારાયણાછે.

‘અક્ષર પ્રજંત નિર્જીવ કહાયે, હરિ મજ્ર સમર્થ રહાયે; ઓરો દેવ ભૂપતિ રહે જે તે, હરિ આગો નિર્જીવ હે તેતે.’

ભગવાન શ્રી સ્વામિનારાયણની મરજી વિના અક્ષર પર્યાત સર્વ જીવ વિનાના શરીર જેવા અતિ અસમર્થ છે. અને ભગવાન શ્રીહરિની આગળ અક્ષરાદિક સર્વ પરતંત્ર છે. અને બીજા દેવ કે રાજાઓ પણ સર્વ જીવ વિનાના મનુષ્યોના શરીર જેવા છે. તે ભગવાન શ્રીહરિ વિના કાંઈપણ કરવા સમર્થ નથી. (શ્રીહરિચિત્રામૃતસાગર : ૭/૫૭)

‘અક્ષર પ્રજંત કો સમર્થ જેહા, અણુમાત્ર ન દેખાવત તેહા; જુહા લગ દિયો સામર્થ્ય જાંકું, તિહા લગ દેખ આવે તાંકું.’

અક્ષર પર્યાતનું સામર્થ્યપણું ભગવાન શ્રીહરિની દસ્તિ આગળ અણુમાત્ર પણ દેખાતું નથી. અને જેને જેને જ્યાં લગી ભગવાન શ્રીહરિએ આપેલું સામર્થ્ય છે જ્યાં લગી તેમાં દેખાય છે. (શ્રીહરિચિત્રામૃતસાગર : ૧૨/૪૬)

‘અક્ષર સમહી હોઉં, અનુવૃત્તિમે ન ચલત જબ; કિટ સમ હોત સોઈ, હરિસમ નહિ સમર્થ કોઉં.’

ભગવાન શ્રી સ્વામિનારાયણ કહે છે કે, આ પ્રગટની ઉપાસના-ભજન કરીને અક્ષર જેવા ભક્તો થયા હોય પછી તે અક્ષર પણ ભગવાન શ્રીહરિની આજ્ઞાનો ભંગ કરીને પોતાના મનમાં આવે તેમ ચાલે છે ત્યારે અક્ષર જેવા સમર્થ હોય તેને પણ ભગવાન શ્રીહરિ કીટ સમાન તત્કાળ કરી મૂકે છે. એવા ભગવાન શ્રીહરિ અતિ સમર્થ છે. (શ્રીહરિચિત્રામૃતસાગર : ૧૮/૩૮)

‘અક્ષર એસે પ્રતાપ હી વાના, તુમ આગો જડ હે ભગવાના; એસી મોટાપ તુમારી કહાયે, જથાર્થ શેષ પાર ન પાવે.’

સત્થાખમાં અક્ષરની મોટાપ કહેલી છે, પરંતુ ભગવાન શ્રી સ્વામિનારાયણની દસ્તિ આગળ અક્ષર તે તો જડ જેવું છે. તે અતિ અસમર્થ છે અને એથી અનંત અપાર હે ભગવાન શ્રીહરિ! તમારી મોટાપ છે. તેનો યથાર્થ અનંત શેખનારાયણપણ પાર પામતા નથી.

(શ્રીહરિચિત્રામૃતસાગર : ૧૨/૭૫)

‘श्रीहरि पुनी कहुत भयेउ, हरिजन प्रतिही बात;
एक रोम भगवान के, अक्षर कोटि रहात।’

भगवान श्री स्वामिनारायण कहे छे के, हे भक्तो ! तमे सर्वे
ऐम जाणो के पुरुषोत्तम भगवानना एक एक रोममां कोटि
अक्षर रहे छे. (श्रीहरिचरित्रामृतसागर : १६/४८)

‘तत्संस्थिताऽविगानिताक्षरमुकुपुंसमैकरोण्य तनु कोटि दिनेश तुल्यम् ।
तेजोऽस्ति तत्रिखिलमुक्तमहासिंहायुलानत्मेव नृप वस्य तु चाल्देशे ॥’

अक्षरधाममां रहेला अनाटि असंघ्य अक्षरमुक्तो ऐवा
पुरुषोना एक एक रोममां करोड सूर्यना जेवुं तेज छे. ते सर्वे
मुक्तोनुं अनविधकातिशय तेज छे. ते अक्षरना अशुभात्र एटेके
अत्पदेशमां लीन थई जाय छे. ऐवुं भगवान श्रीहरिनुं
अक्षरधाम छे. (श्रीहरिलीलाकल्पतरु : १/१४/२५)

‘भवाम्यक्षरधामस्यं तेजस्तच्चापि सर्वशः ।

मदेकरोमरन्द्रेऽपि कर्तुं लीनमहं क्षमः ॥’

अक्षरधामनुं ते सभग्य तेज मारा (श्रीज्ञमहाराजना) एक
रोमना अत्रभागमां सर्वे लीन थई जाय छे. ऐवा जे अनंत
अक्षरधाम तेना प्रकाशने लीन करी नाखे ऐवो प्रकाश अनाटि
सनातन दिव्य भूर्ति भगवान श्री स्वामिनारायणना एक
एक रोममां रहेलो छे. (श्रीहरिलीलाकल्पतरु : ३/५/१७)

‘सर्वजन्मनाद्यन्तं ह्यक्षरादि नियन्त्रृताम् ।

चमत्करांस्तथा पूर्णकामलादीन वेत्सि मे ॥’

जे मारुं अलौकिक सर्वक्षपायुं ऐ आटि अने अंतथी
रहितपृष्ठुं छे. अने हुं अक्षरादिक सर्वेनो नियंता रहेलो छुं. अने
पूर्णकामपायुं ऐ आटिक अनेक चमत्कारोने हे मुक्तो ! तमे पशा
जाणता नथी. (श्रीहरिलीलाकल्पतरु : ८/१२/४३)

‘निखिलेश्वरा: प्रकृतिपुरुषो तथा भयकारी काल सकलाक्षरादयः ।
चकितावशेऽस्य सततं किलासने मनुजस्य गाव इव विद्वनासिका ॥’

सर्वे ईश्वरो, प्रकृति पुरुष, सर्वेने भय पमाडतो काण तथा
भगवान श्रीहरिअे आपेक अंतर्यामीपाणा रूप सर्वे कणाए
सहित महापुरुष, अक्षरधाम वगेरे; नाथेला बणदनी पेठे, जेम
ते अति भय पाभीने खेडूतने वश वर्ते छे ऐम निरंतर
अक्षरादिक सर्वे मुक्तो आ प्रगट धर्मदेवना पुत्र भगवान श्री
स्वामिनारायणनी आज्ञाने विषेदृष्ट वर्ते छे.

(श्रीहरिलीलाकल्पतरु : १०/१३/२६)

‘अक्षरात्माऽक्षरपरः सर्वकारणकारणम् ।

कर्ता नियंता सर्वेषां स्वप्रकाशश्च सर्ववित् ॥’

अक्षरना पशा भगवान श्रीहरि आत्मा छे. अने ते अक्षरथी
पर अक्षरातीत पुरुषोत्तम भगवान सर्वे कारणना कारण छे,
सर्वेना कर्ता छे अने सर्वेना नियंता छे, स्वप्रकाश छे. एटेके स्वयं
पोताना प्रकाशथी प्रकाशवाणा छे. पशा भीज्ञा प्रकाशनी जडूर
नाथी. ऐवा सामर्थ्य जे पुरुषोत्तम भगवान

ते सर्वेना स्वामी छे. (श्रीहरिवाक्यसुधासिंधु-परथारानो श्लोक)

‘कर्तुं समर्थोऽकर्तुं चाऽन्यथा कर्तुमपि स्वयम् ।

स्वतेजसि विलाष्टैतानेकः स्थातुं च स क्षमः ॥’

भगवान श्रीहरि कहे छे :- हुं कर्ता छुं एटेके अक्षरादिक सर्वे
मुक्तोने मारा तेजमां लीन करी एकाकी स्वतंत्रपशे रहेवाने
समर्थ छुं. अने अकर्ता एटेके भगवान श्रीहरिना मनमां आवे
एटेलुं कार्य अक्षर द्वारा करावे छे एटेके भगवान श्रीहरि अकर्ता
छे. अन्यथा कर्ता एटेके भगवान श्रीहरि कोईके जे जे कार्य
करवानी आज्ञा आपे ते अक्षरादिकने जो मनमां जराक मान
आवे तो भगवान श्री स्वामिनारायण पोते स्वयं ते कार्य करे छे
अथवा भीज्ञानी पासे ते कार्य तत्काल करावे छे. परंतु तेने भीज्ञ
अक्षरादिक मुक्तो छे ते कोई जाणता नथी. केम के, भगवान
श्रीहरि ते अन्यथा कर्ता छे. एटेके पोताना मनमां आवे तो
स्वतंत्रपशे अक्षरादिक मुक्तोनो त्याग करीने पशे स्वराट थका
एकला रहेवाने समर्थ छे.

(श्रीहरिवाक्यसुधासिंधु : तरंग - १२१, वय. लो. प्र.-१३)

‘श्रीहरेदिव्यमूर्तस्तु सुखं श्रेष्ठं विचार्यते ।

तदाऽक्षरसुख तुच्छायते सर्वं हि तत्पुरः ॥५९८॥

यतो हस्ते प्रतापेनाऽक्षरं शक्तं प्रजायते ।

धारयितु त्वसंख्यान् वै महामुक्तान् हि तत्समान् ॥५९९॥

अक्षरथी आगण ज्यारे पूर्णपुरुषोत्तमनारायण जे
श्रीज्ञमहाराज तेनी भूर्तिना सुधनो विवेकी ज्यारे विचार करे
त्यारे ते बुद्धिवाणा पुरुषेने अक्षरानुं सुख पशा तुच्छ थई जाय छे.
केम जे अक्षर अनंततोटि ध्रक्षांड ने मुक्तोने धारवा समर्थ छे. ते
पशा पुरुषोत्तम भगवानी दृष्टि वर्ते करीने धारवा समर्थ छे.
(श्री गोपाणानंद स्वामी संस्कृत वातो : प्र. २/२५, पेज नं. ४८५)

‘अथाऽस्य रोचते तर्हि मुक्तेः सहितमक्षरम् ।

लीनीकृत्य स्वराडेकः स्वयमेव विराजते ॥८६५॥’

भगवान श्रीहरिनी नजरामां आवे तो मुक्त सहित अक्षरने
पशा लीन करीने स्वयं पोते एकला जे स्वराट थका विराजमान
रहे छे. (श्री गोपाणानंद स्वामी संस्कृत वातो : प्र. २/४०, पेज नं. ३३८)

श्रीज्ञमहाराज गढा प्रकरणाना द४मा वयनामृतमां जहे
छे :- “...अने ए आत्मा ने अक्षर ए सर्वेना प्रेरक छे ने स्वतंत्र
छे ने नियंता छे ने सकण ऐश्वर्य संपत्र छे ने पर थकी पर ऐवुं
अक्षर ते थकी पशा पर छे, ऐवा जे पुरुषोत्तम भगवान ते
ज्ञाना कल्याणने अर्थे कृपाए करीने पृथ्वीने विषे मनुष्य जेवा
जाणाय छे, तेने जे आवी रीते सदा दिव्य भूर्तिमान जाणीने
उपासना भक्ति करे छे, ते तो ए भगवानना साधर्म्यपशाने
पामे छे अने अनंत ऐश्वर्यने पामे छे...” (वय. ग. प्र. ६४)

‘स्वामी’ शब्द पर विस्तारथी धर्मशास्त्र मुजब प्रमाणांश्च
यर्चाकी उवे ‘नारायण’ शब्दनो व्युत्पत्तिजन्य अर्थ जोईअे :-

નારાયણ મંત્રમાં બે શબ્દો છે : નાર અને અયન. સંધિ બની અકાર દીર્ઘ થતા નારાયણ શબ્દ સિધ્ય થયો. બંને શબ્દમાં પ્રથમ 'નાર' શબ્દનો અર્થ સમજુએ.

મનુસ્મૃતિમાં તથા વિષ્ણુપુરાણમાં નાર શબ્દનો અર્થ મનુસ્મૃતિમાં તથા વિષ્ણુપુરાણમાં નાર શબ્દનો અર્થ પ્રકારે બહુવીહિ સમાસથી 'નારાયણ' શબ્દ થાય છે.

(શ્રી સત્સંગિજીવન : ૪/૬૮/૧૭)

'આપો નારા ઇતિ ગ્રોક્તા આપો વૈ નર સૂનવાઃ ।

અયનં તસ્ય તાઃ પૂર્વ તેન નારાયણઃ સ્મરતः ॥'

જળને 'નારા' કહ્યું છે. કારણ કે જળ પરમાત્માથી - નરથી ઉત્પત્ત થયું છે. તે જળ પ્રથમ સૂચિ ઉત્પત્ત થયા પહેલા પરમાત્માનું આશ્રયસ્થાન હતું. અર્થાત् સૂચિના પ્રથમ ગર્ભોદકરૂપે જળમાં પરમાત્મા અયન અર્થાત् શયન કરી રહેલા હોવાથી નારાયણ કહેવાય છે.

(મનુસ્મૃતિ : ૧/૧૦ તથા વિષ્ણુપુરાણ : ૧/૪/૬)

વૈરાજપુરુષને નારાયણ કહેવાય છે. આ અર્થમાં સહમત ધર્માચાર્યો તથા ભાગવતના ટીકાકારો છે તેઓએ 'નારાયણ' શબ્દની આ રીતે વ્યુત્પત્તિ કરી છે.

૧. 'નરાત् જાતં યદ જલં તદવનાદ્યો નારાયણઃ ।' (આચાર્ય શ્રી ભગવત્પ્રસાદ મહારાજ - ભાગવતટીકા ભક્તમનોરંજની : ૧૦/૧૪/૧૪)

૨. 'નરભૂઃ નરાજ્ઞાતં યજ્જલં તત્ત્વાનાત્ત્રિવાસાત् નારાયણ ઇતિ નામા યઃ પ્રસિદ્ધો વૈરાજ: વૈરાજપુરુષોત્તમયોરભેદત્વાત् નારાયણઃ ઇત્યક્તમ् ।' (શ્રી ગોપાળાનંદ સ્વામી - ભાગવતટીકા નિગ્રંથપ્રકાશ વ્યાખ્યાનમૃદુ : ૧૦/૧૪/૧૪)

૩. 'નરાજ્ઞાતં યજ્જલં તદવનાદ્યો નારાયણઃ પ્રસિદ્ધ: ।' (શ્રીધરસ્વામિવિરચિતા ભાવાર્થદીપિકા : ૧૦/૧૪/૧૪)

૪. 'નરભૂજલમયનાત્ત્ર નરાદુદ્ભૂતાનિ જલાનિ તેષામ् અયનાત્ત્ર નારાયણઃ ।' (ભાગવત ટીકા - તત્ત્વદીપિકા : ૧૦/૧૪/૧૪)

૫. 'જાતા નારા આપ: તાસુ યદવનં યસ્ય ઇતિ નારાયણઃ ।' (ભાગવત ટીકા - સિદ્ધાંતપ્રદીપ : ૧૦/૧૪/૧૪)

૬. 'નર: પરમાત્મા તસ્માત્ ભૂતં યજ્જલં તદવનાદ્ય: પ્રસિદ્ધો નારાયણ: ।' (ભાગવત ટીકા - બાલપ્રભોધિની : ૧૦/૧૪/૧૪)

૭. 'નવતિ ઇતિ નર: પ્રોક્ત: પરમાત્મા સનાતન: ઇતિ વચનાત્ત નર: પુરુષોત્તમસત્ત્માત્ત જાતા નારા: તદુક્તમ્ તાસ્વવાત્ત્સીત્ સ્વસ્વસ્ત્રાસુ સહસ્રપરિવત્તસારન् । તેન નારાયણો નામ યદાપ: પુરુષોદ્ભવા: ઇતિ' (વિષ્ણુપુરાણ : ૧/૪/૬ તથા શ્રીધરસ્વામિદૂત આત્મપ્રકાશાખ્ય વ્યાખ્યા ટિપ્પણી)

૮. 'કારણજલાર્ણવસ્તદાશ્રયત્વાત् નારાયણઃ ।' (ભાગવત ટીકા - વૈષ્ણવતોધિષ્ઠિ : ૧૦/૧૪/૧૪)

સ.ગુ. શ્રી શતાનંદ સ્વામી કહે છે :-

'સ્વાઙ્ગોત્પત્રે જલે તસ્મિન્નશેત્ ચ નરસ્તત: । આપો નારા ઇતિ શ્રુત્યા નારાયણ ઇતીર્થતે ॥' - નર નામના મહાપુરુષે

પોતાના અંગથી ઉત્પત્ત થયેલા જળમાં યોગનિદ્રાથી શયન કરવાથી 'આપો નારા' એ શ્રુતિથી 'નારા અયન યસ્ય' નાર શબ્દમાં પ્રથમ 'નાર' શબ્દનો અર્થ સમજુએ.

છે અયન = આશ્રય સ્થાન જેણું તેને કહેવાય 'નારાયણ'ા

પ્રકારે બહુવીહિ સમાસથી 'નારાયણ' શબ્દ થાય છે.

(શ્રી સત્સંગિજીવન : ૪/૬૮/૧૭)

શ્રી સત્સંગિજીવનના આ શ્લોકે મહામાયાના પતિ મહાપુરુષને 'નારાયણ' કહ્યા છે. કેમ કે, પૂર્વોત્તર શ્લોકમાં મહાપુરુષનો સંબંધથી.

સ.ગુ. શ્રી ગોપાળાનંદ સ્વામીના મત પ્રમાણે 'વૈરાજપુરુષોત્તમયોરભેદત્વાત् નારાયણઃ' - (ભાગવત ટીકા નિગ્રંથ પ્રકાશ વ્યાખ્યાન ૧૦/૪૦/૧) વૈરાજપુરુષને ભગવાનના સંબંધને લઈને નારાયણ કહ્યા છે. સ્વયં ભગવાન શ્રી સ્વામિનારાયણ લોયા પ્રકરણના ૧ ઉમા વચનામૃતમાં કહે છે: "...અને એ નારાયણને લઈને તો જેણે વિષે મોટાપ કહીએ તેને વિષે સંભબે અને અને લઈને વિષ્ણુ, શિવ, બ્રહ્મા, નારદ, સનકાદિક એ સર્વેને ભગવાન કહેવાય છે, અને ઉદ્ધવજીને વિષે એ નારાયણને લઈને ઉદ્ધવને પણ ભગવાન કહેવાય, ને હમણાં આ મુક્તાનંદ સ્વામી જેવા સંતને વિષે એ નારાયણને લઈએ તો એમને પણ ભગવાન જેવા કહેવાય, અને એ નારાયણને લીધા વિના તો અક્ષરને પણ ભગવાન ન કહેવાય. તો બીજીની શી વાર્તા કહેવી?..."

"...નારાયણ તે સર્વના સ્વામી છે... તેમ એ નારાયણ પોતાના ઐશ્વર્ય કરીને સર્વાપરી વર્તે છે... નારાયણ જેવા તો એક નારાયણ જ છે." (ગ.પ્ર. ૨૧, લો. ૧૩) તેમજ "...ભગવાનના જે ઘડાક અવતાર થયા છે તેને એમ જાણીએ છીએ જે એ સર્વ અવતાર તે નારાયણના છે..." (લો. ૧૪)

માટે નારાયણ શાન્દ વૈરાજનારાયણ કે મહાપુરુષ - નારાયણ એટલો જ સીમિત ન રહેતા એનાથી પર એવા પરબ્રહ્મ પુરુષોત્તમનારાયણ માટે પણ આ શબ્દ પ્રયોગ્યાએ.

વેદવેદાંત ઉપનિષદો, શ્રુતિ-સ્મૃતિઓ નારાયણનો અર્થ સર્વકારણના કારણ પરબ્રહ્મ પરમાત્મા પર કરે છે. 'એકો હવે નારાયણસીત્ ન બ્રહ્મા નેશનઃ ।' (મહો. ૧/૧) જ્યારે કંઈપણ સ્વીષ્ટ વર્ગનું કાર્ય ન હતું, બ્રહ્મા કે શંકર વગેરે ન હતા ત્યારે એક નારાયણ જ સ્વરાટ્ થક વિરાજમાન હતા.

'પુરુષો નારાયણ ભૂતં ભવ્યં ભવિષ્યચ્ચાસીત્ । સ એ સર્વં મોક્ષદશ્ચાસીત્ । સ ચ સર્વસ્માન્મહિમો જ્યાયાન । તસ્માત્ કોણિ જ્યાયાન ।'

સૂચિની રચના પહેલા પૂર્વ પુરુષોત્તમ ભગવાન શ્રી નારાયણ જ ભૂતકાળ, વર્તમાનકાળ અને ભવિષ્યકાળ આ ત્રણેય કાળોના રૂપમાં વિદ્યમાન હતા. તે નારાયણ જ સમસ્ત પ્રાણીઓને મોક્ષ પ્રદાન કરવાવાણ છે. તે જ

મહાન શક્તિશાળી જનોમાં વિશિષ્ટ છે. એથી અધિક વિશિષ્ટ અન્ય કોઈ નથી. તે જ સર્વથી શક્તિમાન છે.

(મુદ્ગલોપનિષદ : ૨/૩)

‘નિષ્કલઙ્કો નિરજ્જનો નિવિકલ્પો નિરાખ્યાતઃ

શુદ્ધો દેવ એકો નારાયણો ન દ્વિતીયો�स્તિ કિચ્ચત’

ભગવાન નારાયણ જ એકમાત્ર નિષ્કલંક, નિર્જ્જન, નિર્વિકલ્પ, અનિર્વચનીય અને વિશુદ્ધ છે. એમની સિવાય બીજા કોઈ નથી. (નારાયણ ઉપનિષદ - ૨)

‘નારાયણાત્પરો દેવો ન ભૂતો ન ભવિષ્યતિ ।

એતત् રહસ્યં વેદાનાં પુરાણાનાં ચ સત્તમમ् ॥’

અર્થાત् નારાયણથી પર ટેવ કોઈ હતા નહિ ને કોઈ થશે પણ નહિ. આ જ વેદોનું અને પુરાણોનું સર્વોત્તમ સારારૂપ રહુસ્ય છે. (વરાહપુરાણઃ અધ્યાય - ૭૩/૫૨)

‘ભગવત આદિપુરુષસ્ય નારાયણસ્ય નામોચ્વારણમાત્રેણ

નિર્ધૂતકલિભરવતીતિ’

આદિપુરુષ ભગવાન નારાયણના નામ ઉચ્ચારણ માત્રથી મનુષ્ય કળિયુગના બધા જ દોષોનો નાશ કરી શકે છે.

(કલિસંહિતા - ૧)

સ.ગુ. શ્રી શતાનંદ સ્વામી કહે છે :-

- ‘નારાયણં નરકતારણનામધેયમ् । નારાયણં પરમયૈવ મુદા સ્મરન્તં ॥’ - નિર્મળ અક્ષરધામમાં સદા નિવાસ કરનારા નારાયણ મુનિનું નામ નરકથી ઉદ્ભાર કરનારું છે.

(શ્રી સત્સંગીજીવન : ૫/૬૬)

ભગવાન શ્રીહરિ વડતાલ પ્રકરણના બીજા વચ્ચનામૃતમાં ભાગવતના આધારે કહે છે:-

- ‘નારાયણપરા વેદા દેવા નારાયણાઙ્ગનાઃ । નારાયણપરા લોકા નારાયણપરા મખાઃ ॥

નારાયણપરા યોગો નારાયણપરં તપઃ । નારાયણપરં જ્ઞાન નારાયણપરા ગતિઃ ॥’ (શ્રીમદ્ભાગવત : ૨/૫/૧૫-૧૬)

- ‘તત્ત્વમેકો મહાયોગી હરિનરાયણઃ પરઃ’ - પરાત્પર મહાયોગી એક નારાયણ જ છે. (ભાર. શાં. મો. ૩૫૭-૮૮)

- ‘નારાયણો જગન્મહૂર્તિશ્વાનન્તાત્મા સનાતનઃ’ - સનાતન સર્વ શ્રેષ્ઠ જગતમૂર્તિ એક નારાયણ છે. (મ.ભા. શાં. ૭૫/૧૦)

- ‘મત્તઃ પરતરં નાદન્યત્ કિંचિદસ્તિ’ - પરમાત્મા કહે છે મારાથી પર બીજું કશું જ નથી. (ભગવત્ ગીતા : ૭/૭)

- ‘આલોદ્ધ સર્વાસ્ત્રાણિ વિચાર્ય ચ પુનઃ પુનઃ । ઇદમેક સુનિષ્પત્ત ધ્યેયો નારાયણઃ સદા ।’ - ભગવાન વેદવ્યાસજી કહે છે કે, મેં સર્વ શાસ્ત્રોનું મંથન કરી વારંવાર વિચાર કરીને એક દઢ નિશ્ચય કર્યો છે કે ધ્યાન કરવા યોગ્ય એક નારાયણ જ છે. (ભાર. આનુ. ૧૮/૧૧)

- ‘એ સર્વભૂતાન્તરાત્મા અપહતપાપ્મા દિવ્યો દેવ એકો નારાયણઃ’ - સમસ્ત ભૂતપ્રાણીમાત્રના અંતર્યામી પાપરહિત ટિવ્ય ટેવ એક નારાયણ જ છે. (સુભા - ૩-૭)

- ‘સદૈવ સોયેદમગ્ર આસીદેકમેવ’ - સુધિના સર્જન પહેલા એક નારાયણ જ હતા. (ધા. દ/૨/૧)

- ‘ब्रह्म वा इदमग्र आसीदेकमेव’ - ज्यारे કશું ज નહोતुं त्यारे એક पરબ્રહ્મ પરમात્મા હતा. (બૃ. ૩.: ૪/૧૧)

- ‘न તત્ત્વમચાભ્યધિકશ દુષ્યતે’ - નારાયણની સમાન અને તેથી અધિક કોઈ નથી. (શ્રે. દ. ૬/૮)

- ‘યસ્માત् પરં નાપરમસ્તિ કિચ્ચત’ - નારાયણથી પર તત્ત્વ કોઈ નથી. (મુદ્ગોપનિષદ : ૧/૭/૧)

- ‘તમીચ્વારણાં પરમં મહેશ્વરમ्’ - નારાયણ ઈશ્વરોથી પણ શ્રેષ્ઠ મહેશ્વર છે. (શ્રે. દ. ૬/૭)

- ‘ક્ષરાત્માનાવીશતે દેવ એકઃ’ - ક્ષર-અક્ષરના નિયમન કરનારા એક નારાયણ છે. (શ્રે. દ. ૧/૧૦)

- ‘એક ઇદ રાજા જગતો બ્રહ્મ’ - વિશ્વનું શાસન કરનારા એક નારાયણ છે. (તે. સં. ૪/૧/૮)

- ‘एક એવાડિવિતીયોऽભૂતાત્માધારોऽખિલાશ્વ્યઃ’ - સમસ્ત જડચિદાત્મકોના આધાર અને આશ્રય એક અદ્વિતીય નારાયણ છે. (શ્રીહરિ ટિવ્યિજ્ય : ઉલ્લાસ-૮, શ્લોક-૧૬૦)

નારાયણ એકજ પરબ્રહ્મ પરમાત્મા છે. એ નારાયણ શબ્દની વ્યુત્પત્તિ નીચે પ્રમાણે થશે.

૧. ‘નારસ્ય અયનં પ્રવૃત્તિર્યસ્માત્ સ નારાયણઃ વ્યાપક ઇત્યર્થઃ’
(શ્રીધરસ્વામિકૃત ભાગવતટીકા ભાવાર્થીપિકા)

૨. ‘નારં અયતે વ્યાનોત્તિ ઇતિ નારાયણઃ’ (ભાગવત ટીકા - સિદ્ધાંતપ્રેરિપ : ૧૦/૧૪/૧૪)

૩. ‘નારાણિ ચતુર્વિશતિ તત્ત્વાનિ અયતે પ્રેરયતે ઇતિ નારાયણઃ’
(ભાગવત ટીકા - બાલપ્રભોવિની : ૧૦/૧૪/૧૪)

૪. ‘નરઃ પરમાત્મા તતો જાતાનિ આકાશાદીનિ તાનિ અયતે કારણાત્મના વ્યાનોતીતિ નારાયણઃ’ (ભાગવત : ૧૦/૬/૬, ભાવાર્થીપિકા પ્રકાશ)

વૈરાજપુરુષ - નારાયણ તથા મહાપુરુષ - નારાયણ તે થકી પૃથ્ફાને તેમના ઉપરિ એવા નારાયણ તેની વ્યાપ્તા જોઈએ :-

‘રિ હિંસાયા’ સ્વાદિગ્યના ધાતુને ‘અન્યેવિપિ દૃષ્યતે’ (અષાધ્યાયી : ૩/૨/૧૦૧) આ વ્યાકરણ સૂત્રથી ‘ડ’ પ્રત્યય કરી ‘ડિચ્વસામર્યાદિલોપઃ’ - ટીનો લોપ કરવાથી ‘રઃ’ શબ્દ બન્યો. રઃ = ક્ષયઃ । ન રઃ = અવિદ્યામાનઃ રઃ = (ક્ષય) યસ્ય સ નરઃ, ‘નજોસ્ત્વર્થાનાં વાચ્યો વા ચોત્તરપદલોપઃ’ આ વાર્તિક દ્વારા બહુવાહી સમાસ થતા નરઃ શબ્દ બને છે. જેને કોઈ મારી નથી શકતું અર્થાત્ જેનો ક્યારેય સ્વરૂપ અને સ્વભાવથી વિનાશ થતો નથી અર્થાત્ નિત્ય-વસ્તુ જે બદ્ધ, મુક્ત અને નિત્યમુક્ત અથવા

જીવ, ઈશ્વર અને ખ્રાણ એ ચૈતન્ય વસ્તુ. પ્રકૃતિ, વિકૃતિ અને કરીશું ત્યારે ‘અયન’ શબ્દનો અર્થ થશે : ‘આશ્રય.’ અને ત્યારે પ્રકૃતિ-વિકૃતિ આ અયેતન પદાર્�ો તેને ‘નર’ કહેવાય.

‘નરાણામ् સમૂહः ઇતિ નારમ् ।’ - ‘તત્ય સમૂહः’ (અષ્ટાધ્યાયી : ૪/૨/૩૭) આ પાણિનિ સૂત્રથી ‘અણ’ પ્રત્યય લાગીને ચૈતનાચૈતનાત્મકના જે આત્મા છે, શરીરી છે તેને નારાયણ તંદ્રિતેષ્વચામાદે?’ (અષ્ટાધ્યાયી : ૭/૨/૧૧૭) સૂત્ર દ્વારા કહેવાય. આ અર્થનું પ્રતિપાદન સ્વયં વેદશ્રુતિઓ કરે છે : આદિ અકારની વૃદ્ધિ થતા ‘નારમ્’ શબ્દ બન્યો છે. ચૈતનાચૈતનના સમૂહને ‘નારમ્’ કહેવાય.

હવે ‘અયન’ શબ્દનો અર્થ જોઈએ :

‘ઇણ ગતૌ’ અને ‘અય ગતૌ’ ધાતુને ભાવાર્થે ‘લ્યુટ’ ચ’ (અષ્ટાધ્યાયી : ૩/૩/૧૧૫) - સૂત્રથી ‘લ્યુટ’ પ્રત્યય થાય છે અને તેને ‘ચુંચાનકૌ’ (અષ્ટાધ્યાયી : ૭/૧/૧) સૂત્રથી ‘અન’ આદેશ થવાથી ‘અયનમ્’ શબ્દ બને છે. અથવા ‘કૃત્યલ્યુટો બહુલમ્’ (અષ્ટાધ્યાયી : ૩/૩/૧૩) પાણિનિ સૂત્રાનુસારે કર્માર્થમાં ‘લ્યુટ્’ પ્રત્યય કરવાથી પડો ‘અયન’ શબ્દ બને છે. જ્યારે ભાવાર્થમાં પ્રત્યય કરીશું ત્યારે ‘અયનમ્’ શબ્દનો અર્થ થશે : ગમનમ્. અને જ્યારે કર્માર્થમાં ‘લ્યુટ્’ પ્રત્યય કરીશું ત્યારે ‘અયન’ શબ્દનો અર્થ થશે : આશ્રય. હવે ‘નારમ્’ શબ્દ અને ‘અયનમ્’ શબ્દનો સમાસ કરીશું. જ્યારે ‘અયનમ્’ શબ્દ ભાવાર્થમાં લઈશું ત્યારે પહેલા સમાસ કરીશું બહુગ્રીહિં : ‘નારે અયનમ્ ગમનમ્ અન્તર્યામિત્યા વસ્ય સ નારાયન’ હવે ‘નારાયન’ શબ્દના નકારને ‘પૂર્વપદાત્સંજ્ઞાયામગઃ’ (અષ્ટાધ્યાયી : ૮/૪/૩) સૂત્રથી ‘ન’કારનો ‘ન’કાર થશે ત્યારે શબ્દ બનશે ‘નારાયનઃ’ જે ચિદચિદ જડચૈતન્યાત્મક સમૂહમાં અંતર્યામી સ્વરૂપે રહીને સર્વનું નિયમન કરે છે તેને ‘નારાયન’ કહેવાય. ‘નારાયન’ શબ્દના અર્થનું પ્રતિપાદન સ્વયં વેદશ્રુતિઓ આ રીતે કરે છે :

- ‘યच્ચ કિઞ્ચિત् જગત્યમિન् દૃશ્યતે શ્રૂતેઽપિ વા । અનતર્બહિશ્ચ તત્ત્સર્વ વ્યાય નારાયણઃ સ્થિતઃ ॥’ - આ વિશ્માં જે કાંઈ જોવામાં અને સાંભળવામાં આવે છે તે સર્વની અંદર અને બહાર નારાયણ વ્યાપીને રહેલા છે. (તે.ના. ૨૫)

- ‘અન્તઃ પ્રવિષ્ટઃ શાસ્ત્ર જનાનાં સર્વાત્મા ।’ - સર્વજનોમાં અંતર્યામીપણે અંતઃપ્રવેશ કરીને સર્વનું નિયમન કરનારા છે. (યજુ. ૩/૧૧)

- ‘એ સર્વ ભૂતાન્તરાત્માપહતપાપ્મા દિવ્યો દેવ એકો નારાયણઃ ।’ - સર્વ ભૂતોમાં અંતર્યામીપણે રહેલા દિવ્યદેવ એક નારાયણ જ છે. (સુભાલોપનિષદ્ધ : ખંડ-૭)

- ‘શાસ્ત્ર ચારચરસ્યકઃ, એકઃ શાસ્ત્ર ન દ્વિતીયોર્જસ્તિ શાસ્ત્રા - સર્વ ચૈતનાત્મક સમૂહમાં જે વ્યાપીને રહે છે તથા અંતર્યામી સ્વરૂપે રહી જે સર્વનું નિયમન કરે છે તે નારાયણ છે. (ભાર. આશ્. ૨/૭/૧)

હવે જીજે અર્થ જોઈએ : જ્યારે કર્મણિ ‘લ્યુટ્’ પ્રત્યય

કરીશું ત્યારે ‘અયન’ શબ્દનો અર્થ થશે : ‘આશ્રય.’ અને ત્યારે સમાસથી ખાઢી તત્પુરુષ.

‘નારસ્ય આત્મા ‘અયનમ્’ શરીરી યઃ સ નારાયણઃ’ - સમસ્ત ૪/૨/૩૭) આ પાણિનિ સૂત્રથી ‘અણ’ પ્રત્યય લાગીને ચૈતનાચૈતનાત્મકના જે આત્મા છે, શરીરી છે તેને નારાયણ તંદ્રિતેષ્વચામાદે?’ (અષ્ટાધ્યાયી : ૭/૨/૧૧૭) સૂત્ર દ્વારા કહેવાય. આ અર્થનું પ્રતિપાદન સ્વયં વેદશ્રુતિઓ કરે છે :

‘ચસ્વાક્ષરં શરીરો’ (સુભાલોપનિષદ્ધ ખંડ-૭, વચ. લોયા-૭) અક્ષર પરમાત્માનું શરીર છે. ‘જગત્ સર્વ શરીરો’ - આ સમસ્ત જગત પરમાત્માનું શરીર છે. (વા.રા.યુ. કા. ૧૧૬)

‘તત્ત્સર્વ વૈ હરેસ્તતનુઃ’ (શ્રીભાષ્ય ભાવપ્રકાશિકા ટીકા) ‘યસ્તાત્મા શરીરં ય આત્માનમત્તરો યમયતિ સ ત આત્માન્તયાય્યમૃતઃ ।’ (બૃહદારણ્યકોપનિષદ્ધ : ૩/૭/૨૨) જે પરમાત્માનું આત્મા શરીર છે જે પરમાત્મા જીવાત્મામાં અંતર્યામીપણે પ્રવેશ કરીને નિયમન કરે છે તે જે અંતર્યામી તારા અમૃત આત્મા છે. ભગવાન શ્રીહરિએ પણ લોયા પ્રકરણના ઉમા વચનામૃતમાં આજ વાત કરી છે.

‘યસ્ય પૃથિવી શરીરં યઃ પૃથિવીમત્તરો યમયતિ સ ત આત્માન્તયાય્યમૃતઃ’ (બૃહદારણ્યકોપનિષદ્ધ : ૩/૭/૩) જે પરમાત્માનું પૃથ્વી શરીર છે જે પરમાત્મા પૃથ્વીમાં અંતર્યામીપણે પ્રવેશ કરીને નિયમન કરે છે તે જે અંતર્યામી તારા અમૃત આત્મા છે. (વચ. લો. ૭)

‘નારાયણો જગન્મૂર્તિનારાયણ સર્વના આત્મા છે. ૭૫/૧૦) જગતમૂર્તિનારાયણ સર્વના આત્મા છે.

શ્રીજમહારાજ પણ ગઠા પ્રથમ પ્રકરણના દ્વારા વચનામૃતમાં કહે છે :- “આત્મા અને અક્ષર એ બેને જે પુરુષોત્તમ ભગવાનનું શરીરપણું તે તો વ્યાપ્યપણું, આધીનપણું અને અસમર્થપણું તેણે કરીને છે, કેવી રીતે તો ભગવાન જે તે પોતાની અંતર્યામી શક્તિએ કરીને આત્મા ને અક્ષર તેને વિષે વ્યાપક છે, ને એ બેય વ્યાપ છે અને ભગવાન જે તે સ્વતંત્ર છે, ને આત્મા ને અક્ષર તે તો ભગવાનને આધીન છે, પરતંત્ર છે અને ભગવાન જે તે અતિ સમર્થ છે, ને આત્મા ને અક્ષર તે તો ભગવાનની આગળ અતિ અસમર્થ છે, એવી રીતે ભગવાન જે તે એ બેયના શરીરી છે અને એ બેય જે તે ભગવાનનું શરીર છે અને શરીરી એવા જે પુરુષોત્તમ ભગવાન તે તો સદાય દિવ્ય મૂર્તિમાન છે અને એવા જે એ ભગવાન તે જે તે વ્યાપક ને દૃષ્ટા એવા જે સર્વે આત્મા અને તે આત્માને વ્યાપ ને આત્માને દૃષ્ટા, એવા જે દેહ એ સર્વેમાં પોતાની અંતર્યામીશક્તિએ કરીને આત્માપણે રહ્યા છે.”

ઉપરોક્ત જે અર્થો કર્યા તે શ્રી સંસ્કિર્ણિત તથા ભાગવતના ટીકાકારોના આધારે કર્યા છે. ધર્માચાર્યોએ તથા વિદ્વાનોએ આ રીતે વ્યુત્પતિ કરી છે :

१. - 'नराणां समूहो नारं तत् अयनं निवासस्थानं यस्य स ऐने कहेवाय नर. अर्थात् मुक्तपुरुष ते नर कहेवाय. 'नराणां नारायणः ।' (आदिआचार्य श्री २धुवीरज्ञ महाराज द्वारा इति समूहो नारम् ।' मुक्तपुरुषोना समूहने 'नारम्' कहेवाय.

जनभंगल स्तोत्र श्लो. १२ 'भावार्थ प्रकाशिका' व्याख्या)

(शिक्षापनी २५स्यार्थ - श्लोक-५७)

२. 'नराणां समूहो नारं तदयनं निवासस्थानं यस्य स नारायणः अन्तर्यामी इत्यर्थः ।' (श्री सत्संगिज्ञन डेटुटीका: २/२४/४६)

३. 'नारं जीवसमूहोऽयनमाश्रयो यस्येति नारायणः सर्वदेहिनामात्मा इत्यर्थः ।' (आचार्य श्री भगवत्प्रसादज्ञ महाराज - भागवतटीका भक्तमनोरंजनी: १०/१४/१४)

४. 'सर्वदेहिनां नारपदवाच्यानां बद्धमुक्तनित्यरूपाणां आत्मा अयनं शरीरी यः नारायणः ।' (भागवत टीका - श्रीसुदृश्नसूरिकृत शुक्पक्षीयम्: १०/१४/१४)

५. 'नरसमूहो नारं तदयनं प्रवेशस्थानं यस्य सो नारायणः ।' (भागवत टीका - सिद्धांतप्रदीप: १०/१४/१४)

६. 'नारं जीवसमूहम् अयते व्याप्नोति इति नारायणः सर्वदेहिनामात्मा व्यापक इत्यर्थः ।'

(भागवत टीका - वैष्णवतोषिष्ठी: १०/१४/१४)

७. 'नारमयते प्रेरयतीति नारायणः ।' (भागवत टीका - श्रीसुभोधिनी: १०/१४/१४)

८. 'नारं जीवसमूहस्तदयति प्रेरयति प्रविशति वा नारायणः ।' (भागवत टीका - भालबोधिनी: १०/६/२४)

९. 'नारं जीवसमूहोऽयनमाश्रयो यस्य स नारायणः सर्वदेहिनामात्मत्वात् नारायणः ।'

(भागवत टीका - श्रीधरस्वामिकृत भावार्थटीपिका: १०/१४/१४)

१०. 'नारानयते प्रेरयतीत्यन्तर्यामी नारायणः ।'

(श्रीवक्ष्मभायार्थमहाराज्ञकृत श्रीसुभोधिनीलेख: १०/८/२०)

११. 'नारशब्देन जीवानां समूहः प्रोच्यते बृथैः ।' तेषामयनभूतत्वात् नारायण इति स्मृतः ।'

(भागवत टीका - तत्त्वदीपिका: १०/१४/१४)

१२. 'सर्वे जीवा नारं तदयनं यस्य स्त्वनारायणः ।'

(भागवत टीका - बुहुल्कम संदर्भ: १०/१४/१४)

१३. 'सर्वात्मनः एव नारायणपदार्थत्वमिति तात्पर्यम् ।' (भावार्थटीपिकाप्रकाश: १०/१४/१४)

जे चिदयिद् जडयैतन्यात्मक समूहमां अंतर्यामी स्वरूपे रहीने सर्वनुं नियमन करे छे तेने 'नारायण' कहेवाय. अथवा समस्त येतनायेतनात्मकां जे आत्मा छे, शरीरी छे तेने नारायण कहेवाय. आ बंने भगवानना अन्वय स्वरूपना अर्थ छे.

हे व्यतिरेक स्वरूपना ले अर्थात्याप्त होइए:

'शरीरेन्द्रियविषयोप नीतया वेदनया न रमते इति नरः ।'

नव्यर्वकात रमु क्रीडायां धातोरन्यत्रापि दृश्यत इति डः '

देह, ईन्द्रियो ने विषय तेना सुख-हुः खमां न रमे

ज्यारे कर्मार्थमां 'न्युट' प्रत्यय करीशुं त्यारे 'अयनम्' शब्दनो अर्थ थशो : आश्रय. हे 'नारम्' शब्द अने 'अयनम्' शब्दनो 'नारे अयनं यस्य स नारायणः' ऐवो बहुत्रीहि समास करीशुं त्यारे ऐनो अर्थ थशो : जे मनुं 'अयन' निवासस्थान 'नार' ऐत्ये भक्तनो समूह तेमां छे अर्थात् भक्तना समूह भध्ये रहेला 'नारायणः.'

हे 'नारस्य अयनं इति नारायणः' ऐवो तत्पुरुष समास करीशुं त्यारे ऐनो अर्थ थशो : नारना = भक्त समूहना 'अयन' आश्रयभूत ते नारायण अर्थात् अनादिभुक्तना समूहने भूतिमां जोडी, पोताना धाममां राखी, पोतानुं सुख आपवुं ऐज जे मने तान छे तेने कहेवाय 'नारायणः.' आ बंने नारायणना व्यतिरेक स्वरूपना अर्थ छे.

'वासुदेवः स च स्वाभिः सत्यज्ञानादिशक्तिभिः ।

तेषु सर्वेष्वन्वितोऽस्ति व्यतिरिक्तोऽस्ति च स्वतः ॥'

मूण प्रकृति-पुरुषादिना पति, अक्षरदृपी राजधानीना ऐक स्वाभी वासुदेव ते सर्वेमां पोताने विषे असाधारणपणे रहेली सत्यज्ञानादि, शक्तिअथो अन्वय पामेला छे. अने स्वरूपथी पोताना धाममां व्यतिरेकपणे रहेला छे.

(श्री सत्संगिज्ञवन : ४/६८/२०)

आ बंने अर्थोनी उत्पत्ति स्वयं परब्रह्मनी वाणीरूप जे वयनामृत तेना आधारे करी छे. जे श्रीज्ञमहाराजे वयनामृतमां परब्रह्मनुं जे अन्वयपणुं अने व्यतिरेकपणुं कह्युं छे ते जोईअ स्वयं भगवान श्री स्वामिनारायणां शब्दोमाः-

● परमात्मानुं अन्वयपणुं ●

वय. प्र. ७मुः :- "...अक्षरब्रह्म, ईश्वर, श्वर, श्व, माया अने मायाना कार्य जे व्यक्तिं अभ्यन्ते करी छे श्रीकृष्ण भगवानने अंतर्यामीपणे कहेवा अने नियंतापणे कहेवा ते ए भगवाननुं अन्वयपणुं छे..."

वय. प्र. १३मुः :- "...श्व-श्व प्रत्ये अंतर्यामीरूपे रह्या छे..."

वय. प्र. ३२मुः :- "...मारे विषे अंतर्यामीरूपे पुरुषोत्तम भगवान सदाकाण विराजे छे..."

वय. प्र. ४१मुः :- "...अक्षरने पुरुष - प्रकृति- आधे सर्वने विषे पुरुषोत्तम भगवान अंतर्यामी रूपे रह्या छे पात्रनी तारतम्यताए करीने सामर्थीमां तारतम्यपणुं छे. ऐवो रीते ऐक पुरुषोत्तम भगवान छे ते अंतर्यामीरूपे करीने ए सर्वने विषे प्रवेश करीने रह्या छे..."

વચ. પ્ર. પછું :- "...એક ભગવાન પુરુષોત્તમને જ સર્વના અંતર્યામી જાણો..."

વચ. પ્ર. હરમું :- "...ભગવાન તે અંતર્યામીરૂપે સર્વમાં વ્યાપક છે..."

વચ. પ્ર. હરમું :- "...પોતાની અંતર્યામી શક્તિએ કરીને અક્ષરધામ અને અનંતકોટિ બ્રહ્માંડ અને તે બ્રહ્માંડના જે ઈશ્વર તે સર્વને વિષે અન્વયપણે રહ્યા છે..."

વચ. પ્ર. હરમું :- "...ભગવાન જે તે પોતાની અંતર્યામી શક્તિએ કરીને આત્મા ને અક્ષર તેને વિષે વ્યાપક છે..."

વચ. સા. પમું :- "...બદ્ધ જીવ તથા મુક્ત જીવ એ બેના હૃદયમાં સાક્ષીરૂપ થકા રહ્યા છે. અને બદ્ધપણું ને મુક્તપણું જેને અડતું નથી, તેમજ ઈશ્વરના ને અક્ષરના હૃદયમાં સાક્ષીરૂપે રહ્યા છે અને તે તે ઉપાધિ થકી રહિત છે એ પુરુષોત્તમનું અન્વય સ્વરૂપ છે..."

વચ. સા. હરું :- "...એ પુરુષોત્તમભગવાન તે જીવને વિષે અંતર્યામીરૂપે કરીને રહ્યા છે...."

વચ. લો. ઉરમું :- "...એ સર્વને વિષે ભગવાન જે તે અંતર્યામીરૂપે કારણપણે કરીને રહ્યા છે..."

વચ. લો. ૧૮મું :- "...એવા તે ભગવાન... સર્વના અંતર્યામી છે..."

વચ. મ. ૨૭મું :- "...ભગવાન સર્વાંતર્યામી છે; તે એક ઠેકાણે રહીને સર્વના અંતરને જાણો છે..."

વચ. અમ. રઘું :- "...ભગવાન અંતર્યામી છે..."

વચ. અં. ઉરમું :- "...ભગવાન... સર્વના નિયંતા છે, સર્વના અંતર્યામી છે..."

● પરમાત્માનું વ્યતિરેકપણું ●

વચ. પ્ર. ઉરમું :- "...એ સર્વથી પૃથ્કૃપણે કરીને પોતાના ગોલોકધામને વિષે જે બ્રહ્મજ્યોતિ તેને વિષે રહ્યા છે એમ જે કહેવું તે એ ભગવાનનું વ્યતિરેકપણું છે..."

વચ. પ્ર. ઉરમું :- "...તે ભગવાન વ્યતિરેક થકા સર્વમાં અન્વયપણે રહ્યા છે અને અન્વય થકા પણ વ્યતિરેક છે..."

વચ. સા. પમું :- "...જીવ, ઈશ્વર ને અક્ષર તે થકી પર જે અક્ષરાતીત સ્વરૂપ એ પુરુષોત્તમનું વ્યતિરેક સ્વરૂપ છે..."

વચ. કા. રઘું :- "...તેમ ભગવાન પણ પોતાના અક્ષરધામને વિષે મૂર્તિમાન થકા પોતાની અંતર્યામી શક્તિએ કરીને જીવને વિષે વ્યાપીને રહ્યા છે ને મૂર્તિમાનની પેઠ કિયાને કરે છે..."

વચ. લો. રઘું :- "...તે ભગવાન પોતાના અક્ષરધામમાં એક ઠેકાણે રહ્યા થકા પોતાની ઈચ્છાએ કરીને તે અનંતકોટિ બ્રહ્માંડને વિષે પોતાના ભક્તને અર્થે અનંતરૂપે દેખાય છે..."

વચ. પં. રઘું :- "...ભગવાનનું સનાતન અનાદિ દિવ્ય એવું જે મૂળ રૂપ પોતાના અક્ષરધામમાં રહ્યું છે..."

વચ. મ. ૧૦મું :- "...પુરુષોત્તમ ભગવાન છે તે બ્રહ્મરૂપ જે પોતાની અંતર્યામી શક્તિ તેણે કરીને સર્વને વિષે વ્યાપક છે ને મૂર્તિમાન થકા સર્વથી જુદા છે..."

વચ. મ. ૧૩મું :- "...જે તેજને વિષે મૂર્તિ છે તે જ આ પ્રત્યક્ષ મહારાજ છે, એમ જાણજો...."

વચ. મ. ૪૨મું :- "...તેમ પુરુષોત્તમ ભગવાન બ્રહ્માંડ - બ્રહ્માંડ પ્રત્યે જીયાં જેવું રૂપ પ્રકાશયું જોઈએ ત્યાં તેવા રૂપને અક્ષરધામમાં રહ્યા થકા પ્રકાશે છે અને પોતે તો સદાય અક્ષરધામમાં રહે છે...."

વચ. વર. ૭મું :- "...અન્વય વ્યતિરેકની વાર્તા તો એમ છે જે, ભગવાન અર્ધાક માયાને વિષે અન્વય થયા છે ને અર્ધાક પોતાના ધામને વિષે વ્યતિરેક રહ્યા છે એમ નથી, એ તો ભગવાનનું સ્વરૂપ જ એવું છે જે માયામાં અન્વય થયા થકા પણ વ્યતિરેક જ છે. પણ ભગવાનને એમ બીક નથી જે, 'રહે હું માયામાં જાઉ ને અશુદ્ધ થઈ જાઉ.' ભગવાન તો માયાને વિષે આવે ત્યારે માયા પણ અક્ષરધામરૂપ થઈ જાય છે. અને ચોવીશ તત્ત્વને વિષે આવે તો ચોવીશ તત્ત્વ પણ બ્રહ્મરૂપ થઈ જાય છે..."

વચ. અં. ૩૧મું :- "...ગુણાતીત એવું જે અક્ષરધામ તેને વિષે જે મૂર્તિ છે તે જ મૂર્તિ પ્રત્યક્ષ છે, એ બેમાં ફેર નથી..."

વચ. અં. ૩૫મું :- "...ને સદા પોતાના અક્ષરધામને વિષે વિરાજમાન છે ને રાજાવિરાજ છે ને તે જ આ પ્રત્યક્ષ છે..."

વચ. અં. ૩૭મું :- "...એ ભગવાન છે તે પોતાના ધામરૂપ એક દેશને વિષે રહ્યા થકા જ અન્વયપણે અનેક બ્રહ્માંડને વિષે રહ્યા જે સર્વે જીવના સમૂહ તેમને વિષે તેમના યથાયોગ કર્મ-ફળપ્રદાનપણે અંતર્યામીરૂપે કરીને રહ્યા છે..."

આ બંને અર્થો સ.ગુ. શ્રી ગોપાળાનંદ સ્વામી તથા ભાગવતના ટીકાકારોના આધારે પણ કર્યા છે. જેઓએ આ રીતે વ્યુત્પતિ કરી છે:

૧. 'અસંખ્યકોટિમુક્તપુરુષાણાં સમૂહો નારં તસ્મિત્રયનં નિવાસસ્થાનં યથ તમ્ અક્ષરધામનિ સ્થિતેષુ મુક્તકોટિસૂપાસ્યાત્મેન વસ્ત્રન્તમિત્રયથ:' (શ્રી ગોપાળાનંદ સ્વામી - ભાગવતટીકા નિગ્રદ્ધાર્થપ્રકાશવ્યાખ્યાનમ્: ૧૦/૪૦/૧)

૨. 'નયતિ ઇતિ નર: પ્રોક્ત: પરમાત્મા સનાતન: ઇતિ વચનાત, નર: પરમાત્મા 'જહનુર્નારાયણો નર' ઇતિ નરસબ્દસ્ય શ્રીભગવત્ત્રામસુ યાઠાત् વા નર: પરમાત્મા નરસબ્દસ્યયોગ્યા નારાસ્તેષામયનં સ્થાનમિતિ નારાયણ:’ (શ્રીવલ્લભાચાર્ય મહારાજ કૃત, શ્રીસુખોવિનીવેખ: ૧૦/૮૨/૧)

३. ‘नराणाम् अक्षरधामस्थमुक्तपुस्त्राणां समूहे नारं तदयते क्रीडनार्थं प्राप्नोति इति नारायणः’

(श्री सत्संगिज्ञवनः १/५१/३४)

४. - ‘नारं नरसमूहम् अयते तत् शरणागतत्वेन प्राप्नोतीति नारायणः’ (आदिआचार्य श्री रघुवीरज्ञ महाराज कृत जनमंगल स्तोत्र श्लो. १२ ‘भावार्थप्रकाशिका’ व्याख्या)

५. ‘नराणामयनत्वाच्च नारायण इति स्मृतः नारस्त्विति सर्वपुंसां समूहः परिकीर्तितः’ (श्रीभद्ररहस्यत्रयसार)

आम, अंदर ने भहार व्यापीने रहेला, समग्र चित्-अचित् वस्तुमात्र परब्रह्मनुं शरीर छे अने परमात्मा पोते स्वेतर - समस्त चित्-अचित् अक्षरथी आरंभीने स्तंभ- पर्वत सर्वना शेषी, शरीरी, नियंता अने प्रेरक छे. माटे ते परमात्मा स्वशरीरभूत चित्-अचित् वस्तुमात्रथी विशिष्ट एवा अद्वितीय स्वरूप होवाथी ‘विशिष्टाद्वैत’ ऐम कहेवाय छे. अने ऐ ज ‘विशिष्टाद्वैत’ स्वरूप परमात्मा प्रस्थान-त्रयी (उपनिषद्, ब्रह्मसूत्र, भगवद् गीता) प्रतिपाद्य परम तत्त्वरूप छे अने अक्षरमुक्तो भध्ये रहेला छे, जे अक्षरमुक्तोना पश्च उपास्य स्वरूप छे तेने ‘नारायण’ कहेवाय छे. आवा विशाण अर्थनो भोध करनार नारायण शब्दने अनेक बीजा विशेषणो लगाडी नानो बनावी देवामां आव्यो. जेम के, शेषनारायण, सूर्यनारायण, वैराटनारायण, बद्रिनारायण, सत्यनारायण, नरनारायण, लक्ष्मीनारायण - आ भधा ज शब्दोमां शेष, सूर्य, वैराट आदिक विशेषण नारायण शब्दने लागवाथी नारायण शब्द हवे विशाण अर्थने न कहेता ऐक संकुचित अर्थने कहेवा लागे छे.

- ‘भेदं विशेष्यमित्याहुर्भेदकं तु विशेषणम् । प्रधानं तु विशेष्यं स्यादप्रधानं विशेषणम् ॥’ - बीजाथी अलग थनारने विशेष्य कहेवाय छे. अने बीजाथी अलग करनारने विशेषण कहेवाय छे. तेमां विशेष्य प्रधान (भूष्य) छे. अने विशेषण अप्रधान (गौण) होय छे. (लघुसिद्धांत कौमुदी - भैमीव्याख्या)

- ‘विद्यमानं सद् इतर व्यावर्तकं विशेषणम् ।’ - विद्यमान रहीने अन्यनी व्यावृत्ति करे तेने विशेषण कहेवाय छे. (प्रोटमनोरमाटीका शब्दरत्न)

आ व्याकरणाना नियम अनुसार जेना द्वारा कोई वस्तु विशिष्ट करवामां आवे अथवा बीज वस्तुओथी अलग करी नवी ओणभाषा देवामां आवे तेने विशेषण कहेवाय. जेम के, लाल गाय, - आमां लाल विशेषण पद, गाय विशेष्य पदने बीज सङ्केत अने काणी गायोथी अलग करी लालगायना रूपमां विशेष्ट करे छे. हवे लाल गाय कहेवाथी सङ्केत गाय के काणी गायनो भोध नही थर्थ। शके. लाल विशेषणो

गाय विशेष्यना अर्थने ऐटलो संकुचित बनावी दीधो के हवे ते सङ्केत गाय के काणी गायनो भोध करावी शक्षो नहि. तेवी ज रीते ज्यारे नारायण शब्दने शेष, सूर्य, वैराट आदिक विशेषणो लगाडवामां आवे छे त्यारे अति विशाण अर्थ जे परब्रह्मने सूचवनारो जे ‘नारायण’ शब्द संकुचित बनी जाय छे. हवे ते नारायण शब्द परब्रह्मनो भोधक न रहेता केवण शेषनाग, सूर्यटेव, विराटपुरुष आदिकनो ज भोध करनारो रहे छे, परंतु हवे ए परब्रह्मने सूचवनार रहो नथी.

आवी संकुचित वृत्तिने ज्ञेता स्वयं भगवान श्रीहरिए ‘नारायण’ शब्दने ‘स्वामी’ विशेषण लगाडी पाछो अति विशाण अर्थ जे परब्रह्म तेनो भोध करनारो बनावी दीधो. यथावत् स्थाने राखी दीधो.

भगवान श्री स्वामिनारायण चर्चयं कहे छे :-

‘स्वामिनारायण नाम सार, रटजे सहु ते नरनार; सर्वे नारायणो हुं स्वामी, माटे रहेजे मने करभामी. बीज नारायण नाम धाणा, कहुं नाम थोडाक ते तणा; सूर्यनारायण जे कहेवाय, घेराटनारायण पण लेवाय. लक्ष्मीनारायण नाम कहे छे, नरनारायण नाम लहे छे; वासुदेवनारायण सार, एवा नारायण नाम अपार. ते सो नारायणो हुं स्वामी, सहु रहा मने करभामी; माटे स्वामिनारायण जेह, नाम मालं छे कहुं छुं तेह. सर्वोपरि नाम छे ओ सार, माटे रटजे सहु नरनार; ऐह नाम रटे जन जेह, पामे अलोकिक सुख तेह. ऐम हहिए निजनाम तणो, कहो महिमा मुभेथी धाणो;’

(पुरुषोत्तम लीलामृत सुखसागर : तरंग १३)

हवे स्वामी अने नारायण - आ बने शब्दोमां भगवान श्री स्वामिनारायणी जमधीभूजा समान स.गु. श्री शुक्रनांद स्वामी ए समाट यंथरत्न ‘श्री सत्संगिज्ञवन’नी ‘हेतुटीका’मां तथा स.गु. श्री गोपाणानंद स्वामी विरचित ‘गीताभाष्यनी टीका’मां भगवान श्रीहरिनी रुचि अनुसार कर्मधारय समास कर्यो छे. जेम के,

- ‘स्वामी सकलैर्वर्यसम्प्रक्षः स चासौ नारायणः अन्तर्यामी च इति नारायणः’ (श्रीसत्संगिज्ञवन हेतुटीका : २/२५/२६)

- ‘सर्वस्वामित्वं नारायण एव सुप्रसिद्धं श्रुतिषु ।’

(श्री गोपाणानंद स्वामी कृत गीताभाष्य - मंगलाचारण श्लोक-१) आदिआचार्य श्री रघुवीरज्ञ महाराजश्रीए ‘जनमंगल स्तोत्र’नी व्याख्यामां भगवान श्रीहरिनी रुचि अनुसार ‘स्वामिनारायण’ महामंत्रमां कर्मधारय समास ज कर्यो छे. जेहिए तेओश्रीना ज शब्दो :-

- ‘स्वमैर्वर्यमस्तीति स्वामी नरस्य नराकृते धर्मस्य अपत्यं पुमान् नारायणः स चासौ स च । मनुष्यपुत्रतया प्रसिद्धोपि

सकलैश्वर्यसंपन्नः एवेत्यर्थः ।'

(आहिआचार्य श्री रघुवीरज्जु महाराज कृत जनमंगल स्तोत्र श्लो. १२ 'भावार्थ प्रकाशिका' व्याख्या)

- 'स्वामिशब्दः पतिपर्यायः । स्वाश्रितसकलजनानां कालमायायमादिभ्यो रक्षणसमर्थत्वात् पतिरित्यर्थः । नारं नरसमूहम् अयते तत् शरणागतत्वेन प्राप्नोतीति नारायणः स चासौ स च । स्वयं रक्षणसमर्थत्वात् बहून् शरणागतान् प्राप्नुवत्रित्यर्थः ।'

(आहिआचार्य श्री रघुवीरज्जु महाराज कृत जनमंगल स्तोत्र श्लो. १२ 'भावार्थ प्रकाशिका' व्याख्या)

आहिआचार्य श्री रघुवीरज्जु महाराज श्रीभोगवान श्रीहरिनी रुथि अनुसार 'स्वामिनारायण' महामंत्रमां कर्मधारय समाप्त शब्दोः-

- 'स्वैश्वर्यं विद्यते यस्यासौ स्वामी । सर्वेषां जीवानामीश्वराणां च नियन्तृत्वं सकलकर्मफलदातृत्वादि चैश्वर्यं तद्वान् । स चासौ नारायणश्च । नराणां समूहो नारं तदयनं निवासस्थानं यस्य स नारायणः । अन्तर्यामीत्यर्थः ।' (आहिआचार्य श्री रघुवीरज्जु महाराज कृत सर्वमंगल स्तोत्र श्लो. ७३ 'भावप्रबोधिनी' व्याख्या)

आचार्य श्री भगवत्प्रसादाज्जु महाराज 'श्रीहरिलीलाकृत्पत्र' नी रसभोविनी नामनी व्याख्यामां भगवान श्रीहरिनी रुथि अनुसार 'स्वामिनारायण' महामंत्रमां कर्मधारय समाप्त शब्दोः-

- 'स्वामी च स एव नारायणश्चेति स्वामिनारायणः ।'

(संक्ष - ४, अ. - २०, श्लो. २५)

- 'स्वामी पतिश्चासौ नरस्य धृतमनुष्याकृते: धर्मस्यापत्यं च तत्संबुध्यः ।' (संक्ष - ४, अ. - ५०, श्लो. १)

- 'श्री स्वामिनारायणपरपर्यायश्रीहरिकृष्णभगवत इत्यर्थः ।'

(संक्ष - ३, अ. - ४, श्लो. ३६)

- 'श्रीस्वामिनारायणं अतुल्यश्री-दिव्यैश्वर्यवन्तं परमेश्वरम् ।'

(संक्ष - ३, अ. - ११, श्लो. २०)

- 'स्वामिनारायणं महामंत्ररूपस्वामिनारायणनामा तम् ।'

(संक्ष - ६, अ. - १८, श्लो. ६)

स.गु. ग्रन्थ. श्री अच्युत्यानंद स्वामी विरचित 'श्रीहरिसंभवमहाकाव्य' ना सर्ग - २, श्लोक - ८ मां आवेद 'स्वामिनारायण' शब्दो नो समाप्त श्री भोगवान श्री हरिनी टीकामां आ रीते कर्मधारय समाप्त करे छि, जेम के :- 'स्वामी क्षराक्षराणामाधिपतिः स चासौ

नारायणश्चेति स्वामिनारायणः ।'

दीनानाथ भड्कना दीकरा जे भोगवान श्री हरिनी रुथि अनुसार 'श्रीहरिवाक्यसुधासिंधु' नी सेतुमाला टीकामां श्री रघुवीरज्जु महाराजने लेखन अने संशोधनमां सहाय करी हती. तेमनो परिचय श्री रघुवीरज्जु महाराजे सेतुमाला टीकाना अंतमां आ रीते आप्यो छि:-

- 'एतन्महाप्रयासे तु सहाये लेखने तथा ।

शोधनेऽभवतां द्वौ मे विद्वांसौ स्वाश्रिताविमौ ॥६॥'

- 'शुकानन्दमुनिर्विप्रो भोलानाथाभिधस्तथा ।

हरेनन्दभक्तो द्वौ तत्प्रसन्नत्वकामुकौ ॥७॥'

आहिआचार्य श्री रघुवीरज्जु महाराज लभे छि के, श्रीहरिवाक्यसुधासिंधुनी सेतुमाला टीकाना लेखनकार्यमां अने संशोधनमां विद्वान संत शुकानंद स्वामी अने विद्वान श्रीहरिना अनन्यभक्त भोगवानाथे सहाय करी छि. आधी जग्याय छि के भोगवान श्री हरिनी रुथि वयनामृतना पाण ज्ञानी हता.

ग्रन्थराज महान समाट श्रीभद्र सत्संगिञ्चवनमां स.गु. श्री शतानंद स्वामी पाण हरिकृष्ण, धनश्याम, नीलकंठ, सहजानंद स्वामी अने स्वामिनारायण - आ बधा नामो एक व्यक्तिप्रकाशक ज घटाउ छि. अर्थात् नाम भेद छि अर्थ भेद नथी. आ रह्या स.गु. श्री शतानंद स्वामीना ज शब्दोः-

- 'सेष नारायणमुनिः सहजानंद नामकः ।

स्वामिनारायणाख्यश्च स्वाम्याख्यश्च विराजते ॥'

(श्री सत्संगिञ्चवन : २/२४/३६)

'हरिकृष्णो धनश्यामो नीलकण्ठो नारायणो हरिः ।

स्वामी च सहजानंदः स्वामिनारायणस्तथा ॥'

(श्री सत्संगिञ्चवन : ५/६८/१७)

- 'स्वामिनारायणो नीलकण्ठो नारायणो हरिः ।

हरिकृष्णश्च सहजानन्दः कृष्णस्तु मे हृदि ॥'

(श्री सत्संगिञ्चवन मालात्म्य : ४/२)

जनमंगल स्तोत्रना देवता धर्मना दीकरा अंवा भगवान श्रीहरि छि, अम शतानंद स्वामी स्वयं जनमंगल स्तोत्र अने सर्वमंगल स्तोत्रमां कहे छि. माटे स्वामिनारायण शब्द एकमात्र भक्तिधर्मना दीकरा अंवा सहजानंद स्वामी माटे ज वपरायेलो छि. अर्थात् कर्मधारय समाप्त हि.

स.गु. श्री अद्भुतानंद स्वामीना शिष्य विद्वान स.गु. श्री धनश्यामयराष्ट्रास्तु श्री स्वामी अंवे 'आध्यात्मिक तत्प्रायानम्' नामना ग्रन्थमां 'स्वामिनारायण' शब्दमां कर्मधारय समाप्त थाय छि ते वातने पोताना ग्रन्थमां अनुष्ठृप्तिहृष्टमां आवारी लीढी छि. जेम के :-

'कर्मधारयवृत्त्यायं स्वामिनारायणेति वै ।

મન્ત્ર: સર્વાન્તરાત્માનં સર્વધારં પતિં તથા ॥' (૨૨/૭૪) અર્થાત્. 'સ્વામી ચાસૌ નારાયણઃ ઇતિ સ્વામિનારાયણः' * વિશેષણ વિશેષ્યેણ બહુલમ् । (અષ્ટાધ્યાયી : ૨/૧/૫૭) આ પાણિનિસૂત્રથી સમાસ થશે. જે સમાસને 'તત્પુરુષ સમાનાધિકરણ: કર્મધારય: ૧' (અષ્ટાધ્યાયી : ૧/૨/૪૨) આ પાણિનિસૂત્રથી કર્મધારય સમાસ કહેવાય છે અર્થાત્ સમાનાધિકરણ તત્પુરુષ સમાસને 'કર્મધારય' નામથી કહેવામાં આવે છે. 'સમાનાધિકરણમ્'નું લક્ષણ એ છે કે, 'ભિગ્રાગ્રંભિનિમિત્તાનાં શબ્દાનામેકસ્મિજ્ઞથો વૃત્તિઃ સમાનાધિકરણમ્' જુદા જુદા સાર્થક અર્થમાં પ્રવર્તવારૂપ નિમિત્તભેદવાળા શબ્દો એક જ અર્થમાં પ્રવર્ત (એક જ ધર્મ પદાર્થનો બોધ કરે) તે સમાનાધિકરણ કહેવાય. જેમ કે - 'સ્વામી' એટલે ક્ષર-અક્ષર આદિકને નિયમન-પાલનાટિ કરવારૂપ ઐશ્વર્ય સંપત્તિ અને 'નારાયણ' એટલે અંતર્યામી અક્ષરમુક્તાને પણ ઉપાસ્ય પરબ્રહ્મ આ રીતે બંને સાર્થક શબ્દો જુદા જુદા અર્થને જ કહેનારા છે. અર્થાત્ 'સ્વામિત્વવિશિષ્ટ' વસ્તુને કહેનારો 'સ્વામી' શબ્દ છે અને 'નારાયણત્વવિશિષ્ટ' વસ્તુને કહેનારો 'નારાયણ' શબ્દ છે. પરંતુ આ બંને સાર્થક શબ્દો 'સ્વામી ચાસૌ નારાયણશ્વ' આમ એક સાથે મૂક્તવાથી 'સ્વામિત્વ' અને 'નારાયણત્વ' આ બંને જુદા જુદા ધર્મરૂપ અર્થ નીકળી જઈને 'સ્વાચ્છભિત્તો નારાયણઃ' - અર્થાત્ 'સ્વામી એવા જે નારાયણઃ' આવો એક અંદં અર્થ લઈને એક જ વ્યક્તિ વિશેખણો બોધ કરે છે. જેનો વ્યુત્પત્તિજ્ઞન્ય અર્થ થાય છે - સર્વજગતનું સર્જવાપણું, આત્માપણું, અંતર્યામીપણું, સર્વઆધારપણું, સર્વકણપ્રદાતાપણું વગેરે બહુવિધ ઐશ્વર્ય સંપત્તિ હોવાથી 'સ્વામી' અને સર્વની અંદર ને બહાર વ્યાપી રહેલા હોવાથી નારાયણ અને તે બંને મળીને 'સ્વામિનારાયણ', આ મહામંત્ર થયો. જેનો અર્થ આ રીતે થશે જે ક્ષર-અક્ષરાત્મા, સર્વજ્ઞ, સર્વકર્તા, સર્વનિયંતા, સર્વધાર, સર્વવ્યાપક,

* 'સ્વામિન् સુ - નારાયણ સુ' આ સમુદ્દરાયની 'કૃતદ્વિત્તસમાસાશ્વ ॥૧૧૨૧૧૪૬૧' સૂત્રથી પ્રાતિપાદિક સંશોધનાથવાચી 'સુપો ધાત્રપ્રતિપાદિકયા: ૧૧૨૧૧૭૧૧' સૂત્રથી બંને 'સુ' પ્રત્યયનો 'લુક' થયેલ 'સુ' પ્રત્યયને 'પ્રત્યવલોપે પ્રત્યવલક્ષણમ् ॥૧૧૨૧૧૬૨૧' સૂત્રથી લુમ 'સુ' પ્રત્યયને આશ્રિત કાર્ય જે પદરંશા થતા 'ન લોપ: પ્રતિપાદિકાન્તસ્ય ॥૧૧૨૧૧૭૧૧' સૂત્રથી 'સ્વામિન્ નારાયણ' શબ્દનો રહેલ 'સ્વામિ' શબ્દના 'ન' કારનો લોપ થયો. અને તે નકારનો લોપ 'નલોપ: સુપ્રસ્વરંસંજાતુગ્રથિષુ કૃતિ ॥૧૧૨૧૨૧૧૧' સૂત્રથી અસિદ્ધ થતા 'સુપો ધાત્રપ્રતિપાદિકયા: ૧૧૨૧૧૭૧૧' સૂત્રથી 'લુક' થયેલ 'સુ' પ્રત્યયને 'પ્રત્યવલોપે પ્રત્યવલક્ષણમ् ॥૧૧૨૧૧૬૨૧' સૂત્રથી લુમ 'સુ' પ્રત્યયને આશ્રિત કાર્ય થતા 'સો ચ ॥૧૧૨૧૧૩૧૧' સૂત્રથી દીર્ઘ કરવા જતા 'ન લુમતાડહગણ્ય ॥૧૧૨૧૧૬૨૧' સૂત્રથી દીર્ઘનો નિપેથ થતા 'સ્વામિનારાયણ' શબ્દમાં રહેલ 'સ્વામિ' શબ્દને દીર્ઘ થતો નથી.

સર્વકારણા કારણ, સ્વયંપ્રકાશક, સ્વતંત્ર, સર્વશ્રેષ્ઠર, સર્વના સ્વામી તેને કહેવાય 'સ્વામિનારાયણ.''

આ 'સ્વામિનારાયણ' મહામંત્ર એક યોગરૂઢ શબ્દ છે.

વ્યાકરણ શાસ્ત્રની દસ્તિએ શબ્દનો ચાર પ્રકારે બોધ થાય છે.

૧. રૂઢ ૨. યોગરૂઢ ૩. યોગિક ૪. યોગિકરૂઢ.

૧. પહેલો પ્રકાર : ઇટ :- રૂઢ શબ્દ કોને કહેવાય તે સમજાવતા લઘુમંજૂખાકાર શ્રી નાગેશ ભણ કહે છે :- 'અવયવાર્થમનપેક્ષ્ય સમુદાયશક્તિમાત્રેણાર્થબોધકત્વમ् રૂઢત્વમ् ।' પ્રકૃતિ-પ્રત્યયરૂપી અવયવના અર્થોની અપેક્ષાવગર કેવળ સમુદ્દરાય શક્તિથી અર્થનો બોધ કરે તે ઇટ કહેવાય અર્થાત્ જે શબ્દની વ્યુત્પત્તિ થતી ન હોય અને જે શબ્દનો પ્રયોગ પરંપરાગત કોઈ એક નિશ્ચિત વસ્તુ કે વ્યક્તિ માટે જ પ્રયોજનો હોય તેને રૂઢ શબ્દ કહેવાય. જેમ કે, ગાય - હવે ગાય શબ્દમાં 'ગા' તથા 'ધ' એમ બે અક્ષરો છે. આ બંને અક્ષરોનો અલગ અલગ કોઈજ અર્થ નીકળતો નથી. પરંતુ બંને શબ્દના સમુદ્દરાયથી ગળે ગોદડીવાળા પ્રાણીનું જ્ઞાન થાય તેને ગાય કહેવાય. આમ ગાય શબ્દને એક ઇટ શબ્દ કહેવાય છે.

૨. બીજો પ્રકાર : યોગરૂઢ :- યોગરૂઢ શબ્દને સમજાવતા લઘુમંજૂખાકાર શ્રી નાગેશ ભણ કહે છે :- 'અવયવાર્થસંવલિતસમુદાયશક્તાયાર્થબોધકત્વમ् યોગરૂઢત્વમ् ।' પ્રકૃતિ-પ્રત્યયરૂપી અવયવોના અર્થ સંમિલિત થઈને સમુદ્દરાય શક્તિથી અર્થોનો બોધ કરાવે તેને યોગરૂઢ કહેવાય છે. અર્થાત્ જે શબ્દનો વ્યુત્પત્તયનુસારે અર્થ નીકળતો હોવા છતાં પણ તે શબ્દનો પ્રયોગ કોઈ નિશ્ચિત વસ્તુ કે વ્યક્તિ માટે જ થતો હોય તો તેને યોગરૂઢ કહેવાય. જેમ કે, પંકજ શબ્દ, 'પઙ્ક્ષકાત્ જાયતે ઇતિ, પઙ્ક્ષકાત્' કાદવમાંથી જે (કોઈપણ વનસ્પતિ કે વીંઠી આદિ જંતુ) જન્મે તેને પંકજ શબ્દ કહેવાય. આ વ્યુત્પત્તિ અનુસાર અર્થ થતો હોવા છતાં પણ આ પંકજ શબ્દનો પ્રયોગ કેવળ એક નિશ્ચિત વસ્તુ 'ક્રમ' માટે જ થાય છે. માટે આ પંકજ શબ્દને યોગરૂઢ કહેવાય છે.

૩. બીજો પ્રકાર યોગિક :- યોગિક શબ્દને સમજાવતા લઘુમંજૂખાકાર શ્રી નાગેશ ભણ કહે છે :- 'અવયવશક્ત્વાયૈવાર્થબોધકત્વમ् યોગિકત્વમ् ।' અર્થાત્ પ્રકૃતિ-પ્રત્યયરૂપી અવયવની શક્તિમાત્રથી અર્થનો બોધ કરે તેને યોગિક શબ્દ કહેવાય. જેમ કે, પાચક - આ શબ્દમાં 'પચ' ધાતુ છે. અને 'અક' પ્રત્યય છે જેમાં ધાતુનો અર્થ પકાવું છે અને પ્રત્યયનો અર્થ કર્તા છે. વ્યુત્પત્તિ અનુસાર આ શબ્દનો અર્થ થાય છે - પકાવવાવાળો. આમ, પ્રકૃતિ અને પ્રત્યયથી બોધ થતો હોવાથી પાચક શબ્દને યોગિક શબ્દ કહેવાય છે.

૪. ચોથો પ્રકાર યોગિકરૂઢ :- યોગિકરૂઢ શબ્દને સમજાવતા લઘુમંજૂખાકાર શ્રી નાગેશ ભણ કહે છે :-

‘अवयवशक्त्या समुदायशक्त्या चार्थबोधकत्वम् यौगिकरूढत्वम्

१’ - अर्थात् प्रकृति-प्रत्ययरूपी अवयव शक्तिथी तथा केवण समुदायशक्तिथी जे अर्थनो बोध करावे तेने यौगिकरूढ शब्द कुहेवाय छे. जेम के, मंडप - आ मंडप शब्दना भे अर्थो थाय छे ‘मण्ड पिबति इति मण्डपः’ - अर्थात् ओसामधारीनार. आवो प्रकृति-प्रत्ययरूपी अवयव शक्ति (योगिक शब्द) थी बोध थाय छे अने भीजो केवण समुदायशक्तिथी मंडपनो अर्थ मांडवो एवो उठ शब्दनो बोध थाय छे.

ऐवी ज रीते ‘स्वामिनारायण’ भाषामंत्र योगइष्ट शब्द छे.

‘स्वम् ऐश्वर्यम् अस्यास्तीति स्वामी, नारे अयनं निवासस्थानं यस्य इति नारायणः, स्वामी चासौ नारायणः इति स्वामिनारायणः

१’ - ऐवी व्युत्पत्ति अनुसारे अर्थ थतो होवा छतां, आ शब्द अक्षरधामस्थ संपूर्णशर्यर संपत्त, सर्वाधार, सर्वज्ञ, सर्वात्मा, क्षराक्षरातीत, सर्वना नियंता, सर्वतंत्र-स्वतंत्र, स्वयंप्रकाशक, सर्वात्मायामी, सर्वत्यापक, सर्वकारणाना कारण, सर्वअवतारना अवतारी परब्रह्म पूर्णपुरुषोत्तम भगवान जे छपैया गाममां धर्मपिता अने भक्तिमाता थकी मनुष्यरूपे प्रगट थया हता ते निश्चित व्यक्तिविशेषनो ज बोध करावे छे. माटे आ शब्द व्याकरण अनुसार योगइष्ट छे.

अहीं सुधी जे व्याकरणी व्युत्पत्तिथी अर्थ कर्या ते तमाम अर्थने स.गु. श्री अद्भुतानंद स्वामीना शिष्य विदान स.गु. श्री धनश्यामचरणदासाल्ल स्वामीभे ‘आद्यात्मिक तत्त्वाख्यानम्’ नामना ग्रंथमां अनुष्टुप्प्रथमां आवरी लीधा छे. जेथी भक्तोने समजवामां सहेलुं पडे, तो हवे जोईअे ते स्वामीना ज शब्दोमां:-

‘स्वत्वं ह्यात्मनि सञ्जातं स्वामित्वं श्रीहरो स्थितम् । स्वभूतस्य च संरक्षा स्वामिनो भर एव च ॥ अ.२२ श्लो.६६॥’

क्षरअक्षर तमाम आत्माओमां दासपत्तुं अने भगवानमां स्वामिपत्तुं स्थित छे. अने वथ्ये स्वामी-सेवकभाव ‘आत्मदास्यं हरे: स्वाप्यं स्वभावं च सदा स्मर (विष्णुतत्त्वे)’ - आत्माओ दास छे अने भगवान हंमेशा स्वामी छे ऐवी स्मृति याद राखी धटे, स्वभूत (सेवकभूत) भक्तोनु संरक्षण करवुं अे स्वामीने शिरे भार छे. भगवान ज स्वामी शायी? तो कुहे छे :-

‘यतो नारायणस्त्वेषोऽनन्तरात्मा सर्वधारकः । अतः स्वामी च सर्वस्य हरिकृष्णः सदा स्मृतः ॥ अ.२२ श्लो.६७॥’

तो पोते नारायण नामवाणा होवाथी अर्थात् अन्वर्थनाम होवाथी ते सर्वात्मात्मा अने सर्वाधार छे. आ कारणाथी ज सर्वना स्वामी भगवान श्रीहिन्दूष्ठ महाराजने कह्या छे.

‘स्वामित्वमस्य नोपाधे: कादाचित्कं मतं विभोः ।

किन्तु स्वतः सार्वत्रिकं हरे: सर्वान्तरात्मनः ॥ अ.२२ श्लो.६८॥’

सर्व व्यापक भगवाननुं आ स्वामिपत्तुं भीजाओनी पेठे औपाधिक कादाचित्क (क्यारेक ज होय ऐवुं) नथी अर्थात् भीजा बधा अक्षर सुधीना प्रत्यांगोना स्वामी एकभीजानी दृष्टिए दास पशु छे. परंतु भगवान क्यारेय कोईना दास नथी पशु हंमेशा सर्वना स्वामी छे. ए पशु सार्वकालिक ज छे.

‘एषः सर्वात्मात्मा’ (सुभा. ६-७) - आ श्रुतिमां कह्या मुज्ज्ब सर्वना अंतर्यामी छे.

‘शरीरभूतं सर्वं हि क्षरं चाक्षरमेव च ।

यच्चापि चिदाच्च जड ईशानीशादिकं तथा ॥ अ.२२ श्लो.६९॥’

वेदांत शास्त्र मुज्ज्ब क्षरअक्षर आहिक सर्वे परमात्माना शरीर छे अने परमात्मा सर्वना आत्मा छे. जे कंटि चिदचिद्

तेमज ईश-अनिशपत्रे कह्युं छे ते बधुं ज ‘यस्य प्रकृतिः शरीरं, यस्यात्मा शरीरं’ (भृ.३. मा.पा. ५/७/२६) ‘यस्याक्षरं शरीरं’ (सुभा. ६-७) आ उपनिषदोमां कह्या मुज्ज्ब परमात्मा शरीरीभूत छे. अर्थात् बधाना ज आत्मा छे. ज्यारे यक्षियित् सर्वे परमात्माना शरीर छे. तो तेनी अपेक्षाअे सर्वना अंतर्यामी, सर्वना नियंता, सर्वना आधार, सर्वज्ञ अने सर्वना स्वामी - ‘पतिं विश्वस्य’ (ते.ना.३. ११-३), ‘सर्वस्य वशी सर्वस्येशानः’ (भृ.३. ६/४/२२) आ श्रुतिमां कह्या प्रभाषो सर्वना उपास्य भगवान श्री स्वामिनारायण छे भीजा कोई ज नहि.

‘स एव श्रीहरिः कृष्णः प्रादुर्भूतः कलाविह । नामा च हरिकृष्णः स्वामिनारायणस्तथा ॥ अ.२२ श्लो.७१॥’

जे सर्वात्मात्मा, सर्वनियंता, सर्वाधार, सर्वज्ञ, सर्वतंत्र-स्वतंत्र जे नारायण कह्या अे ज श्रीहिन्दूष्ठा तथा स्वामिनारायण नामथी आ कणियुगमां प्रगट्या छे.

‘नारा अयनमस्येति सर्वान्तर्वाप्तिरुच्यते । नाराणामयनं चेति सर्वधारत्वमुच्यते ॥ अ.२२ श्लो.७२॥’

प्रसंगप्राम हवे ‘आद्यात्मिक तत्त्वाख्यानम्’ ग्रंथना लेखक स.गु. श्री धनश्यामचरणदासाल्ल स्वामी

‘स्वामिनारायण’ शब्दनो व्युत्पत्तिजन्य अर्थ करे छे. जेनो क्षय थाय तेने ‘२’ कुहेवाय छे अने जेनो स्वरुपथी के प्रवाहथी क्षय न थाय ते ‘नर’ कुहेवाय. यैतन्य अने अवैतन्यनो क्षय नहि होवाथी तेने नर शब्दथी कुहेवाय छे.

नरना समुदायने नार कुहेवाय. ‘नारम् अयनम् अस्य’ अम बधुवीहि समास करता सर्वात्मापत्ति आवे छे. अथवा ‘नाराणाम् अयनम्’ अम तत्पुरुष समास करता सर्वाधारपत्तु आवे छे. सर्व वस्तुओमां व्यापक अने

 श्री नवामिकारत्मा यितन २०१२ १७

સર્વાધાર એવા નારાયણ શબ્દનો અર્થ નીકળે છે : આવી નિરૂપિત - 'અન્તર્બહિશચ તત્ત્સર્વ વ્યાપ્ત નારાયણઃ સ્થિતઃ ।'

(તે. ના. - ૨૫) આ શુદ્ધિએ જ કરી છે.

હવે 'સ્વામી' શબ્દનો અર્થ કરે છે :-

'સ્વામીતિ સર્વશૈષિત્વમુક્ત સર્વત્તમનોઽસ્ય ચ ।

નરરૂપસ્ય ધર્મસ્યાપત્તયં નારાયણસ્તથા ॥૧.૨૨ શલો. ૭૩॥' સ્વામી શબ્દથી સર્વવ્યાપક, સર્વાધાર નારાયણનું શૈષિત્વ (આત્માપણું) કહું છે. કારણ કે જગથિદાત્મક સર્વજગત પરમાત્માનું શૈષ (શરીર) છે. અને પરમાત્મા જગથિદાત્મક સંપૂર્ણ જગતના શૈષી (આત્મા) છે. અને નરરૂપ જે ધર્મદ્વિત્ત તેના પુત્રને નારાયણ કહેવાય. તેની વ્યુત્પત્તિ આ રીતે છે - 'નરસ્ય અપત્તયં પુમાન' એ અર્થમાં નર શબ્દને 'નડાદિભ્યः ફક् ।' (અષ્ટાધ્યાયી : ૪/૧/૮૮) પાણિનિ સૂત્રથી 'ફક' પ્રત્યય થાય છે અને 'ફક' પ્રત્યયને 'આયનેચીનીયિયિય: ફઢખછઘા પ્રત્યાદીનામ' (અષ્ટાધ્યાયી : ૭/૧/૨) પાણિનિ સૂત્રથી 'આયન' આદેશ થઈ 'કિતિ ચ' (અષ્ટાધ્યાયી : ૭/૨/૧૧૮) સૂત્રથી આદિ વૃદ્ધિ થઈ નારાયણ શબ્દ બને છે.

સ્વામી અને નારાયણ આ બંને નામો વચ્ચે કથો સમાસ થાય છે તે હવે કહે છે :

'કર્મધારયવૃત્તાઽયં સ્વામિનારાયણેતિ વै ।

મન્ત્ર : સર્વાન્તરાત્માનં સર્વાધારં પતિ તથા ॥૧.૨૨ શલો. ૭૪॥'

'સ્વામી ચાસૌ નારાયણઃ ઇતિ સ્વામિનારાયણઃ ।' એમ કર્મધારય સમાસ સમજાવો. એટલે બંને નામો એક જ વ્યક્તિનો બોધ કરે છે. સર્વના પતિ તે સ્વામી કહેવાય. 'સ્વમૈશ્વર્ય' આવો અર્થ હોવાથી સર્વ ઐશ્વર્ય સંપદ એવો અર્થ થાય છે. બંને સાર્થક શાલ્દો મળીને સર્વ ઐશ્વર્ય સંપત્તિ સર્વશૈષી સર્વત્તમાંભી, સર્વાધાર એવો અર્થ નિશ્ચિત થાય છે.

વિદ્વાન સ.ગુ. શ્રી ધનશ્યામચરણદાસજી સ્વામીએ પોતાના ગુરુ સ.ગુ. શ્રી અદ્ભુતાનંદ સ્વામી પાસેથી સાંભળીને સાર્થક બે શબ્દનો કર્મધારય સમાસ કર્યો છે.

સ.ગુ. શ્રી અદ્ભુતાનંદ સ્વામીએ પણ પોતાની વાતોમાં કહું છે :

"રામ ! કૃષ્ણ ! હરે ! ગોવિદ ! હરે ! નારાયણ ! એવા ભગવાનના બહુ નામોના નિવેશવાળું મંગલ ભજન થતું તેને અણસાવીને 'સ્વામિનારાયણ' એવા બે સાર્થક નામના નિવેશવાળું શુભ ભજન ચલાયું." (વાત નં. ૨૨)

બે સાર્થક નામના નિવેશવાળું એટલે ? સ્વામી કે'તા 'સકલैશ્વર્યસમ્પત્રः', અને નારાયણ કહેતા 'નરાણાં સમૂહો નારં તદયનં નિવાસસ્थાન યસ્ય સ નારાયણઃ અન્તર્યામી ઇન્દ્રાઃ ।' (શ્રી સત્સંગિજીવન હેતુટીકા: ૨/૨૪/૪૬) અર્થાત્ સંપૂર્ણ ઐશ્વર્યવાન

અને સર્વના અંતર્યામી જે હોય તેને સ્વામિનારાયણ કહેવાય આવો અર્થ સદ્ગ. શ્રી શુકાનંદ સ્વામીએ સ.જી.ની હેતુટીકામાં કરેલ છે. આવી રીતે આ બંને સાર્થક નામોનું ભજન ચલાયું. અર્થાત્ 'સ્વામી ચાસૌ નારાયણઃ ઇતિ સ્વામિનારાયણઃ ।' આમાં બંને સાર્થક શબ્દનો કર્મધારય સમાસ છે. એમ સ.ગુ. શ્રી અદ્ભુતાનંદ સ્વામીના શિષ્ય વિદ્વાન સ.ગુ. શ્રી ધનશ્યામચરણદાસજી સ્વામીએ કહું છે :

'યથા દેહસ્ય સંરક્ષાભારોઽસ્ત્યેવાત્મનસ્તથા ।

સ્વભૂતસ્ય મમાં તુ પ્રપન્નસ્ય વિદ્યાસ્વત્તિ । અ.૨૨ શલો. ૭૮॥'

રક્ષણાં શ્રીહરિઃ કૃષ્ણઃ સ્વામિનારાયણઃ પ્રભુः ।

ઇતિ સ્વામિત્વવિજ્ઞાનાત્પત્ત્વયો જાયતે હરૌ ॥ અ.૨૨ શલો. ૭૯॥'

એમ દેહના સંરક્ષણનો બધો ભાર જીવતામાને માથે છે અર્થાત્ આત્મા જ દેહનું રક્ષણ કરે છે તેમ દાસભૂત શરણાગત મારું રક્ષણ શ્રીહરિકૃષ્ણ મહાપ્રભુ શ્રી સ્વામિનારાયણ કરશે જ, આ રીતે ભગવાનમાં સ્વામિપણાનું વિજ્ઞાન થતાં શ્રીહરિમાં દૃઢ વિશ્વાસ બંધાય છે. આ રીતે સ્વામિપણાનું જ્ઞાન વિશ્વાસમાં કારણ બને છે ત્યારે જ 'વિશ્વાસ્ય પુરુષોત્તમः' શ્રુતિ સાર્થક થાય છે.

આવી રીતે સ્વામિનારાયણ એટલે ક્ષર-અક્ષરના આત્મા, સર્વજ્ઞ, સર્વકર્તા, સર્વાધાર, સર્વના નિયંતા, સર્વવ્યાપક, સર્વતંત્ર-સ્વતંત્ર, સ્વયંપ્રકાશક, સર્વાત્માંભી, સર્વકારણના કારણ, સર્વઅવતારના અવતારી પરબ્રહ્મ પૂર્ણ પુરુષોત્તમ ભગવાન શ્રી સ્વામિનારાયણ નામનો મહિમા ત્યારે જ યથાર્થ જાણ્યો કહેવાય કે જ્યારે એ નામને ધારણ કરનાર નામીને યથાર્થ ઓળખીએ અને જ્યારે નામી સ્પષ્ટપણે ઓળખાય જોશે ત્યારે 'સ્વામિનારાયણ' નામનું ભજન કરવું નહિ પડે, થઈ જશે.

ભગવાન શ્રી સ્વામિનારાયણે સ્વયં પત્ર લખીને સંતો-ભક્તોને કહેલ છે :-

"ક (પુરુષોત્તમ) નારાયણાનું નામ નામીએ સહિત લેવું તો તેને તેવું ફળ મળે છે. અધિક નામ જો ભાવથી લહે છે તો તે ભક્ત દેહ છેજ ભગવાનના ધામને દેખે છે. માટે દરેક હરિભક્તોએ નામીએ સહિત નામ લેવું. નામીયુક્ત જે નામનું પ્રતિપાદન પોતે ન કરે તેને અમે દેહ અભિમાની કહી(એ) છીએ અને તે તો ગુરુદ્રોહી છે તથા સંતનો દ્રોહી છે અને જે નામીએ સહિત નામ લહે છે તેને આત્મદર્શી ગુરુભક્ત અને સંતભક્ત માનીએ છીએ. અને તે અક્ષરધામમાં સદાય રહે છે. અમારા આપત્રનું અતિપ્રતિપાદન સર્વે કરશે."

(શ્રીહરિચિરિત્રામૃતસાગર : ૧૫/૮૭)

'મન : સહલ્ય વિષયાન્તરાર્થગતમાનસ : ।
ન હૃતં ન વિલમ્બજ્ઞ જપૈનૌકિકપદ્ગીત્ત્વત ॥'
મનમાં ભગવાનની ભૂતિનું ચિંતવન કરી, મંત્રના અર્થને

મનમાં ચિંતવનની સાથે ન અતિ ઉતાવળે ને ન અતિ ધીરે માણાના પારાની સાથે જપકરવો. (શબ્દકલ્પવૃત્તમકોષ)

(પુરુષોત્તમ) નારાયણનું નામ નામીએ સહિત લેવું તેનો જે અતિશે આગ્રહ રાખશે, તેના જીવને સુખુમણા નામે નારીને વિષે પ્રવેશ કરાવીને પદ્યક ભેટીને વૈકુંઠથી પર ગોલોક, તેથી પર ચિદાકાશ તેની વિષે તેને પ્રવેશ કરાવશે તે સારું (પુરુષોત્તમ) નારાયણનું નામ નામીએ સહિત અતિશય આગ્રહથી જે જે ભક્તો જીબથી નામ જાજ લેવા અને જો જાંઝ જાંઝ લેશો તો દેહ સતે પુરુષોત્તમનું ધામ દેખશે ને જો થોડા થોડા લેશો તો મુઆ સમે (મૃત્યુ સમયે) દેખશે. તે સારું નામી વિના નામ તો જેમ ફૂલ (ખીલ્યા) વિનાનું પુષ્પ, વાંગઝી શ્રી પુત્ર (સંતાન) વિના, તેમ નામી વિના નામ, તે સારું (પુરુષોત્તમ) નારાયણનું નામીએ સહિત જે નામ તેનું અતિશે પ્રતિપાદન નહી કરે તેને દેહગુરુ (દેહઅભિમાની) જાણવા, વચનદ્રોહી જાણવા, સંતાન દ્રોહી જાણવા, સરવે સત્સંગી સમસ્ત વાંચણે. સં. ૧૮૬૨ના માહ વઠી ૮ને ગુરુવાર. (શ્રીહરિનો પ્રસાદીનો પત્ર પેજ નં. ૫ તથા શ્રી સ્વા. અવતારી સ્વરૂપ નિરૂપણ. પેજ. નં. ૮૦૭)

‘શ્રી સ્વામિનારાયણ’ નામને ધારણ કરનારા નામી કોણ છે ? આ પ્રશ્નનો ઉત્તર સદ્ગુરુવર્ય શ્રી રામાનંદ સ્વામીએ લાલજી સુથાર (ભાવિ નિર્ઝુગાનંદ સ્વામી)ને ભૂજનગરમાં કહ્યો હતો તે ‘શ્રીહરિલીલામૃત’ ગ્રંથમાં નોંધતા પ.પૂ. ધ.ধુ. આર્યાર્થ શ્રી વિહારીલાલજી મહારાજ કહે છે :-

‘કહે લાલજી મોટા તે કેવા ? દાટાત્રેય કે અધભદેવ જીવા; કે શું છે રામયંત્ર સમાન ? રામાનંદ કહે સુણો કાન. જેમ કૃષ્ણ મોટા સરવેથી, તેમ આ છે મોટા વળી એથી; આ છે અવતારના અવતારી, ઘણું શું કહિયે વિસ્તારી.’

(શ્રીહરિલીલામૃત : ૪/૩/૪૧-૪૨)

લાલજી સુથાર પૂછે છે : “શું વર્ણી કપિલ સમાન છે ? દાટાત્રેય, અધભદેવ કે રામયંત્ર સમાન છે ?”

ત્યારે રામાનંદ સ્વામી કહે છે : “લાલજી ! વર્ણી તો કપિલ, દાટાત્રેય, અધભદેવ કે રામયંત્ર વગેરેથી પણ શ્રેષ્ઠ છે.”

ફરીને લાલજી સુથાર પ્રશ્ન કરે છે : “હે ગુરુદેવ ! વર્ણી આપણા ઈષ્ટદેવ શ્રીકૃષ્ણ સમાન છે કે શું ?”

ત્યારે રામાનંદ સ્વામીએ કહ્યું : “મારાથી જેમ શ્રીકૃષ્ણ અધિક છે તેમ ઈષ્ટ અથે શ્રીકૃષ્ણથી આ વર્ણી અતિ અધિક છે.”

આટલી મોટાઈ આ તમામ નામના ધરતલ નામીમાં છે.

ભગવાન શ્રી સ્વામિનારાયણના પ્રાહુર્ભાવને વર્ણવતી સ્વયં શ્રીજમહારાજના મુખેથી કાનોકાન સાંભળેલી વાત

સ.ગુ. શ્રી ગુણાતીતાનંદ સ્વામી કહે છે :- “વરતાલે આંબા હેઠળ પરમહંસે સહિત શ્રીજ મહારાજ સભા કરીને બિરાજમાન હતા, ને સર્વ પરમહંસ શ્રીજ મહારાજના ચરણકમળ સામું ચકોરપક્ષીની પેઠે જોઈ રહ્યા હતા; પછી ચાર પાટીદાર શ્રીજ મહારાજ પાસે આવ્યા, ને ત્યાર પછી શ્રીજ મહારાજે ચરણારવિંદ લાંબા કર્યા તે ચરણારવિંદ સામું જોઈને તે બોલ્યા જે ‘હે મહારાજ ! તમારા ચરણારવિંદ સામું જોઈએ છીએ ત્યારે તો તમે પુરુષોત્તમ ભગવાન જણાઓ છો, ને તમારા શરીર સામું જોઈએ છીએ ત્યારે તો તમે મનુષ્ય જેવા જણાઓ છો. ને અમોએ ઘણે ઢેકાણે સભા દીઠી છે, પણ આમ એક નજરે તમ સામું સર્વ મનુષ્ય જોઈ રહ્યા છે; તેમ કોઈ ઢેકાણે આવી મનુષ્યની સભા અમોએ દીઠી નથી માટે અમોને આ વાત જેમ સમજાય તેમ કૃપા કરીને કહો ?” ત્યાર પછી શ્રીજ મહારાજે કહ્યું જે ‘વૈરાટ બ્રહ્મા છે, તેણે આ ચરણારવિંદ પૃથ્વી ઉપર આવે તેને અર્થે પોતાનાં પચાસ વર્ષ ને દોઢ પહોર દિવસ ચડ્યો ત્યાં સુધી સ્તુતિ કરી, ત્યારે આ ચરણારવિંદ પૃથ્વી ઉપર આવ્યા છે; પણ તમે તો હવે સૂઝે એમ સમજો. ને વળી હું અક્ષરધામમાંથી સદગુરુ રૂપી સૂર્ય પ્રગટ થયો છું; ને આ સર્વ સંત છે તે સૂર્યમુખી કમળ ખીલ્યા છે, તે સર્વ મારા મુખકમળ સામું જોઈ રહ્યા છે.’ એવી રીતે શ્રીજ મહારાજે પોતાના પુરુષોત્તમપદ્ધાની બહુ વાત કરી તેને સાંભળીને તેમને શ્રીજ મહારાજના સ્વરૂપનો નિશ્ચય થયો.” (સ્વામીની વાતો : ૪/૧૬)

ભગવાન શ્રી સ્વામિનારાયણને આ ફૂટલા બ્રહ્માંડમાં લાવવા માટે વિરાટનારાયણે ૫૦ વર્ષ અને દોઢ પહોર માર્યાના કરી ત્યારે સર્વોપરી પૂર્વ પુરુષોત્તમનારાયણ પ્રગટ થયા છે. સત્તુયુગ, તેતાયુગ, દ્વાપરયુગ અને કણીયુગ એમ ચાર યુગની એક ચોકડી એવી ૧૦૦૦ ચોકડી જાય ત્યારે વિરાટનારાયણનો એક દિવસ થાય, તેમના એક દિવસમાં આપણા ૪,૩૨,૦૦,૦૦૦૦૦ ચાર અબજ બત્તીસ કરોડ વર્ષ થાય, જેવડો દિવસ એવડી જ રાત્રી. એવા ત૩૦ દિવસનો મહિનો અને ૧૨ માસનું વર્ષ. એવા વિરાટનારાયણના ૫૦ વર્ષ અને દોઢ પહોર ગયો ત્યારે અક્ષરાધિપતિના નહતા; તે તો ગોલોકાધિપતિ કે વૈકુંધાધિપતિ એટલે પ્રધાનપુરુષ કે પ્રકૃતિપુરુષના જ હતા.

આમ, પ્રત્યેક યુગમાં અવતારના અવતારો બ્રહ્માના એક દિવસમાં ૪૦૦૦ પ્રગટે છે. એક વરસમાં ૩૬૫ x ૪૦૦૦ = ૧૪,૬૦,૦૦૦ (ચૌદ લાખ સાઈટ હજાર) અવતારો થાય છે. જેમાં ૩,૬૫,૦૦૦ (ત્રણ લાખ પાંસઠ

હજાર) વાસુદેવ, કૃષ્ણ વગેરે પણ ગણાઈ જાય છે. (એક વર્ષમાં ૧૪,૬૦,૦૦૦ અવતારો થતાં હોય તો એવા પચાસ વર્ષ સુધી વિરાટભ્રાણે પ્રાર્થના કરી ત્યાં સુધીમાં તો કેટલા અવતારો થયા હોય તે ગણતરી કરવામાં આજના આધુનિક યુગમાં કોમ્પ્યુટર પણ વામણું બની જાય.) આ એક ખ્રિસ્તાંડના વૈરાજપુરુષની વાત થઈ. આવા અસંખ્યાત ખ્રિસ્તાંડોના અવતારો ગણાતાં અસંખ્ય અવતારો થાય તે સહજ છે

આ વાત પણ ‘શ્રીહરિલીલાસિંહ’ ગ્રંથમાં રલન-૧ તરંગ - ૨૨માં લખવામાં આવી છે. વૈરાજપુરુષ પોતે ભગવાન શ્રીહરિની સ્તુતિ કરે છે કે, “હે (પુરુષોત્તમ) ભગવાન ! તમે મારી આ અર્ધા આયુષ્માં તમારા નિત્યનિમિત અવતાર સો કરોડથી ઉપર થયા છે અને અવતારી (પુરુષોત્તમ) તો તમે આ સમયે એક જ વાર આ ખ્રિસ્તાંડમાં આવ્યા છો.”

શ્રીજમહારાજ બોવ્યા જે, આ ખ્રિસ્તાંડના અધિપતિની દશ મૂર્તિઓ છે ૧. શ્રીકૃષ્ણનારાયણ ૨. નરનારાયણ ૨. વાસુદેવનારાયણ ૪. ભૂમાપુરુષ પ. સંકર્પણ હ. અનિરુદ્ધ ૭. પ્રદ્યુમન ૮. ખ્રિષ્ણ ૧૦. શિવ તેમણે મળીને (સાથે વિરાટભ્રાણે પણ) ખ્રિસ્તાના પચાસ વરસ સુધી પ્રાર્થના કરી ત્યારે આ (શ્રીહરિના) ચરણારવિદ અંહી આવ્યા છે.

(શ્રીહરિયરિત્રિયંતમણી ભાગ-૩ : વાત નં. ૧૨)

આ ખ્રિસ્તાંડમાં બીજા અવતાર ઘણા થયા પણ પૂર્વી પુરુષોત્તમનારાયણ ખ્રિસ્તાંડ ખ્રિસ્તાંડ પ્રત્યે એકજ વાર પધારે છે. સ્વયં શ્રીકૃષ્ણ પરમાત્મા ‘ભગવદ્ ગીતા’ માં કહે છે :-

‘યदા યદા હિ ધર્મસ્ય ગ્લાનિ ર્ભવતિ ભારત ।

અભ્યુત્થાનમધર્મસ્ય તદાત્માનં સૃજાસ્ય હમ્ ॥

પત્રિગ્રાણાય સાધૂનામ् વિનાશાય ચ દુષ્કૃતામ् ।
ધર્મસંસ્થાપનાર્થાય સંભવામિ યુગે યુગે ॥ ૧ ॥

જ્યારે જ્યારે ધર્મનો નાશ થાય, અધર્મની વૃદ્ધિ થાય, સાધુ-ખ્રાબણોનો વિનાશ થાય તેવા હૃદ્ભૂત્યો સર્જિય ત્યારે ત્યારે ધર્મનું સ્થાપન કરવા દરેક યુગે યુગે હું જન્મને ધારણ કરું છું. (શ્રીમદ્ ભગવદ્ ગીતા : ૪/૭-૮)

શ્રીમદ્ ભાગવતના દશમસ્કર્ણધમાં સ્વયં શ્રીકૃષ્ણનારાયણ મુચુકુંદ રાજાને કહે છે :-

‘જન્મકર્માભિધાનાનિ સન્તિ મેઝ્ઙા ! સહસ્રાઃ ।

ન શક્વન્નેનુસહૃદ્યાતુમનન્ત્વાન્યાઽપિ હિ ॥

કવचિદ્રજાંસિ વિમમે પાર્થિવાન્યુરુજન્મભિઃ ।

ગુણકર્માભિધાનાનિ ન મે જન્માનિ કર્હિચિત् ॥ ૧ ॥

હે રાજી ! ધણા જન્મના અંતે કદાચ પુસ્થીના રજકણોને ગણી શકાય, પણ મારા ગુણો, કર્મો અને જન્મોને ગણી શકાય નહીં. મારા હજારો અવતાર થયા છે. મારા અવતારો

અસંખ્ય હોવાથી હું પણ તેને ગણી શકતો નથી.

(શ્રીમદ્ ભાગવત : ૧૦/૫૧/૩૭-૩૮)

ગોસ્વામી તુલસીદાસજી ‘રામાયણ’ માં કહે છે :-

‘જબ જબ હોઈ ધરમકી હાની, બાટલી અસુર અધમ અભિમાની । કરહિ અનીતિ જઈ નહિ બરની, સીદાની લિપ્ર દેનુ સુર ધરની ॥’

પરંતુ પૂર્વી પુરુષોત્તમ ભગવાન શ્રી સ્વામિનારાયણ તો સ્વયં કહે છે કે, હું આ ખ્રિસ્તાંડમાં પહેલીવાર આવ્યો છું. શ્રીજમહારાજના જ મુખે સાંભળેલી વાત કરતા સ.ગુ. શ્રી નિષ્કુળાનંદ સ્વામી કહે છે :-

‘આ વારનો જે અવતાર રે, એવો ન થાય વારંવાર રે; નથી આવ્યા ને આવશું કચાંથી રે !, જન જાણજ્યો સો મનમાંથી રે.’

(પુરુષોત્તમ પ્રકાશ : ૩૨/૨૦)

ભક્તચિંતામણી ગ્રંથમાં સ.ગુ. શ્રી નિષ્કુળાનંદ સ્વામી પોતાના શાબ્દોમાં કહે છે :-

‘સુણો સહુ હું શું કંઠુ, વરણવી વારમવાર; નથી દીઠો નથી સાંભળ્યો, આ જેવો જીજો અવતાર.

અતિ સામર્થ્ય વાવરી, હરિ ધરિ મનુષ્યનું દેછ;

આ દિન મોર્ચ આગમે, નથી સુધી શવણે તેઢું.’

(ભક્તચિંતામણી : ૧૬૨/૧-૨)

આ જ વાતને સ.ગુ. શ્રી પ્રેમાનંદ સ્વામી આ રીતે કહે છે :-

‘આ ધામ ધામી કચારે નો’તા પદ્ધાર્યા;

ઇશ્વર કોઈ સ્તુતિ કરીને હાર્યા રાજ. શીદનો’

(ક્રીતનામૃત : પેજ નં. ૧૦૩, સરધાર પ્રકાશન-૨૦૧૦)

‘એવા થાય ન થાશો કોઈ, કે અવતાર ભુવિ ફરી રે લોલ ! આજ તો અટળક ટળીયા નાથ; કે દયા અતિશો કરી રે લોલ.’

(પ્રેમાનંદ કાવ્ય ભાગ-૧ : પદ - ૭૬૪, કીરી-૧૭)

સ. ૧૯૧૮માં ‘શ્રીહરિયરિત્રિમૃતસાગર’ના પંદરમા પુરના એકતાલીસ તરંગ પૂરા થયા હતા, તે વખતે આદિઆચાર્ય શ્રી રધુવીરજી મહારાજ અક્ષરધામ સિધાવ્યા તે પહેલા આદિઆચાર્ય શ્રી રધુવીરજી મહારાજ પણ આ ગ્રંથ વાંચી બોલી ઊઠ્યાઃ

‘સર્વોપરિ લયે યહ અવતારા, એસે અવતાર ન લયે કોઈ વારા; સર્વોપરિ જો ચિત્ર કરતાહિ, સત્સંગમે જન બોલત રહા હિ.’

(શ્રીહરિયરિત્રિમૃતસાગર : ૧૫/૪૭/૩૭-૩૮)

સ.ગુ. શ્રી આધારાનંદ સ્વામી ‘શ્રીહરિયરિત્રિમૃતસાગર’ ગ્રંથમાં કહે છે :

‘એસો ન કોઈ દિન ભયો અવતારા, કેર કોઉ દિન હોન ન હારા; જો જન કે હોય ભાગ્ય અપારા, સો માને જન અલ હિ વારા.’

(શ્રીહરિયરિત્રિમૃતસાગર : ૩/૨૫/૪૭)

સ.ગુ. શ્રી મુક્તાનંદ સ્વામી અક્ષરધામ સિધાવ્યા તેના થોડા દિવસ પહેલા જ નિત્યાનંદ સ્વામીને સ્વામી કહે છે :-

‘એસો અવતાર લયે નહિ કેહા, સુનિ ઓર શાશ્વમે તેહા; જડમતિકું જને નહિ આયે, દારણાતા કે પાપ રહાયે.’

(શ્રીહરિયરિત્રિમૃતસાગર : ૭/૪૮/૧૦)

સ.ગુ. શ્રી અંદાનંદ બ્રહ્મચારી ‘શ્રીહરિચરિત્રમુ’ ગ્રંથમાં ભગવાન શ્રી સ્વામિનારાયણની અદ્વિતીયતા નોંધતા લખે છે:-

‘અવતારા હરેભૂનો બહવોડત્ત ભવન્તિ ચ ।

ભૂતા લોકે ભવિષ્યન્તિ નૈતત્ત્વસ્તુ કોડપિ વૈ ॥

ઉપમા સહજાનદસ્વામિનસ્ત્વસ્તિ નેતરા ।

હેતુ: સર્વાવતારાણાં સ્વયં શ્રીપુરુષોત્તમઃ ॥’

(શ્રીહરિચરિત્રમુ : ૪/૫૪/૭-૮)

ભગવાન શ્રીહરિના અસંખ્ય અવતારો થાય છે, થયા છે અને થશે. પરંતુ આ અવતારી શ્રીહરિ જેવો કોઈ થયો નથી, થશે પણ નહિ. મહાપ્રભુ શ્રી સહજાનંદ સ્વામિને બીજા કોઈ અવતારોની ઉપમા આપી શકાય જ નહિ. કારણ કે આ તો સર્વ અવતારોના કારણ સ્વયં પુરુષોત્તમનારાયણ છે.

સ.ગુ. શ્રી વૈષ્ણવાનંદ સ્વામી ‘શ્રીહરિલીલાસિંહુ’ ગ્રંથમાં ભગવાન શ્રી સ્વામિનારાયણની અદ્વિતીયતા વર્ણવતા લખે છે :- “બાલપ્રભુ શ્રી ધનશ્યામ મહારાજના નામકરણ સંસ્કાર માટે પધારેલા માર્કિય ઝણિ બાલપ્રભુની હસ્તારેખા જોઈ બોલી ઊઠાયા:”

‘તુમ પૂછો હમ સન બાત મુલિ સોઈ, ધામ કે ધામી કહાય હે; કહુ દિવસ ભૂવિપર આથે નહિ હરિ, અલ કિ લેર સો આય હે.’

(શ્રીહરિલીલાસિંહુ : ૧/૬/૨૩)

સ.ગુ. શ્રી અવિનાશાનંદ સ્વામી પણ ભગવાન શ્રીહરિની અદ્વિતીયતા નિરૂપતા જણાવે છે :-

‘સ્વયં પોતે નથી આવીયા, પુરુષોત્તમ આપ; તે આ ફેરે પદારીઆ, લેઈ મુક્ત અમાપ. ॥૧॥’

(અવિનાશાનંદ કાવ્ય : પદ-૨૪૫)

‘થયો નથી થારો નહીં, આવો અવતાર;

અવિનાશાનંદનો નાથજી, અવતારી આ વાર. ॥૧૦॥’

(અવિનાશાનંદ કાવ્ય : પદ-૨૫૮)

પ.પૂ. ધ.ধુ. આચાર્ય શ્રી વિહારીલાલજી મહારાજ પણ ભગવાન શ્રી સ્વામિનારાયણની અદ્વિતીયતા વર્ણવતા લખે છે:-

‘આયા નથી ને નથી આવનાર, છે જે પ્રાણ અક્ષરભૂત પાર; તે આવિયા છે નરદેણ ધારી, તેવી દિસે આજ દિવાળી સારી.’

(શ્રીહરિલીલામૃત : ૪/૨૩/૧૬)

યોગમૂર્તિ શ્રી ગોપાળાનંદ સ્વામી પોતાની વાતોમાં ‘પુરુષોત્તમ નિરૂપણ’ પ્રકરણમાં પાટીદારોના વચન નોંધતા સ્વયં લખે છે:-

“હે મહારાજ! તમે સર્વોપરી પુરુષોત્તમ છો. માટે તમારા પુરુષોત્તમપણાના નિશ્ચયમાં સંશેષ ન થાય એવી કૃપા કરો. પછી શ્રીજી મહારાજ બોલ્યા જે આ પુરુષોત્તમ તો આ બ્રહ્માંને વિષે ક્યારેય આયા નથી ને આવશે પણ નહીં માટે આ તો સર્વોપરી મૂર્તિ છે માટે આ જે નિશ્ચય તે ફરવા દેવો

નહિ.” (શ્રીગોપાળાનંદ સ્વામીની વાતો/પુરુષોત્તમનિરૂપણ : વાત - ૧૫૫)

“આ અવતાર નહિ આતો સર્વોપરી અવતારી છે તે સર્વોપરી કલ્યાણ જીવનું કરે છે, ને આવા તો કોઈ થયા નથી ને થારો પણ નહિ એવા તો એ એકજ છે.”

(શ્રીગોપાળાનંદ સ્વામીની વાતો/પુરુષોત્તમનિરૂપણ : વાત - ૧૬૬)

સ.ગુ. શ્રી ગુણાતીતાનંદ સ્વામી પણ પોતાની વાતોમાં લખે છે :-

“પછી શ્રીજી મહારાજ બોલ્યા જે, ‘અમે તો આ બ્રહ્માંને વિષે આયા નથી ને આવશું પણ નહિ. માટે આ જે તમને નિશ્ચય થયો છે તે ફરવા દેવો નહિ.’”

(શ્રીગુણાતીતાનંદ સ્વામીની વાતો : ૪/૧૩)

વેરાગ્યમૂર્તિ સ.ગુ. શ્રી નિર્જુણાનંદ સ્વામી દ્વારા રચિત ‘નિર્જુણાનંદ કાવ્ય’ અને ‘ભક્તચિંતામણિ’ વર્ગેરે ગ્રંથોમાં ભગવાન શ્રીહરિનું પુરુષોત્તમપણું, સર્વોપરીપણું અને સર્વોવતારીપણું ખૂબ જ સચોટ અને ચોટદાર રીતે વર્ણન કર્યું છે:

‘કોટિ મુક્તો સેવા કરે, રોમ રોમ રસઃપ; અંગ પ્રકાશ અગમ અતિ, અક્ષરાતીત રસઃપ. કોટિ અવતારના કારણ કહી, કોટિ કૃષ્ણ કરજોડ; નિર્જુણાનંદ રહી ચરણમે, મેરે ઈષ્ટકી હજુર.’

(કીર્તનરત્નમાળા : ૫૮/૧૫૭૨)

‘એવા મહિયા છે મહારાજ, જે કોઈ સર્વોના શ્યામ છે રે; વળી રાજ એ અધિરાજ, અને આધારે સહુ ધામ છે રે. ધામ ધામના જે રહેનાર, હજૂર રહે છે જોડી હાથને રે; કરી આરત્યશું ઉર્યાર, શિશ નમાવે છે નાથ ને રે.’

(ચોસંપદી, પદ : ૨૮)

‘જોડ્ય નથી જડતી જગમાંચે જોતેજુ,

દાણી દાણી રીતે ઘટમાં ગરી ગોતેજુ.

બીજ અવતારના અવતારી પોતેજુ,

આપે આવિયા સર્વ સામર્થ્ય સોતેજુ. ॥૧॥’

(સારસિદ્ધિ, કડવું : ૪૧)

‘અનંત સામર્થ્ય અનંત ઐશ્વર્ય, અનંત પરાક્રમ અપાર; અનંત ધામના ધાણી હરિ, વળી અનંત શક્તિ આધાર. ॥૧॥’

સહુ ઉપર એ શ્રીહરિ, અની ઉપર નહિ કોઈ એક; પૂરણ બ્રહ્મ પુરુષોત્તમ પોતે, અને આધારે બીજ અનેક. ॥૨॥’

(સારસિદ્ધિ : કડવું - ૪૪)

‘આણુ એક એથી નથી અજાણું, જાણો એ છે અંતરજામી; તેને તજુને જે ભજે જીજાને,

તે તો કહેવાય લુણ હરામી રે; ચંતોં ॥૩॥’

(ભક્તિનિધિ : કડવું - ૧૭ પદ - ૪)

‘જે જે લોકમાં આચરણ જેહ, દેખે કહે જથારથ તેહ; જે જે લોકના જે અધિપતિ, કરે પ્રકટ પ્રમુની વિનતિ. ॥૪॥’

તે જ સુખદાય સહજનંદ, જગાજીવન જે જગવંદ;
જે કોઈ સર્વ કારણા કારણ, તેણે કર્યુ છે તન ધારણ. ॥૧૧॥
સર્વ અવતારના અવતારી, તે જ સહજનંદ સુખકારી;
જે કોઈ સર્વ ધામના ધામી, જાણો તે જ સહજનંદ ત્વામી. ॥૧૨॥’

(ભક્તચિંતામણી : ૧૦૧)

‘અલોકિક મૂર્તિ આજની, ધરી ધર્મકુમાર;
જેતાં ના’વે જોકયામાં, આ સમ અન્ય અવતાર. ॥૧૩॥
સમર્થ મૂર્તિ સુખભરી, ધરી ન ધરશે કોય;
સર્વોપણ છે શ્રીહરિ, સહજનંદ પ્રભુ સોય. ॥૧૪॥’

(હરિસ્મૃતિ : ૭)

‘આ મૂર્તિ નહિ અન્ય જેવી, અચરજકારી છે;
હરિ ધરી ન ધરશે એવી, અચરજકારી છે.’

(હરિસ્મૃતિ : ૭/૪૩)

‘આદ્ય મદ્યે અંત્યે અવતાર, થયા અગણિત થાશે આપાર;
પણ સર્વના કારણ જેહ, તે તો ત્વામી સહજનંદ એહ.’

(અવતારચિંતામણી - નિષ્કૃતાનંદ કાવ્ય : ૩૨)

‘એહ આહિ બહુ અવતાર રે, તે તો અવતારીના નિરધાર રે. ॥૧૫॥
પણ સર્વ સીતે સુખકારી રે, તે તો પુરાધોતમ અવતારી રે;
તેહ પોતે પદ્ધાર્યા છે આજ રે, અકશધામના ધામી મહારાજ રે. ॥૧૬॥’

(પુરાધોતમ પ્રકાશ, પ્રકાર : ૧૦)

‘પુરાધોતમ પદ્ધારિયા, સર્વ અવતારના આધાર;
અગણિત જીવ આ જગતના, તે સહુની લેવા સાર. ॥૧૭॥’

(પુરાધોતમ પ્રકાશ, પ્રકાર : ૧૧)

‘મહામોટો પ્રતાપ પ્રગટાવી રે, રીત નોતમ ન્યારી ચલાવી રે;
જેને ઉપર નહિ બિજો કોય રે, તે તો જેમ કરે તેમ હોય રે. ॥૧૮॥
સૌના નાથ નિયંતા સ્વામિ રે, સો ધામ તથા પણ ધામી રે;
તે તો અટળક આજ ટળિયા રે, થયા સુખી જન જેને મહિયા રે. ॥૧૯॥’

(પુરાધોતમ પ્રકાશ, પ્રકાર : ૧૨)

‘કંચે પામ્યા અમારો પ્રસંગ રે, તેને તુલ્ય આપે કેમ ગંગ રે;
એને સ્પર્શયાત્મા વામન પાયે રે, તે તો હરિ અવતાર કા’વે રે. ॥૧૧॥
પણ અવતારના જે અવતારી રે, વાત તેની તો જાણણે ન્યારી રે;
જાણો પુરાધોતમનો સ્પર્શ રે, તે તો સહુ થકી છે જો સરસ રે. ॥૧૨॥
સર્વ ધામના જે કોઈ ધામી રે, તે તો અમે નારાયણ સ્વામી રે;
વાત આજની છે અતિ મોટી રે, જેથી જીવ તર્યા કોટિ કોટિ રે. ॥૧૩॥’

(પુરાધોતમ પ્રકાશ, પ્રકાર : ૪૪)

‘નો’તી દીઠી નો’તી સાંભળી રે,
પ્રગટાવી એવી પુનિત પુરાધોતમ પ્રગટી રે.

સર્વના સ્વામી જે શ્રીહરિ રે,
સર્વના કા’વિયા શ્વામ, પુરાધોતમ પ્રગટી રે.’

(પુરાધોતમ પ્રકાશ, પ્રકાર : ૫૫/૮)

‘સૂરજ સહજનંદજી રે,
આપે થયા છે ઉદ્ઘોત, પુરાધોતમ પ્રગટી રે.
પૂર્વની દિશાએ પ્રગટી રે, ખોટા મોટા તે કર્યા અધોત,
પુરાધોતમ પ્રગટી રે.’

(પુરાધોતમ પ્રકાશ, પ્રકાર : ૫૫/૧૫)

‘અધાડી મેદે આવી કર્યા રે,
ગ્રામાં બીજાં ગ્રામ, પુરાધોતમ પ્રગટી રે.
પૂર ચાલ્યા તે પૃથવીયે રે, ધોચા ધરતીના મળ,
પુરાધોતમ પ્રગટી રે.’

(પુરાધોતમ પ્રકાશ, પ્રકાર : ૫૫/૧૬)

‘અનેક જીવને ઉપરે, અટળ ટાળ્યા અવિનાશ;
જગાજાળ કાપી આપી પદવી, બ્રહ્મમો’લે કરાવ્યો નિવાસ.
આ ચિંતયે આવી ગયા, અતિ અચાનક અલલેલ;
ખબર ન પડી ખટ્મતને, એવો ખેતી ગયા ખેલ.’

(પુરાધોતમ પ્રકાશ, પ્રકાર : ૫૦)

અદ્વૈતામતા, દૈત્યામતા, દૈત્યાદૈત્યામતા, શુદ્ધાદૈત્યામતા,
વિશિષ્ટાદૈત્યામતા, અધિન્યાયદૈત્યામતા વગેરે મટોના
અનુયાયીઓ આંખો ચોળતા રહી ગયા અને સાંખ્ય, યોગ,
ન્યાય, વૈશેષિક, મીમાંસા અને વેદાંત આ ખદ્દરણના
ભણોલાઓ પણ કહેતા:-

- ભગવાનને ત્રિયુગી કહ્યા માટે કણિયુગમાં ભગવાન ન
હોય.

- અમે તો શાસ્ત્રને આધારે ભગવાન ઓળખી લઈશું.

- યોગીઓ કહેતા અમે યોગથી જાણી લઈશું.

- શેખમતના આશ્રિતો કહેતા તેરભી સિદ્ધિ પાર થાય તો
કલ્યાણ.

- દિગંબર શ્વેતાંબર જૈન કહે કે પાંચમા આરામાં મોક્ષ થાય,
અત્યારે ન થાય.

- ફકીરો-સંન્યાસીઓ કહે કે આત્મંતિક પ્રલયે કલ્યાણ થશે.

- જુંગમપથના કહે છે કે ભગવાન તો અગમ્ય છે તે અત્યારે
પ્રગટ કંચીંથી હોય?

સાધુસંતો, ભક્તો, ભેખધારીઓ, સંન્યાસીઓ, યોગીઓ,
ધર્માચાર્યો, ગુરુઓ, શિષ્યો, પીરો, મુરિદો, તુર્કીઓ, સજજનો,
તત્વચિંતકો, વેદાંતીઓ, જ્યોતિષ પ્રાચાર્યો, શાસ્કારો, લેખકો,
કવિઓ, પંડિતો, શાસ્ત્રીઓ, સાહિત્યકારો, રામાયણીઓ,
પુરાણીઓ, ઈતિહાસકારો, કથકારો, ઉપદેશકો, માણભડ્યો,
કલાકારો - આ તમામ વિચાર કરતા રહી ગયા. આ હકીકતને
દર્શાવતા સ્વામી આગળ લખે છે :-

‘પણ કોઈનું ધાર્યુ ન રહ્યું રે, વણ ધારે વચ્ચે બીજું થયું રે;
એવો લીધો અલોકિક અવતાર રે, સહુના ધાર્યા વિચારથી બા’ર રે.
બહુ રહ્યા સહુ વાટ જેતા રે, પીર મુરિદ ગુરુ શિષ્ય સોતા રે;
અણાયિતવી આનંદ એ’લિ રે, થય અમૃતરસ ચાલ્યો રેલિ રે.
તેમાં પડ્યા સાકરના કરા રે, વરસ્યા મોતિના મેદ્ય ખરા રે;
ભાગી સરવે ભૂષણાની ભૂષ રે, કર્યુ દૂર દારિદ્ર દુઃખ રે.
આપે આવિ ગયા અણાધાર રે, જન ઉક્ખારવા આણિવાર રે;
અકળ કળા એની ન કળાણી રે, ડાહા શ્વાણાને રહી અજાણિ રે.
ન પડી ગમ રહ્યા ગમ ખાઈ રે, ના’વી વાત મતિના મત માંદ રે;

અગમ અપાર કા'વે અકળ રે, કહો કેને પડે એની કળ રે.'
(પુરુષોત્તમ પ્રકાશ, પ્રકાર : ૫૦)

અવતાર અને અવતારી બંને સ્પષ્ટપણે અલગ જ છે. સ્વયં

ભગવાન શ્રી સ્વામિનારાયણ વચ્ચના મૃતમાં કહે છે :-

- "વેદ, પુરાણ, ઈતિહાસ ને સ્મૃતિઓ એ સર્વ શાસ્ત્રમાંથી અમે એ સિદ્ધાંત કર્યો છે, જે જીવ, માયા, ઈશ્વર, ખ્રબ અને પરમેશ્વર એ સર્વ અનાહિ છે." (વચ. અં. પ્ર. ૧૦)

- "પુરુષોત્તમ ભગવાન, અક્ષરખ્રબ, માયા, ઈશ્વર અને

જીવ એ જે પાંચ ભેદ તે અનાહિ છે." (વચ. ગ. પ્ર. ૭)

'શ્રી સત્સંગિજીવન' ગ્રંથના પ્રથમ પ્રકરણના ૫૧માં અધ્યાયમાં આ પાંચ ભેદોના લક્ષણનું સંવિસ્તારપૂર્વક વર્ણન કરવામાં આવેલું છે.

'ભેદો હિ વાસ્તવો નૂં જીવેશબ્રહ્મણાં હોય: ।

નિત્યાનાં નિત્ય ઇત્યાદિશ્રુતિભિ: પ્રતિપાદિત: ॥'

જીવો, ઈશ્વરો જે વેરાજાહિ અને અક્ષરખ્રબ તથા ભગવાન શ્રીહરિનો ભેદ વાસ્તવિક છે. નિત્યાનાં નિત્ય: વગેરે શુદ્ધિઓએ પ્રતિપાદન કરેલો જ છે. (શ્રી સત્સંગિજીવન: ૪/૨૧/૫૪)

હવે જો અવતાર (દ્વિચૈતન્ય) અને અવતારી બંને એકજ હોય તો જીવ, ઈશ્વર, માયા, ખ્રબ અને પરખ્રબ આ જે શ્રી સ્વામિનારાયણ સંપ્રદાયનું જોલેડ તત્ત્વજ્ઞાન બાંઝીને ભુકો થઈ જાય. કારણ કે ત્યારે પાંચભેદને બદલે જીવ, માયા, ખ્રબ અને ઈશ્વર, આ ચાર તત્ત્વોનો જ ભેદ રહે. ભગવાન શ્રી સ્વામિનારાયણ સ્વયં પાંચ ભેદ સ્વીકારે છે. માટે પ્રધાનપુરુષથી આરંભી ખ્રબા, વિષ્ણુ અને મહેશ સુધી ઈશ્વરો કહેવાય. પૃથ્વી ઉપર જ્યારે અધર્મ વધે ત્યારે પ્રધાનપુરુષના અવતારો અધર્મનું ઉચ્છેદન કરી ધર્મનું સ્થાપન કરે છે, માટે ઈશ્વરરૂપ અવતારો અને અવતારી પરખ્રબ પરમાત્મા આ બંનેમાં ભેદ સ્પષ્ટ છે.

સ.ગુ. શ્રી વૈષ્ણવાનંદ સ્વામીએ 'પુરુષોત્તમવિવાહ' ગ્રંથની રચના કરીને ભગવાન શ્રીહરિની સર્વોપરીતાને સ્પષ્ટતાથી ઉલ્લેખ કરી છે. વૈષ્ણવાનંદ સ્વામીએ આ ગ્રંથની રચના કરીને શ્રીજીમહારાજને વંચાવ્યો હતો એવો આ પ્રમાણરૂપ ગ્રંથ છે તેમાં અવતાર-અવતારીના ભેદને વર્ણવતી સ્પષ્ટ કહે છે:

'સર્વ અવતારના અવતારી, સેવે ચતુર્ભૂત જેને પ્યારી. ॥૨॥ અક્ષરાતીત મુક્ત અપાર, પૂજે ચરણકમળ જેનાં સાર. ॥૩॥ મહાકાળ અને માયા મૂળ, પુરાષ અક્ષરખ્રબ અતુલ; સેવે શક્તિ સર્વ અકામી, કહે યૈષણવાનંદ તે હું પામી. ॥૪॥'

(પુરુષોત્તમવિવાહ, પદ : ૧૧)

'નહિ પૈકુંઠવાસી એવા, નહિ ગોલોકવાસી જેવા; નોય ભૂમાપુરુષ સુખધામ, આ તો પૂર્ણાકામ અકામ. નોય મચ્છ ને કચ્છ વરાહ, નોય વામન રામ અથાહ;

નહિ શ્વેતદીપ-પતિ શ્યામ, નહિ બદરિકાવાસી અકામ. આ તો સર્વેના સ્વામી છે એક, એમ જાણે તે પરમ વિવેક.' (પુરુષોત્તમવિવાહ, પદ : ૧૨)

પ.પૂ. ધ.ধુ. આહિઆચાર્ય શ્રી અયોધ્યાપ્રસાદજી મહારાજાના દીક્ષિત સ.ગુ. શ્રી અવિનાશાનંદ બ્રહ્માચારીએ પોતાના કાલ્યમાં અનેક કીરતનોમાં ભગવાન શ્રીહરિને સર્વોપરી, સર્વ અવતારોથી જૂદા અને સર્વાવતારના કારણ તરીકે વર્ણવ્યાછે.

'અવતાર ને અવતારીનો, જેને વિવેક થાય; તે જાય અક્ષરધામમાં, મહામુક્ત કે'વાય. ॥૧॥ અવતારી અવતારને, સરણા જેહ જાણે; તેને વિવેકી ન જાણવો, કહું શાસ્ત્ર પ્રમાણે. ॥૨॥ ચકવાતિ ભૂપાલને, કેવો ખંડિયો રાજ; તે તો વિવેકી કહે નહીં, કહે મૂર્ખ સમાજ. ॥૩॥ સમુદ્ર ને સરોવરને, કેમ સરખું લેવાય; અવતાર ને અવતારીને, તુલ્ય નવ કે'વાય. ॥૪॥ તારાના ગણ છે નભમાં, વળી જાણ્યો ત્યાં ચંદ; તેને બરોબર લઈ કહે, કેયે મતિના મંદ. ॥૫॥ વડવાનળ વળિ વહનીને, કહે તુલ્ય મસાલ; જાણે તેમ અવતારીને, હોય બુદ્ધિના બાલ. ॥૬॥ ચિંતામણિ ને હિંદામણિ, તેને એક જે જાણે; તેને મંદ મતિ જાણવો, કહું શાસ્ત્ર પ્રમાણે. ॥૭॥ અવતાર ને અવતારીમાં, ભેદ અનંત અપાર; દ્યાંત પ્રમાણે જાણજ્યો, ખોટું નથી લગાર. ॥૮॥ અપાર મહિમા નાથનો, તેતો નવ કે'વાય; જેવા જાણે મહારાજને, તેવો તે થાય. ॥૯॥ અગણિત મહિમા જુક્ત છે, સ્વામી સહજાનંદ; અવિનાશાનંદ નિશ્ચે કહે, ધારી પ્રભુ સુખકંદ. ॥૧૦॥'

(અવિનાશાનંદ કાવ્ય : પદ - ૨૫૨)

'સો અક્ષર કે વાસી સંતત, પુરુષોત્તમ પ્રભુ અવતારી; કારણ સબ અવતાર કે કાવે, પ્રેરક સબ કે સુખકારી. ॥૧॥ અનંત કોટિ મહાવિષ્ણુ ઉપાસે, ચતુર્ભૂત સેવત ભારી; નિશદીન દ્યાન ધરત હે ઉર મે, રહવત મરજુ અનુસારી. ॥૨॥'

(અવિનાશાનંદ કાવ્ય : પદ - ૧૫)

'અનંત કોટિ બ્રહ્માંડ મેં ઓહિ સમ, નહિ હે દુજો કોઈ ધામ; પુરુષોત્તમ અક્ષરપુરવાસી, વિચયે સંતત ઘનશ્યામ. ॥૩॥

અવતારી અવતાર અમીત કે, ધામ સકલ કે સુખધામી; અનંત નામ કે નામી કાવે, સો શ્રીસહજાનંદ સ્વામી. ॥૪॥

સો સહજાનંદ સબ કે કારન, સબલી નીચંતા શુભ કરણી; તાકો મહીમા કીન કષ્ટ મુખ, કવિ અવિનાશાનંદ વરણી. ॥૧૦॥'

(અવિનાશાનંદ કાવ્ય : પદ - ૧૬)

‘श्रीसहजनंद शामलो, भ्रह्मोहोलना वासी;
पुरुषोत्तम परमात्मा, पूरण सुखराशी. ॥१॥
अनंत कोटि अवतारना, आपे अवतारी;
प्रेरक सर्वेना श्रीहरि, पोते सुखकारी. ॥२॥
यतुरव्युह उपासना, करे नीशदीन लारी;
महा विश्वनु ध्यान धरे, नीत प्रेम धारी. ॥३॥
सर्व नियंता श्रीहरि, सर्वे सुखना धाम;
ते प्रगट्या दया करी, पोते छपेहे गाम. ॥४॥
स्वयं पोते नथी आवीया, पुरुषोत्तम आप;
ते आ झेके पदारीआ, लेई मुक्त अमाप. ॥५॥’

(अविनाशानंद काव्य : पद - २४५)

‘अवतारी सउ अवतारना, पोते आव्या छे आज़;
ते माटे सामर्थी जनने, देखाडे छे मा’राज. ॥६॥
आगे अवतारे करी, कर्या प्राक्तम भारी;
भक्त द्वारे तेवां करे, माटे आ अवतारी. ॥७॥
जेवा तेवा होय जुवने, धारणा ते धरावे;
देखाडे अक्षरधामने, माटे अवतारी कावे. ॥८॥
केटलाक लक्तने आ देहे, गती स्वतंत्र आपी;
कोटि भ्रह्मांडमां जय ते, आष आवर्ण कापी. ॥९॥’

(अविनाशानंद काव्य : पद - २४९)

‘थयो नथी थाशे नही, आवो अवतार;
अविनाशानंदनो नाथजु, अवतारी आ वार. ॥१०॥’

(अविनाशानंद काव्य : पद - २५८)

स.गु. श्री जगदीशानंद ब्रह्मचारी पण अवतार-
अवतारीनो विवेकभत्तावतां लघेछि:-
‘जीजे अवतार अनेक, रहे हाजर जोडी हाथने रे;
धरी अंतरमां दट टेक, करे राजु सदा निजनाथने रे. ॥१॥
सर्व अवतारना जे भाव, ते प्रभुजुऐ पोतामां देखाइया रे;
भारे ऐश्वर्य देखाडी भाव, अवतारी जुदा पाडया रे. ॥२॥
ओवा प्रगट जे भगवान, तेनो दटाव दट राखवो रे;
जगदीश कहे ए ज तान, जीजे संशय काटी नाखयो रे. ॥३॥’

(श्रीज सर्वोपरि स्वरूप संग्रह)

आदिआचार्य प.पू. ध.धु. श्री रघुवीरज्ज महाराज
'श्रीहरिलीलाकल्पतरु' ग्रंथमां श्रीज्ञमहाराजने अवतारना
अवतारीछे एम स्पष्टता करता विविध वचनो कहेछे:-

● सिद्धो श्रीज्ञमहाराजनी स्तुतिकरतां कहेछे:

‘ये त्वां वदन्ति परमं निखिलावतारहेतुं सूरः

सदृशमत्र तवावतारैः ।

जानन्ति मन्दमतयो नहि ते त्वदीयं तत्त्वं हरे ! विधिमुखैरपि
चाऽवित्कर्यम् ॥’

‘हे भगवन् ! सर्व अवतारना कारण, माटे सर्वोपरी एवा
तमने जे आ लोकमां बीजा अवतारो तथा।

देवताओनी तुल्य कहे छे, ते भंडभुद्धिवाणा मनुष्यो ब्रह्मादिक
देवताओ द्वारा पण तर्क न करी शकाय ऐवुं तमारे तत्त्व तेने
जाणता नथी.’ (श्रीहरिलीलाकल्पतरु : २/४८/८)

● श्रीज्ञमहाराज जगन्नाथपुरीमां नीलकंठवर्णी झेहता
त्यारे,

‘ततस्त्र जगन्नाथस्तं ज्ञात्वैवाऽवतारिणम् ।

सदाऽदृश्यः सिष्वेऽज्यैः श्रीधार्मि पुस्तोत्तमम् ॥’

धर्मना पुत्र श्रीहरिने सर्व अवतारना अवतारी पुरुषोत्तम
जाणीने जगन्नाथज्ञ अदृश्य स्वरूपे श्रीहरिकृष्ण भगवानने
सेवताहता. (श्रीहरिलीलाकल्पतरु : २/५०/२)

● पर्वतभाईनो एक प्रसंग पण तेमां नोंधेल छे.
अगतराईना पर्वतभाईने संकल्प थयो के नृसिंह अवतारनुं
रूप केवुं हशे ? पछी श्रीज्ञमहाराजनी ईच्छाथी तेमने
योवीसेय अवतारोनां दर्शन थयां. पछी तेमणो आ
अवतारोने महाराजनी भूर्तिमां लीन थता ज्ञेया. आवी रीते
पर्वतभाईनो संकल्प सत्य करीने श्रीहरि पोते ज पर्वतभाईने
कहेछे,

‘दृष्टास्त्वयाऽवतारा ये युगपत्सर्वशोऽद्भुताः ।

तेषां हेतुमहेतुं मां त्वं वेदैवावतारिणम् ॥’

‘तमोये एक साथे सर्वे अलौडिक अवतारोने ज्ञेया, ते
सर्वना कारणरूप अवतारी भने ज जाणो. हुं सर्वनुं कारण छुं,
पण भारं कारण कोई नथी.’ (सर्वावतारहेतुत्वेऽपि स्वयं
हेतुर्विजितम्) (श्रीहरिलीलाकल्पतरु : ३/१८/३७)

● आ ज ग्रंथमां श्रीहरि पोतानुं स्वरूप समज्ञावतां कहे
छे,

‘भूतास्तथा भवन्तो मे भविष्या येऽपि भूरिणः ।

अवतारास्त्वहं तेषामवतार्यस्मि कारणम् ॥

सोऽहमेवाऽक्षराद धान्मो दिव्यैश्वर्यादिसंयुतः ।

अवतारी क्षितौ नूनं युष्मदर्थमिहाऽगतः ॥’

‘हे भक्तजनो ! मारा धण्डाक अवतार थया छे, वर्तमानकाणे
छे ने भविष्यमां थशे, ते सर्वोनो कारण अवतारी ते हुं ज छुं.
अक्षरधामनो अविपति अवतारी जे हुं ते अक्षरधामथी हित्य
ऐश्वर्य युक्त, आ पृथ्वी पर भरतभंडमां तमारे अर्थे आव्यो
छुं.’ (श्रीहरिलीलाकल्पतरु : ५/८/३२, ३३)

● स्वर्गवाहिनी गंगाज्ञ एकवार अतिशय गर्व अने
उत्साह सभर हता. नरनारायण भगवाने कारण पूछिता
गंगाज्ञाए कहुं के, भगवान त्रिविक्तम (वामन) अने आपना
स्पर्शी पवित्र थयेल हुं था माटे गर्व न करुं ? त्यारे नरनारायण
प्रभुए जलाव्युं के, हे गंगा ! नरे सहित में तारामां स्नान कर्युछे
तेथी अने त्रिविक्तम (वामन) अवतारे पादस्पर्शी पवित्र करी

છે, તેથી તું ગર્વ ન કર, કારણ કે નિવિક્કમ અને મારાથી પણ પર સર્વ અવતારના અવતારી પુરુષોત્તમનારાયણ અક્ષરધામમાં વિરાજે છે. (શ્રીહરિલીલાકલ્પતરુ: ૮/૧૦/૮-૧૭)

‘અપિ બ્રહ્મન્સ ભગવાન् પરમાત્મા સનાતનः ।

બ્રહ્મધામિનિ ત્વયા દૃષ્ટ આવયો: કારણ પરમ ॥૧॥

‘શ્રી નારાયણ તે નારદજીને કહે છે કે, હે બ્રહ્મન્! જે સનાતન પરમાત્મા ભગવાન જે તમે (અક્ષર) બ્રહ્મધામને વિશે દીઢા તે ભગવાન અમારા બંનેનાં પરમ કારણ છે.’

(શ્રી સ્કંદપુરાણ, વૈષ્ણવ.વા. મા.અ. ૧૮)

શ્રીજમહારાજ ગઢા અંત્ય પ્રકરણના ૩૮મા વચનામૃતમાં કહે છે:-

“પ્રત્યક્ષ પુરુષોત્તમ ભગવાન તેના સ્વરૂપમાં ને અક્ષરધામને વિશે રહ્યા જે ભગવાન, તેના સ્વરૂપમાં કાંઈપણ બેદ નથી, એ બે એક જ છે. અને એવા જે આ પ્રત્યક્ષ પુરુષોત્તમ ભગવાન તે અક્ષરાદિક સર્વના નિયંતા છે, ઈશ્વરના પણ ઈશ્વર છે, ને સર્વકારણના પણ કારણ છે, ને સર્વોપરી વર્તે છે, ને સર્વ અવતારના અવતારી છે, ને તમારે સર્વને એકાંતિકભાવે કરીને ઉપાસના કરવા યોગ છે.”

ભગવાન શ્રી સ્વામિનારાયણે વચનામૃતમાં અવતાર અને અવતારી બંને પરસપર અતિશય ભિન્ન છે - એ વાત અતિશય સુસપાટપણે સમજાવી છે. તેઓ ગઢા મધ્ય પ્રકરણના ૮મા વચનામૃતમાં કહે છે:-

“સર્વોપરી ને સદા દિવ્ય સાકારમૂર્તિ અને સર્વ અવતારનું અવતારી એવું જે ભગવાનનું સ્વરૂપ છે તે જ મને પ્રાપ્ત થયું છે” તે માટે પોતાને સાક્ષાત્ મળ્યું જે ભગવાનનું સ્વરૂપ તેને સદા દિવ્ય સાકારમૂર્તિ ને સર્વ અવતારનું કારણ અવતારી એવું જાણવું. અને જો એમ ન જાણો ને નિરાકાર જાણો ને બીજા અવતાર જેવા જાણો તો એનો દોહ કર્યો કહેવાય.”

આ વચનામૃતમાં શ્રીજમહારાજે અવતારી અને અવતારનો બેદ ચોખ્ખો બતાવ્યો છે. હવે જો બંનેને સમાન સમજે તો ભગવાનના સ્વરૂપનો દોહ કર્યો કહેવાય.

આ જ રીતે સ્તોત્રરલ ભાષ્યમાં પણ શ્રી યામુનાચાર્યજી કહે છે:-

‘યस્તુ નારાયણ દેવં સમત્વેનાભિમન્યતે ।

સ તુ તેનાવમાનેન નરકાગ્રતિ વર્તતે ॥ (ભાગવત)

જે પુરુષ ભગવાન પુરુષોત્તમ નારાયણને અન્ય દેવ જેવા જાણે છે, તે પુરુષ અવગણનાના દોષથી નરકમાં પડે છે. (ભાગવત)

‘યે તુ સામાન્યભાવેન મન્યને પુરુષોત્તમ ।

તે વૈ પાષણિઙ્ડો જ્ઞેયા નરકાર્હા નરાધમા: ॥ (ભારત)’ જે મનુષ્યો ભગવાન પુરુષોત્તમને સામાન્યભાવથી (દેવ-

મનુષ્યાદિ જેવા) જુએ છે, અને માને છે તેઓને પાખંડી જાણવા; તે નરાધમ પુરુષો નિશ્ચે નરકને જ પામે છે. (મહાભારત) (સ્તોત્રરલ ભાષ્ય: શ્લોક-૧૧)

વચનામૃતમાં કોઈ વખત પ્રસંગોપાત સભામાં બેઠેલા વિભિન્ન પ્રકારના મુસુલુંઓની પાત્રતા પ્રમાણે શ્રીજમહારાજે પોતાના સ્વરૂપ વિશે જુદી જુદી વાતો કરી હોય, પરંતુ એ ઉપદેશોમાં ખૂબ જ સાવધાની અને પ્રતીતિપૂર્વક સંપાદન કરનાર નંદસંતોષે એ પ્રકારના વચનામૃતોને અંતે, ‘મહારાજ પોતે સર્વોપરી, સર્વાવતારના અવતારી છે’ ‘સાક્ષાત્ પુરુષોત્તમ નારાયણ છે’ વગેરે શબ્દોથી સ્પષ્ટતા કરી છે; જેથી ભગવાન શ્રી સ્વામિનારાયણના કહેવાનાં ભાવાર્થ કે તાત્પર્ય અને પ્રયોજનને સમજ્યા વગર એમનાં એ પ્રસંગોપાત ઉચ્ચારેલાં વચનોને આધારે કોઈ મહારાજને કેવળ સાધક, ભક્ત, ઉપાસક, સાધુ, અનાદિમુક્ત, ગુરુ, ઉપદેશા કે અન્ય અવતાર જેવાન માની લે. એવી તકેદારી સર્વત્ર રાખેલી છે.

હવે આપણો વચનામૃત સંપાદક નંદસંતોષે જે તે વચનામૃતને અંતે કરેલી સ્પષ્ટતાવાળાં કેટલાંક વચનામૃતો જોઈશું.

પ્ર.૪૪ - “એવી રીતે શ્રીજમહારાજ બોલ્યા તે તો પોતાના ભક્તને શિક્ષાને અર્થે છે એમ જાણવું, અને પોતે તો સાક્ષાત્ પુરુષોત્તમ નારાયણ છે.”

લો.૧૩ - “એવી રીતે ભક્તજનની શિક્ષાને અર્થે શ્રીજમહારાજે વાર્તા કરી, ને પોતે તો સાક્ષાત્ પુરુષોત્તમ નારાયણ છે.”

લો.૧૪ - “એવી રીતે પોતાના ભક્તજનની શિક્ષાને અર્થે શ્રીજમહારાજે વાર્તા કરી, ને પોતે તો સાક્ષાત્ પુરુષોત્તમ નારાયણ છે.”

લો.૧૮ - “એવી રીતે શ્રીજમહારાજની વાર્તા સાંભળીને સર્વે સાધુ તથા સર્વે હરિભક્ત તે શ્રીજમહારાજને વિશે સર્વકારણપણું જાણીને દિવ્યભાવની અતિશય દેખતા કરતા હવા.”

પં.૬ - “એવી રીતની વાતને સાંભળીને સર્વે સાધુ તથા હરિભક્ત તે શ્રીજમહારાજને વિશે સર્વકારણપણું જાણીને ઉપાસનાની દૃઢતા કરતા હવા.”

પં.૭ - “એવી રીતે શ્રીજમહારાજે પોતાના ભક્તજનની શિક્ષાને અર્થે પોતાના સ્વરૂપની જે અનન્ય નિષ્ઠા તે સંબંધી વાર્તા કરી, તેને સાંભળીને સર્વે પરમહંસ તથા હરિભક્ત તે શ્રીજમહારાજના સ્વરૂપની એવી જ રીતે વિશેષે દૃઢતા કરતા હવા.”

મ.૧૩ - “એવી રીતે શ્રીજમહારાજે પોતાના

ભક્તજનની શિક્ષાને અર્થો પરોક્ષપણો પોતાના તેની મૂર્તિસામે જોઈ રહેવું એ અંતર્દિષ્ટિ છે..."

પુરુષોત્તમપણાની વાતા કરી, તેને સાંભળીને સર્વે સાધુ તથા હરિભક્તતે એમ જ માનતા હવા છે, 'જે તેજને વિષે મૂર્તિ કહી તે જ આ શ્રીજીમહારાજ પ્રત્યક્ષ પ્રમાણ છે.'"

મ. ૨૨ - "એમ શ્રીજીમહારાજે પોતાનું વૃત્તાંત ભક્તજનના કલ્યાણને અર્થો કહ્યું, ને પોતે તો સાક્ષાત् શ્રીકૃષ્ણ પુરુષોત્તમ નારાયણ છે."

અં. ૩૦ - "એવી રીતે શ્રીજીમહારાજે પોતાના ભક્તની શિક્ષાને અર્થો પોતાનું વર્તન લઈને વાતાં કરી, ને પોતે તો સાક્ષાત् શ્રીપુરુષોત્તમ નારાયણ છે."

અં. ૩૧ - "એવી રીતે શ્રીજીમહારાજે પોતાના પુરુષોત્તમ-સ્વરૂપના નિરૂપણાની વાતાપરોક્ષપણો કરીને કહી."

અં. ૩૬ - "એવી રીતે શ્રીજીમહારાજે કૃપા કરીને બીજાને સમજાવવા સારું પોતાનું વર્તન લઈને વાતાં કરી, ને પોતે તો સાક્ષાત્ શ્રીપુરુષોત્તમ નારાયણ છે."

શ્રીજીમહારાજે વચનામૃતમાં ઘણીવાર 'શ્રીકૃષ્ણ' શબ્દનો પ્રયોગ પોતાના માટે એટલે કે પ્રત્યક્ષ બધા ભક્તોને નનંગોચર મનુષ્યરૂપ મૂર્તિ માટે કર્યો હોય તેવું સ્પષ્ટપણો જણાય છે. આના માટે ભગવાન શ્રીહરિએ જ્યાં જ્યાં 'શ્રીકૃષ્ણ' શબ્દનો પ્રયોગ કર્યો છે તેની આગળ અથવા પાછળ 'પ્રત્યક્ષ', 'તમારા સૌના નનંગોચર', 'પ્રગટ પ્રમાણ', 'સાક્ષાત્' વગેરે શબ્દનો પ્રયોગ કર્યો છે. જેમ કે-

ગ. પ્ર. ૬ :- "...શ્રીકૃષ્ણ ભગવાનનો પ્રત્યક્ષપણે નિશ્ચય કર્યો હોય...", "...અને જે પ્રત્યક્ષ ભગવાનને વિષે અનન્ય નિષ્ઠા હોય તેને રાખે છે...", "...જેને ભગવાનને વિષે અનન્ય નિષ્ઠા હોય તેને પ્રત્યક્ષ ભગવાન વિના બીજું કાંઈ ઈચ્છાવું નહિ..."

ગ. પ્ર. ૨૦ :- "...પ્રકાશને મધ્યે પ્રત્યક્ષ એવા જે પુરુષોત્તમ ભગવાન તેની મૂર્તિને જુઓ છે અને નારદ, સનકાદિક જેવો સુખીયો પણ થાય છે..."

ગ. પ્ર. ૨૭ :- "...પૂર્વે જે જે અનંત પ્રકારના આશ્રય થઈ ગયાં છે તથા હમણા જે થાય છે તથા આગળ થશે તે સર્વે મને મળ્યા એવા જે પ્રત્યક્ષ ભગવાન તેવે જ થાય છે..."

ગ. પ્ર. ૩૧ :- "...ભગવાનના ભક્તની જે મોટપ છે તે તો પ્રત્યક્ષ ભગવાનના નિશ્ચયે કરીને તથા તે ભગવાનની આશાને વિષે વર્તવે કરીને છે..."

ગ. પ્ર. ૪૭ :- "...સત્તારૂપ એવો જે પોતાનો આત્મા તે રૂપે નિરંતર વર્તે અને પોતાના ઈષ્ટદેવ એવા જે પ્રત્યક્ષ શ્રીકૃષ્ણ પરમાત્મા તેને સર્વથી પર અને અતિશુદ્ધ સ્વરૂપ અને સદા દિવ્ય સાકાર મૂર્તિ સમજે..."

ગ. પ્ર. ૪૮ :- "...જેવા પોતાને પ્રત્યક્ષ ભગવાન મળ્યા છે

ગ. પ્ર. ૫૧ :- "...સર્વના કારણ જે પુરુષોત્તમ ભગવાન

તેની દાખિએ કરીને જોઈએ ત્યારે એ પુરુષોત્તમ ભગવાન વિના બીજું કાંઈ ભાસે જ નહિ. એવા જે ભગવાન તે જ કૃપા કરીને જીવના કલ્યાણને અર્થે પુષ્ટીમાં સર્વે મનુષ્યને પ્રત્યક્ષ દર્શન આપે છે..."

ગ. પ્ર. ૫૬ :- "...માટે જેને ભગવાનને પ્રસંગ કરવા હોય તેને જ્ઞાન, વૈરાગ્ય, ભક્તિ તથા બીજા કોઈ શ્રેષ્ઠ ગુણ હોય તેને અભિમાને કરીને અટંટ થવું નહિ. તો એ પુરુષના હદ્યને વિષે પ્રગટ પ્રમાણ એવા જે શ્રીકૃષ્ણ નારાયણ તે પ્રસંગ થઈને નિવાસ કરીને રહે છે..."

ગ. પ્ર. ૫૮ :- "...સમજણે સહિત જે પ્રત્યક્ષ ભગવાનના સ્વરૂપને વિષે નિશ્ચય તે જ પરમેશ્વરને વિષે અસાધારણ સ્નેહનું કારણ છે..."

ગ. પ્ર. ૭૮ :- "...અનિરુદ્ધ, પ્રધુભન, સંકર્ષણ અને વાસુદેવ; એ જે ચતુર્યૂહ તથા કેશવાદિક જે ચોવિશ મૂર્તિઓ તથા વરાહાદિક જે અવતાર એ સર્વેના કારણ એવા જે પ્રત્યક્ષ શ્રીકૃષ્ણ પુરુષોત્તમ ભગવાન તેનો મહિમા અતિશયપણે કરીને સમજે તો તેને ભગવાનની શ્રવણાદિક જે નવધા ભક્તિ તે અચળ રહે..."

સા. ૧૫ :- "...અને તે પછી તે ભક્તજનના હદ્યને વિષે ભગવાનની ઈચ્છાએ કરીને જણાતું જે અક્ષરબ્રહ્મમય એવું તેજ તેને વિષે સાક્ષાત્ એવા જે શ્રીકૃષ્ણ ભગવાન તેનું દર્શન થાય છે..."

કા. ૭ :- "...પ્રત્યક્ષ પુરુષોત્તમને વિષે જે દદ નિષ્ઠા તેને આત્યંતિક કલ્યાણ કહીએ..."

કા. ૧૦ :- "...અને જીવનું કલ્યાણ તો આટલી જ વાતમાં છે જે, 'પ્રગટ પ્રમાણ એવા જે શ્રીકૃષ્ણનારાયણ તેનું જ કર્યું સર્વે થાય છે, પણ કાળ, કર્મ ને માયાદિક કોઈનું કર્યું કાંઈ થતું નથી.' એવી રીતે ભગવાનને વિષે જ એક કર્તાપણું સમજવું..."

લો. ૧ :- "...તેમ પ્રત્યક્ષ જે શ્રીકૃષ્ણનારાયણ તે શુભ-અશુભ સર્વ કિયાને કર્તા થકા આકાશની પેઠે નિર્લેંપ છે એમ જાણો..."

લો. ૭ :- "...માટે એ સર્વેને બ્રહ્મ કલ્યા છે પણ એ સર્વે શરીર છે અને એ સર્વેના શરીરી, તે ભગવાન શ્રીકૃષ્ણ પ્રત્યક્ષ પુરુષોત્તમ છે...."

પં. ૬ :- "...માટે આ અવતાર સર્વોત્કર્ષપણો વર્તે છે, એવી રીતે જેની પ્રત્યક્ષ શ્રીકૃષ્ણના સ્વરૂપમાં અચળમતિ હોય ને એ મતિ કોઈ દિવસ વ્યાખ્યારાને ન પામતી હોય..."

વર. ૧ :- "...તેમ જેને પ્રત્યક્ષ શ્રીકૃષ્ણ ભગવાનના સ્વરૂપનો દૃઢનિશ્ચય થયો ને તેમાં કોઈ જાતનો કુતર્ક ન થાય તો તે પુરુષના પ્રાણ લીન ન થયા હોય તો પણ નિર્વિકલ્પ સમાધિ છે..."

અ. ૫ :- "...જો તે પ્રત્યક્ષ શ્રીકૃષ્ણ ભગવાની મૂર્તિ વિના કાંઈક બીજું ઈછે તો તેને ન્યૂન સુખની પ્રાપ્તિ થાય છે..."

અ. ૩૧ :- "...માટે તે જે ધામમાં રહી મૂર્તિ ને આ પ્રગટ શ્રીકૃષ્ણની મૂર્તિ તેમાં અધિકપણે સાદેશયપણું છે..."

'શ્રીહરિયાકૃષ્ણસુધાસિધુ' ગ્રંથમાં સ.ગુ. શ્રી શતાનંદ સ્વામી લખે છે :-

ઇશ્વરત્ત્વ મહત્વચ્ચ યત્રાન્યેષામુદીરિતમ् ।

તત્ત્વાચ્ચૈવાચ્ચયેનૈવ તત્ત્વોક્તમિતિ દૃશ્યતામ् ॥

કાર્યાંશ્ચ યત્ત્વ યત્ત્વાઽસ્યાઽનુપ્રવેશોऽસ્તિ ચ પ્રભો: ।

સ સ પ્રોકોડસિ ભગવાનિતિ નૈવ સ્વત: કવચિત् ॥

અથવિંત :- પુરુષોત્તમનારાયણ સિવાય અન્ય અવતારોને ઈશ્વર અથવા મહાન કહાા હોય તો તો તો પુરુષોત્તમનારાયણના અન્વયથી જ તેમની મહત્ત્વા સમજવી. જે જે કાર્યને અર્થે જેમાં જેમાં પુરુષોત્તમનારાયણનો અનુપ્રવેશ થાય છે તેને તેને ભગવાન કહેવાય છે. પરંતુ સ્વત: પરમાત્મા અન્ય કોઈ નથી.

સ.ગુ. આધારાનંદ સ્વામી 'શ્રીહરિયાકૃષ્ણસાગર'માં ભગવાન શ્રીહરિના સર્વાપરીપણાના પ્રસંગો નોંધે છે :

'પ્રતાપ દિખાયે ન લિખત જાઈ, ગુપચુપ કર રખત છિપાઈ; કોટિ બ્રહ્માંડ હનન કો પાપા, લગત હે દિન દિન અમાપા.'

આ પ્રગટ ભગવાન શ્રી સ્વામિનારાયણનો અનંત પ્રતાપ દેખ્યો છે, છતાં પણ તેને જે જે ગુપચુપ કરીને રાખે છે પણ બીજા અવતારાદિક કે અક્ષરાદિ મુક્તોના સ્વામી આ પ્રગટ શ્રી સહજાનંદ સ્વામી છે એવી જે અધિકતા બીજાની આગળ કહે નહિ તેને દિવસે દિવસે કોટિ બ્રહ્માંડનો નાશ કર્યાનું અમાપ પાપ લાગે છે. (શ્રીહરિયાકૃષ્ણસાગર : ૮/૧૩)

● ગઢામાં લાડુદાનજી (બ્રહ્માનંદ સ્વામી)ને સમાધિમાં બદરિકાશ્રમને વિષે નરનારાયણનું દર્શન થાય છે. તેઓ શ્રીહરિના ચરિત્રો પૂછે છે. લાડુદાનજી તેમને શ્રીહરિની થોડીક વાત કરે છે. પછી નરનારાયણ સૌને કહે છે,

'નારાયણ બોલત ભયે, સુનો નર તુમ ભાત; અવતાર અનંત હિ ભયે, યોસિ ન સુનિ કોઉ ભાત.' ||૩૬||

અવતાર અનંત કારન યાહ, અક્ષરપતિ અવિનાશ; શ્રીપુરુષોત્તમ પ્રગટે, અધર્મકે કરન નાસ.' ||૩૭||

તબ બોલે મુનિ તેહિ જોઈ, હમ જાનત તુમ હો સોઈ; તબ બોલે નારાયણ દેવા, હમ જેસે સો અનંત હે એવા.' ||૪૮||

ગઢામાં શ્રીજમહારાજે લાડુદાન ગઢવીને સાધુ કરી

શ્રીરંગદાસ નામ પાડ્યું. ત્યારે રાજાઓએ તેમને પૂછ્યું કે તમે શો પ્રતાપ દેખીને ભેખ લીધો ? ત્યારે શ્રીરંગદાસે કહ્યું કે મને સર્વાપરી વાત મળી છે. સર્વ સુખના કારણ આ પ્રગટ શ્રીહરિ છે. એમનાથી બીજું કોઈ અધિક નથી. આવી વાત કર્યારેય મળી નથી. હું સમાધિ વખતે બદરિકાશ્રમમાં ગયો. ત્યાં મેં નરનારાયણને પૂછ્યું કે તમે જ અહીં બદરિ તળે બેઠાં થકા ત્યાં અવતાર ધર્યો છો ? ત્યારે નરનારાયણ બોલ્યા કે જે સર્વાપરી શ્રીહરિ અક્ષરાના પતિ છે, એમના જેવા સમર્થ બીજા કોઈ નથી. અનંત અવતાર થયા છે, તે બધા જ આ શ્રીહરિની મરજ પ્રમાણે વર્તે છે. આ શ્રીહરિ જ સર્વના કારણ છે. તેઓ સૌની ઉપર છે, પરંતુ એમની ઉપર અમારી જેવા બીજા કોઈ નથી.

(શ્રીહરિયાકૃષ્ણસાગર : ૪/૧૨ તથા શ્રી સ્વા.)

અવતારી સ્વરૂપ નિરૂપણ : અધ્યાય : ૧૦૬)

સ.ગુ. શ્રી શુકાનંદ સ્વામીની પણ અવતારીને અવતાર જેવા જાણે તેને અવળી સમજણું છે એમ જણાવતાં કહે છે :- "જેને પ્રમાદ અને મોહ હોય તેને એકાંતિક ધર્મ તો આવે જ નહિ, કાં જે એની સમજણું જ અવળી હોય તે શું ? તો પુરુષોત્તમને અવતાર જેવા જાણે ને અવતારને પુરુષોત્તમ જેવા જાણે."

(શ્રી શુકાનંદ સ્વામીની વાતો : ૧૩)

સ.ગુ. શ્રી ગોપાળાનંદ સ્વામી પણ સમજાવે છે કે :- "જ્યાં જ્યાં પ્રગટ પુરુષોત્તમપણાની વાત આવે છે, ત્યાં ત્યાં સર્વેની બુદ્ધિ ભર્મી જાય છે પણ સર્વ ટેકાણો પ્રત્યક્ષ હરિકૃષ્ણ પુરુષોત્તમને લઈને બીજાને પુરુષોત્તમ કહ્યા છે."

(શ્રી ગોપાળાનંદ સ્વામીની વાતો, પુરુષોત્તમ નિરૂપણ : વાત - ૧૬૧)

● "માટે આપણો તો અવતારને વિશે મોટાપ ન સમજવી. અને મહારાજ સર્વ અવતારોના અવતારી પોતે એક જ છે. અને અવતારમાત્રાના સ્વામી છે. ને બીજા સર્વ અવતાર મહારાજના ભક્ત છે. એમ સમજવું ને બીજાને એમ સમજાવવું ને મહારાજે વ્યાપકાનંદ સ્વામીને પણ પોતાના સ્વરૂપને વિષે ચોવીસ અવતાર લીન કરી દેખાડ્યા, અને પર્વતબાઈ પણ ચોવીસ અવતારને મહારાજની સુતિ કરતા નિરંતર દેખતા. એવા એવા હજારો વાર ચ્યમત્કાર મહારાજે જાણાવ્યા છે. તથા હમણાં પણ જણાય છે. તે આપણે બીજા અવતાર જેવા મહારાજને કેમ સમજાએ ? માટે આપણે તો ચોખી ઉપાસના સમજવી જે, બીજા અવતાર તથા અક્ષરાના મુક્ત તથા અક્ષર અને પૂર્વ જે જે અવતાર થઈ ગયા છે તથા આગળ થાશે એ સર્વના અવતારી શ્રીજ મહારાજ છે.

સત્સંગ સમાર્યાર પત્રિકા

સ્વામી ધનશ્યામદાસજી તથા શા. સ્વામી સર્વમંગલદાસજી તથા સાધુ ધર્મવલ્લભદાસજી

વડતાલ પ્રદેશના વણાદરા ગામને આંગણે યોજાયેલ એકાદશી સત્સંગ સભામાં પધારતા પ.પુ. લાલજી મહારાજશ્રી

શ્રીજ્ઞપ્રસાદિભૂત તીર્થધામ સરધારને આંગણે પ.પુ. ધ.ધુ. આચાર્ય મહારાજશ્રી તથા
પ.પુ. લાલજી મહારાજશ્રીના રૂડા આશીર્વાદ સહ આશાથી તથા પૂ. સ.ગુ. સ્વામી શ્રી નિત્યસ્વરૂપદાસજીના
માર્ગદર્શન પ્રમાણે યોજાયેલ જલજીવાણી મહોત્સવ (તા. ૨૬-૬-૨૦૧૨ ભાડરવા સુદ - ૧૧)

મુન્દાય શહેરને આંગણે વરાણી-પુષ્ટા ખાતે પ.પૂ. ધ.બુ. આચાર્ય મહારાજશ્રી તથા પ.પૂ. લાલજી મહારાજશ્રીના રૂડા આશીર્વાદ સહ આશાથી સમસ્ત ભૃત્યાં મુંબઈ પરાવિસ્તાર ધર્મકુળ આશ્રિત શ્રી સ્વામિનારાયણ સત્સંગ સમાજ દારા તા. દ-૧૦-૨૦૧૨ થી ૧૩-૧૦-૨૦૧૨ સુધી શ્રાદ્ધ માસ નિમિત્તે 'સેલણ મહોત્સવ તથા સત્સંગ'નું સરધારનિવાસી પૂ. સ.ગુ. સ્વામી શ્રી નિત્યસ્વરૂપદાસજીના અનુજગુરુભંધુ પૂ. સ્વામી શ્રી પૂર્ણસ્વરૂપદાસજી વક્તાપદે ભવ્ય આયોજન કરવામાં આયું હતું. જેમાં વાસી, ભૂલેશ્વર, કૂર્લા, થાણા, ઘાટકોપર, ડોબીવલી, મીરારોડ, કાંઠિવલી, દહિસર, મલાડ, બોરિવલી વગેરે પરાવિસ્તારના ભક્તોએ આ મહોત્સવ તથા સત્સંગનો લાભ લઈને પોતાના જીવનમાં ધન્યભાગી બનાવ્યા હતા.

श्री स्वामिनारायण मंदिर - सरधारमां ठाकोरजूनो थाज तथा संतो-भक्तोने रसोई देनारनी शुभ नामावली

श्री लक्ष्मीनारायण देव युक्त मंडळ • प.भ. श्री पुनमभाई महानी - ओविसा • प.भ. श्री मारति माई ल स्टोन - सरधार • अ.नि. गोरखनाथी पोपटबाई ठेसाई ह. भावनगर • प.भ. श्री नीतिनभाई प्रविशबाई वदवाला • प.भ. श्री भगवनलक्ष्माई लालज्ञभाई तालावा • प.भ. श्री ईच्छभाई कुणरशीभाई पटेल (विकास सोटर्स - अमदावाड) • प.भ. श्री जयगुणभाई उकाभाई जर्जेरा - रुपावटी • प.भ. श्री वनशयभाई ज्ञानार्थ पाचारा - राज्यकोट • प.भ. श्री पुनमभेन विष्णुभाई परमार - राज्यकोट • प.भ. श्री कान्तभाई पोपटबाई राज्यकोट • प.भ. श्री वीरभाई गोंगाळी भुवनी - गोंगाळा • प.भ. श्री ज्ञानार्थी वननारायणी पठम - प.भ. श्री सरेशभाई पोपटबाई देसाई - भावनगर • प.भ. श्री विनोदभाई पोपटबाई देसाई - भावनगर • प.भ. श्री किंद्रिटभाई भगवनभाई सोनी - मोठा ढावा • प.भ. श्री नीतिलाला पालेलीया - वितल • प.भ. श्री मगनभाई डिरज्जाभाई परमार - बोडका खालीनी • प.भ. श्री त्रितिभाई छगनभाई राज्यकोट • प.भ. श्री किंद्रिटभाई गजीया - शापर • प.भ. श्री रंजनेन राजुभाई - राज्यकोट • प.भ. श्री शंखुभाई सवज्ञाभाई लेंगालीया - भेंसाळा • प.भ. श्री मायालेन मार - राज्यकोट • अ.नि. वासुदेव राधवनभाई रांडेंचा - सरधार • प.भ. श्री जयविनार्थ वदवाला - अमरेली • प.भ. श्री विनुभाई हरिभाई घावा • प.भ. श्री लामुलाई लालाभाई लाणझोरा • प.भ. श्री राधेशभाई शंखुभाई पटेल - अमदावाड • प.भ. श्री जयविनार्थ बोलीया • प.भ. श्री जगदीशभाई रेलवीरी - अमदावाड • प.भ. श्री गोपालभाई भगवनभाई - अमदावाड • प.भ. श्री प्रविशबाई वदवाला • प.भ. श्री कुणरशीभाई - राज्यकोट • अ.नि. श्री डेमलालेन भावनाभाई - जोंडेल • प.भ. श्री राजुभाई सुंदरभाई - पालसंदा • प.भ. श्री दिनेशभाई भवनाभाई - गजीया • प.भ. श्री परसोत्मभाई वरशालाभाई - बोडका खालीनी • प.भ. श्री विजयभाई गोंगालीभाई धायेली - ज्ञासदा • प.भ. श्री किंद्रिटभाई देसाई - अमरेली • प.भ. श्री विजयभाई गजालाभाई धायेली - अमरेली • प.भ. श्री महेन्द्रभाई भुवा - अमरेली • प.भ. श्री नरजीभाई सुलालीया - अमरेली • प.भ. श्री तुलबीभाई सुलालीया - अमरेली • प.भ. श्री केनालाई सोनी निलकंद ज्वरवर्ण - अमरेली • प.भ. श्री अविनाशभाई पोतीया - अमरेली • प.भ. श्री परसोत्मभाई वलज्जभाई डिरपरा - अमरेली • प.भ. श्री विकल्पभाई गोंगालाभाई कठीरीया - अमरेली • प.भ. श्री गंभीरदादा त्रिवेदी - अमरेली • प.भ. श्री निवेदितभाई सोनी - अमरेली • प.भ. श्री प्रविशबाई वालनसुरीया - अमरेली • प.भ. श्री नीतिनभाई मुण्डाभाई - धरधार - विकास - प.भ. श्री वामिनारायण मंदिर - विकास • प.भ. श्री त्रायाल लेंगालाई गोटेला • प.भ. श्री प्रविशबाई भीमज्ञभाई - केंद्रोट - प.भ. श्री मनसुखभाई - सांकणी जेतपुर • प.भ. श्री रेशमावेन उर्फेलाई - संकंपपारा बोटाद • प.भ. श्री तुलालेन रवज्जितभाई कठीरीया - बोटाद • प.भ. श्री मनसुखभाई कल्याणभाई कठीरीया - बोटाद • प.भ. श्री स्वामिनारायण मंदिर - संकंपपारा बोटाद • प.भ. श्री विजयभाई पालसुरीया - विवा • प.भ. श्री अरजनभाई पांचालाभाई गजेंजा - मांगवालीपाणी • श्री स्वामिनारायण मंदिर - सरधार • प.भ. श्री हेरेशभाई एम. पटेल - मुंबुल - प.भ. श्री प्रविशबाई भीमज्ञभाई पटेल - सरधार • प.भ. श्री हरिप्रसाद परसोत्मभाई - भुवावाड • अ.नि. परशंवत्तमाई विरक्तभाई जाविया - राज्यकोट • प.भ. श्री विजयावेन यशवंतभाई जाविया - राज्यकोट • अ.नि. देवेन्द्रभाई छगनभाई भुज - सरधार • प.भ. श्री मन्त्रेनाई आवालाभाई लंगोराला • प.भ. श्री पंकजभाई राधवनभाई भालावी - भुज - प.भ. श्री विष्णुराजसिंह एम. युआसमा - भुज • प.भ. श्री हुपुद राजुभाई - भुज • प.भ. श्री हितेशभाई महावीर कुरियर - राज्यकोट • प.भ. श्री जरवरभाई गोविंदभाई उगामेडी - भावनगर • प.भ. श्री मुखुलभाई इच्छिया - राज्यकोट • प.भ. श्री लितेशभाई पारेख - सरधार • प.भ. श्री लपमभाई भीमज्ञभाई चान्दाली - भावनगर • प.भ. श्री राजुभाई लिंगार्थ बिंदव - भुपगढ - प.भ. श्री रेसोत्मभाई क्रान्तज्ञाभाई छांडेंचा - सरधार • प.भ. श्री आदवालाई फैतरालाई धुकु - देवोटी • प.भ. श्री मुंदेशभाई स्तोवेयावा - सरधार • प.भ. श्री नरवलबाल नागरदासपेटे - अमरेला • प.भ. श्री शीवलालभाई नारजालाभाई कोराट - राज्यकोट • अ.नि. अरजनभाई मोहनभाई कोराट - शापर - वेरावण • प.भ. श्री मुंदेशभाई अरजनभाई कोराट - शापर - वेरावण • प.भ. श्री मुंदेशभाई अरजनभाई कोराट - शापर - वेरावण • प.भ. श्री मुंदेशभाई भारजसामाई लंगोराला - परधार • प.भ. श्री अदितिभाई मारावीर कुरियर - सरधार - अ.नि. यांवातील भगवनभाई पालसुरीया - राज्यकोट • प.भ. श्री लापुरेन भगवनभाई कोराट - राज्यकोट • प.भ. श्री मानसिंहभाई मोहनभाई सिंधप - उडालाला • प.भ. श्री कुर्त्तालाई लालाभाई छांडेंचा - सरधार • प.भ. श्री नरनारायण ल. वालज्ञभाई - सांचीये • अ.नि. श्री ज्ञुभाई माधवज्ञभाई मारा - राज्यकोट • प.भ. श्री मंजुभेन मनगारभाई छांडेंचा - वराटवारी • प.भ. श्री रुपितभाई अनुभाई धानपाई - जानेदा • अ.नि. रायीवेन वालाभाई लालाभाई - ज्ञामदा • प.भ. श्री तुलालेन वालाभाई गोवाली - परधार • प.भ. श्री विदेशभाई शर्होट - राज्यकोट • अ.नि. रेसेशभाई व्यवनभाई टांक - राज्यकोट • प.भ. श्री वायाख्याई क्रान्तज्ञाभाई क्रांतेचा - परधार - अ.नि. श्री वायाख्याई टांकेचा - भांडामा • अ.नि. हिरञ्जभाई करवालाई मेमधोपीया - राज्यकोट • प.भ. श्री धनशयभाई पेंडेल - राज्यकोट • प.भ. श्री किंद्रिटभाई गोविंदभाई - अमुवेल - परधार • प.भ. श्री भोगेलभाई लंगोराला - मेलभाई • प.भ. श्री भावेशभाई वलवालभाई सोंगाली - शापर - वेरावण • प.भ. श्री करानन्दी योतीलीया - राज्यकोट • प.भ. श्री गोविंदभाई लालाभाई छांडेंचा - सरधार • अ.नि. गोविंदभाई उगामेडी - भावनगर • प.भ. श्री भोगेलभाई विजयभाई वासीरा - राज्यकोट • प.भ. श्री वालाभाई गोपालभाई छांडेंचा - सरधार • प.भ. श्री शीवलालभाई देवेल - वेरावण - प.भ. श्री अशोकभाई टाकरशीभाई - भेजर • प.भ. श्री श्री अशोकभाई टाकरशीभाई किण्याद - प.भ. श्री भरद्वाजभाई पटेल - राज्यकोट • प.भ. श्री विनारायण देवेल - अमदावाड • प.भ. श्री अ.नि. शांतोनेन गोंगालाभाई पोर्टीया - राज्यकोट • प.भ. श्री श्री त्रिटीभाई हरिभाई जीरीया - भोटाद • प.भ. श्री विनारायण देवेल - राज्यकोट • प.भ. श्री विनारायण देवेल - अमदावाड - भुग्रप - प.भ. श्री शीवलालभाई गोवालीया - रांगपुर • प.भ. श्री कांतिभाई पिंचायार्थी लोंगालीया - भोटाद • प.भ. श्री शंखुभाई कान्तज्ञाभाई सोनी - वालेली - परधार

:: शरदपूर्णिमा महोत्सव ::

सरधार : ता. २६-१०-२०१२ अमरेली : ता. २८-१०-२०१२

संपर्क : केनतनभाई सोनी - मो. ८८२५०८९७२१

:: श्री गोपीनाथजी महाराजनो पाठोत्सव ::

ता. २६-१०-२०१२, आसो सुंद - १२

Online : www.gopinathji.com

६२ महिनाना पहेला रविवारे सरधार अने महिनाना छेल्ला शनिवारे राज्यकोटमां योजाती

:: सरधार ::

ता. ४-११-१२

अभ्यादान सत्संग सभा

:: राज्यकोट ::

ता. १७-१०-१२

:: समय ::

सवारे ८ थी १

संपर्क :- श्री स्वा. भंडिर - सरधार, फो.नं. ०२८१ - २७९१२११. मो. ८८७७८५८५०३

:: समय ::

राते ८ थी ११

वडताल पीठाविपति प.पू. सनातन ४.पू. १०८ श्री विद्यमान आचार्य श्री अजेन्द्रप्रसादशु महाराजशी तथा प.पू. १०८ श्री धर्मकुण मुगटमणि श्री नृगेन्द्रप्रसादशु महाराजशीना दुडा आशीर्वाद सह आशाशी वाणा परिवार आयोजित उनाने आंगणे

श्रीमद् सत्संगिञ्जवन कथा पारायण

प्रारंभ

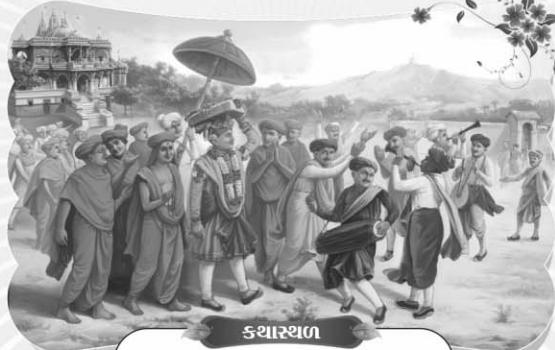
ता. ७-१२-२०१२
करतक वड - ८, शुक्कार

प.पू. ५.पू. १०८ श्री आचार्य
श्री अजेन्द्रप्रसादशु महाराजशी

कथा समय

बपोरे ३.०० थी ६.०० राते
८.३० थी ११.३०

कथास्थल

‘श्री स्वामिनारायण दाम’ गोपीनाथ कोषेक्ष,
दिमत लिलिंगा, गीरगडा रोड, उना

संपर्क : भारतीयन ली. वाणा - भो. ८३२२७३६३१४

धर्षदभाई वी. वाणा - भो. ८८२४२४२६६२ विहुलभाई दोंगा - भो. ८८७४७२७३७४

आ कथापारायणनु प्रसारण :- ता. ८ थी १४-१२-२०१२ सुधी राते ८ थी १२ लक्ष्य येनल उपर करवामां आवशे...

पूर्णाङ्गुलि

ता. १३-१२-२०१२
करतक वड - ३०, गुरुवार

प.पू. १०८ श्री धर्मकुण मुगटमणि
श्री नृगेन्द्रप्रसादशु महाराजशी

निमंत्रक

भारती गार्डन कोन्ट्रक्टर - मुंबई,
श्री भारतभेन भीमज्ञाधाई वाणा - उना

पदारो गोधरा

श्री स्वामिनारायण
महोत्सव

अंतर्गत

॥ श्री स्वामिनारायण विजयतेरात् ॥

वडताल पीठाविपति प.पू. सनातन ४.पू. १०८ श्री
विद्यमान आचार्य श्री अजेन्द्रप्रसादशु महाराजशीना दुडा आशीर्वाद
सह आशाशी गोधराने आंगणे अति भव्य

पदारो गोधरा

श्रीमद् सत्संगिञ्जवन कथा पारायण

वक्ता : पू. स.गु. स्वामी श्री नित्यस्वरूपदासशु

:: अद्यक्षश्री ::

प.पू. ५.पू. १०८ श्री आचार्य
श्री अजेन्द्रप्रसादशु महाराजशी

:: उपाद्यक्षश्री ::

प.पू. १०८ श्री धर्मकुण मुगटमणि
श्री नृगेन्द्रप्रसादशु महाराजशी

कथा समय

बपोरे ३ थी ६ राते ८.०० थी ११.००

आयोजक धर्मकुण आश्रित श्री लक्ष्मीनारायण देव युवक मंडળ - गोधरा

महोत्सव स्थल :- लालबाग, गायत्री मंदिर, बस स्टेशन पाइल, गोधरा

संपर्क : पू. धनश्याम स्वामी - भो. ८८२४१३४१०८, नीतिन पटेल - भो. ८८२४११५१०८ गोपाल पटेल - भो. ८८८८०४७६६४

महोत्सव प्रसारण :- ता. २२ थी २८-१२-२०१२ सुधी राते ८ थी १२ लक्ष्य येनल उपर करवामां आवशे...

पवित्र धनुर्मासमां 'श्री सत्संगिष्ठवन' ग्रंथराजना संवादस्थान चक्तीर्थ-जगन्नाथपुरीमे अंगृही
पू. स.गु. स्वामी श्री नित्यस्वरूपदासज्ञाना श्रीभूमि ३००मी 'श्रीमद् सत्संगिष्ठवन कथा पारायण' प्रसंगे
प.पू. सनातन ध.धु. १००८ श्री विद्मान आचार्य श्री अजेन्द्रप्रसादज्ञ महाराजश्री तथा प.पू. १०८ श्री धर्मकुल
मुग्राटमणि श्री नृगोन्द्रप्रसादज्ञ महाराजश्रीना द्वा आशीर्वाद सह आजाशी निसर परिवार द्वारा आयोजित

जगन्नाथपुरी महोत्सव

महोत्सव तारीख :- ३-१-२०१३ मार्गशीर वद - ६ थी
ता. ११-१-२०१३ मार्गशीर वद - ३० सुधी

प्रयोक्तक :- पू. स.गु. स्वामी श्री नित्यस्वरूपदासज्ञ

विश्ववंद एवी भारतीय संस्कृतिमां धर्मग्रंथोमां वर्णन करायेला अति प्रसिद्ध अने महिमाशाणी भारत देशना मुख्य चार तीर्थधाम मांडिलुं एक तीर्थ एटले जगन्नाथपुरी. सर्वावतारी भगवान श्री स्वामिनारायण पषा नीलकंठवर्णी वेशे तीर्थोमां विचरण करती वधते अहिं सं. १८४८मां पधार्या हता अने आ स्थानमां पृथ्वीना भारतुप बनेला केटलाक हुराचारी असुरोना नाश माटे श्री जगन्नाथज्ञानी विनंतिने मान आपीने दश मास सुधी अहिंना प्रसिद्ध श्री ईन्द्रध्वंन सरोवरने उन्नारे ४ निवास करीने रथ्या हता अने अहिंना तमाम क्षेत्रोने पषा विशेष तीर्थत्व आपीने पावन कर्या हता. भगवान श्रीहरिना अंतर्धान बाद मुमुक्षुज्ञानोने संसारसागर तरवा माटे एकमात्र नौका समान ऐवा साक्षात् सर्वावतारी भगवान श्री स्वामिनारायणां स्वरूप गणाता ऐवा 'श्री सत्संगिष्ठवन' ग्रंथ-शास्त्रनी कथानो संवाद पषा अहीं ज सुव्रतमुनि (श्री स्वरूपानंद स्वामी) अने भादेरना राजा प्रतापसिंहना माध्यमधी सौप्रथम अहींना ज यक्तीर्थ-क्षेत्रमां उद्घाटवेलो छे.

आ महान तीर्थधाममां सर्वावतारी भगवान श्री स्वामिनारायणी पूर्णकृपाशी वडताल पीठाधिपति प.पू. सनातन ध.धु. १००८ श्री आचार्य श्री अजेन्द्रप्रसादज्ञ महाराजश्री तथा प.पू. १०८ श्री धर्मकुल मुग्राटमणि श्री नृगोन्द्रप्रसादज्ञ महाराजश्रीना द्वा आशीर्वाद सह आजाशी पू. स.गु. स्वामी श्री नित्यस्वरूपदासज्ञी ३००मी 'श्रीमद् सत्संगिष्ठवन कथापारायण' करवानो शुभ संकल्प प.ल. श्री कुंगरशीभाई गोपालशीभाई निसर परिवार (नवागाम-भयाउ) द्वारा ता. ३-१-२०१३ मार्गशीर वद - ६ थी ता. ११-१-२०१३ मार्गशीर वद - ३० सुधी करवामां आव्यो छे. तो आ ग्रंथराजनी सुव्रतमुनिने मुख थकी सर्वप्रथमवार वडेली गणाने १०० वर्ष बाद फीते ज भगवान श्रीहरिना अति प्रसादिभूत तीर्थधामपां सर्वोपरी आशा-उपासनानी वातोनी साथे देवदर्शन-धर्मकुल दर्शन-संतदर्शन-भजन-कथावारा अने तीर्थस्थानोना दर्शनानो एक अमूल्य अने अलब्ध लाल लेवा माटे तमाम भक्तजनोने झेहसभर पधारवा माटे अमो भावभीनु निमंत्रणा पाइदीने छीअ... रघेने आ अवसर यूकाय न जाय....!!!

ता. क.- आ कथा महोत्सवमां समग्र धर्मकुल परिवार तथा अनेक धर्मनिष्ठ संतो-महंतो पधारी दर्शन-अमृतवाणी लाभ आपशे.

निमंत्रक :- श्री अमरशीभाई तथा रसिकभाई तथा रमेशभाई दुँगरशीभाई निसर परिवार - थाणा

महोत्सवमां आववा माटेनी व्यवस्था

स्पृश्यल ट्रेन द्वारा अथवा पोतानी रीते विमान के ट्रेन या तो कोईपषा वाहन द्वारा आवी शक्शे.

श्री स्वामिनारायण मंदिर - सरद्यार द्वारा आयोजित दक्षिणा भारतनी दसमी

श्री स्वामिनारायण स्पैश्यल ट्रेनयात्रा

तारीख : १-१-२०१३ मार्गशीर वद-४ थी २१-१-२०१३ पोष सुद-१० कुल दिवस : २१

नोंद्य :- आ ट्रेनयात्रानो टीकीट दर ता. १५,८०० थाय छे, परंतु 'जगन्नाथपुरी महोत्सव'ना यजमानश्री द्वारा एक टीकीट उपर ता. १०००नुं सौजन्य होवाथी टीकीट दर :- १०,८०० राखेल छे.

दर्शनीय पवित्र तीर्थस्थानो :- जगन्नाथपुरी, तिरुपति बालाजी, भूतपुरी, शिवकांची, विष्णुकांची,
सुवर्ण मंदिर - वेलुर, श्रीरंगक्षेत्र, रामेश्वर, पंडरपुर, नासिक-अंबकेश्वर

आसनोंद :- ता. १-१-२०१३ ना रो० १५ सुरती उपडे माटे जगन्नाथपुरी सुधीनी यात्रा दरभान यात्रिके पोतानी रीते जमवानुं साथे लाववानुं रहेशे. तेमज तीर्थस्थानोना दर्शन करीने ट्रेनयात्रानुं अंतिम विश्वास स्थान रेल्वे दर्शन-सुरत रायवामां आव्यु छे, तेशी यात्रिकोअे त्यांथी पोतानी रीते पोतपोताना मुक्कम सुधी पहोचवानुं रहेशे.

આ ટ્રેનયાત્રા તથા મહોત્સવમાં લાભ લેનાર ભક્તોની લાયકાત

આ ટ્રેનયાત્રા તથા કથા મહોત્સવમાં ફક્ત પણ વર્ષથી નીચેના જ પુરાભક્તતો તથા સ્ત્રીભક્તો એમ બંને લાભ લઈ શકશે. જેની દરેકે ખાસ નોંધ લેવી. આ ટ્રેનયાત્રા તથા કથા મહોત્સવમાં આવનાર ભક્તોએ ફરજુઆત પૂજા કરવાની રહેશે. અને પૂજા ન કરતા હોય તેમણે પૂજા લેવાની રહેશે. તેમજ લાભ લેનાર ભક્તો નિવ્યાસની હોવા ફરજુઆત છે. ટ્રેનયાત્રા તથા મહોત્સવમાં આવનાર ભક્તોએ સરકારશ્રી દ્વારા માન્ય કોઈપણ ઓળખપત્ર સાથે લાવવાનું રહેશે.

યાત્રા વિષે આગાત્યની માહિતી

એક જ ડાયબામાં સાથે સાથે રહેવા ઈચ્છતા યાત્રિક ભક્તોએ, જેની સાથે રહેવાનું હોય તેમની સાથે પોતાનું નામ લખાવાથી તે શક્ય બની શકશે. યાત્રિક તરીકે પુરુષો તથા સ્ત્રીભક્તો એમ બંને જોડાઈ શકશે. એક જ સ્ત્રીભક્ત હોય તો તેને રસ્તામાં સાજા-માંદા કે અન્ય તકલીફ આવી પડે તો તેમના કોઈ જાહીતા પુરુષ સંબંધી હોવા જરૂરી છે.

ટીકીટ દર :- ♦ યાત્રાપ્રવાસ-ભોજન તથા દર્શનની બસ વ્યવસ્થાના ખર્ચ સાથે ટીકીટનો દર એક ટીકીટના રૂ. ૧૦, ૮૦૦/- રાખવામાં આવેલ છે. ♦ બુકિંગ સમયે રૂ. ૫,૦૦૦/- ભરવાના રહેશે તેમજ બાકીની રકમ ટીકીટ દીઠ રૂ. ૫,૮૦૦/- યાત્રાપ્રવાસ ઉપડતા પહેલા ઊંઠ દિવસે ભરી દેવાના રહેશે. નોંધ : પાંચ વર્ષ કે તેથી ઉપરના બાળકોની સ્પેશયલ ટ્રેનમાં રેલ્વે બોર્ડ દ્વારા અડધી ટીકીટ અપાતી નથી, માટે તેની પણ આખી ટીકીટ જ લેવાની રહેશે.

અન્ય સૂચના

આ કથા મહોત્સવમાં પોતાની રીતે વિમાન યા ટ્રેન કે અન્ય રીતે ડાયરેક્ટ આવવા ઈચ્છતા હરિભક્તો માટે પણ રહેવા-જમવાની વ્યવસ્થા કરવામાં આવશે. પરંતુ તેમણે સરધાર મંદિરે પોતાની ટીકીટ અને આઈકાર્ડની જેરોક્ષ ફરજુઆત મોકલવાની રહેશે.

આ કથા મહોત્સવનો લાભ લેનાર ભક્તોએ પોતાની સાથે ઢંઢીનો સમય હોવાથી પહેરવા તેમજ ઓફ્વા-પાથરવા માટે ગરમ વસ્તો ફરજુઆત સાથે લાવવાના રહેશે. અને પોતે દરરોજ લેતા હોય તે દવાઓ તેમજ તાવ, ઉધરસ-શરદી, ઉલ્ટી-જાડા વગેરે દવાઓ સાથે લેવી.

આ કથા મહોત્સવમાં પોતાની રીતે ટ્રેન કે અન્ય વાહન દ્વારા મહોત્સવમાં લાભ લેવા પધારનાર કોઈપણ ભક્તની આર્થિક સ્થિતિ નભણી હશે તો, યજમાન પરિવાર દ્વારા એક વ્યક્તિ દીઠ ભાડાપેટે રૂ. ૧૦૦૦ રૂપિયા આપવામાં આવશે. તેની આવનાર ભક્તજનોએ ખાસ નોંધ લેવી.

- બુકિંગ માટે સંપર્ક :- • શ્રી સ્વા. મંદિર - સરધાર. ફો. ૦૨૮૧ - ૨૭૮૧૨૧૧ મો. ૭૬૦૦૦૫૮૫૦૫ (પ્ર. પિત્તયાવન સ્વામી) ટ્રેનદિનનાં (મહેતાળ).
• શ્રી સ્વા. મંદિર - શ્રીજીનગર સુરત. મો. ૮૧૨૮૬૯૧૫૧૩. • પૂ. ધર્મવલલબ સ્વામી - વડાતાલ. મો. ૭૬૦૦૦૨૭૧૩૪. • શ્રી સ્વા. મંદિર - ડોંગીવલી ફો.નુ. ૦૨૮૧ - ૨૪૫૩૭૭૫. • શ્રી સ્વા. મંદિર - મલાડ. ફો.નુ. ૦૨૨ - ૨૮૮૦૪૩૫૮. • શ્રી સ્વા. મંદિર - ખારગેર મહુવા. મો. ૮૧૨૮૬૯૧૫૧૫. • શ્રી સ્વા. મંદિર - બગાસા. ફો.નુ. ૦૨૭૬૬ - ૨૨૨૫૪૧, ૮૧૨૮૬૯૧૫૦૨. • મનસુખભાઈ દહિસર. મો. ૮૮૩૩૫૧૫૧૨.
• અશોકભાઈ વિદ્યાનગર. મો. ૮૮૨૪૪૪૪૩૩૭. • પ્રવિષ્ટાભાઈ માનજુયા - લુધી. મો. ૮૮૨૪૫૦૮૫૮૫૦. • ગોવિંદભાઈ માનજુયા - લુધી. મો. ૮૮૨૪૫૩૦૪૮૯.
• રાજુભાઈ સુખપુર-લુધી. મો. ૮૮૭૯૭૩૪૪૩૫. • ઈશ્વરભાઈ વિકાસ મોટર્સ - અમદાવાદ. મો. ૮૮૨૪૦૪૪૧૦૮. • નાયાભાઈ અમદાવાદ. મો. ૮૮૭૯૧૩૨૩૧૨.
• શાંતિલાલ માણાવદર. મો. ૮૪૨૬૭૯૬૭૭૦૮. • ઈશ્વરભાઈ દંધુલી. મો. ૮૪૨૪૪૪૬૬૩૦૮. • અમરશ્રીભાઈ ખાઈ - ભાવનગર. મો. ૮૪૬૩૧૪૩૬૮. ધીરભાઈ - ઉલા. મો. ૮૪૨૪૨૪૩૧૬૬. મહેશભાઈ - નાગકાડા. મો. ૮૪૨૬૭૧૩૦૧૩. જગદીશભાઈ - ભરુદ. મો. ૮૪૨૮૮૨૭૧૦૦. કુર્લબજુભાઈ - જેતપુર. મો. ૮૩૨૭૬૦૧૦૦૮. નિલેશભાઈ - અમરેલી. મો. ૮૪૨૭૨૩૦૬૨૦.

મહોત્સવનું પ્રસારણ

સંરક્ષણ

ભારત

વિદેશ

ગુજરાત

ચેનલ દ્વારા આપ ધેરે બેઠા પણ માણી શકશો.

આયોજક : શ્રી સ્વામિનારાયણ મંદિર - સરધાર, તા.જી. રાજકોટ - ૩૬૦૦૨૫. મો. ૭૬૦૦૦૫૮૫૦૩, ૮૮૭૯૭૩૪૫૦૩

Visit us : www.sardharkatha.com • E-mail : sardharmandir@gmail.com, balswami2008@yahoo.com, nyalkaran.11109@gmail.com

॥ શ્રી સ્વામિનારાયણો વિજયતેતરામુ ॥

શ્રીજી મહારાજનું
પ્રસાદિભૂત મહાન
તીર્થધામ
સરધારને આંગણે

પ.પૂ. સનાતન ધ.ধ. ૧૦૦૮ શ્રી વિદ્યમાન આચાર્ય શ્રી અર્જેન્ટપ્રસાદજી મહારાજશ્રીના રૂડા આશીર્વાદ સહ આજાથી
પ.પૂ. ૧૦૮ શ્રી ધર્મકુળ મુગટમણિ શ્રી નૃગેન્દ્રપ્રસાદજી મહારાજશ્રીના અધ્યક્ષપદે સરધારધામને આંગણે સતરમી

દિપાવલીના શુભ અવસર ઉપર ધનતેરશથી ખાઠમ સુધી....

શ્રી સ્વામિનારાયણ
સેતસંગ છાવટુપુ
સરધાર ૨૦૧૨

પ્રયોજક : પૂ. સદ. સ્વામી શ્રી નિત્યસ્વરૂપદાસજી

પ.પૂ. ધ.ধ. ૧૦૦૮ શ્રી આચાર્ય
શ્રી અર્જેન્ટપ્રસાદજી મહારાજશ્રી

તારીખ

૧૧-૧૧-૨૦૧૨

થી

૨૧-૧૧-૨૦૧૨

પ.પૂ. ૧૦૮ શ્રી ધર્મકુળ મુગટમણિ
શ્રી નૃગેન્દ્રપ્રસાદજી મહારાજશ્રી

છાવણીના મહાદિવ્ય કાર્યક્રમની રૂપરેખા

સવાર

૪.૩૦ થી ૬.૦૦	- સ્નાનાદિક - પૂજાવિધિ
૬.૦૦ થી ૬.૩૦	- પ્રભાતફેરી
૬.૩૦ થી ૭.૦૦	- પ્રભાતિયા
૭.૦૦ થી ૮.૦૦	- કીર્તન વિવેચન
વક્તા : પૂ. સ.ગુ. સ્વામી શ્રી નિત્યસ્વરૂપદાસજી
૮.૦૦ થી ૮.૧૫	- પરચા પ્રકરણ કથા
વક્તા : પૂ. સ્વામી શ્રી પૂર્ણસ્વરૂપદાસજી
૮.૧૫ થી ૮.૪૫	- ધ્યાન અનુષ્ઠાન
૮.૪૫ થી ૧૦.૧૫	- શાનગોઢી
૧૦.૧૫ થી ૧૧.૩૦	- વચનામૃત વિવેચન
વક્તા : પૂ. સ.ગુ. સ્વામી શ્રી નિત્યસ્વરૂપદાસજી
૧૧.૩૦ થી ૧૨.૦૦	- પ્રવચન-માનસીપૂજા
૧૨.૦૦ થી ૧.૦૦	- મહાપ્રસાદ

બાયોર

૧.૦૦ થી ૨.૦૦	- વચનામૃત-કથા-પ્રશ્નોત્તરી
૨.૦૦ થી ૩.૩૦	- વિશ્રાંતિ
૩.૩૦ થી ૩.૪૫	- માનસી-ફગવા-કીર્તનભક્તિ
૩.૪૫ થી ૪.૦૦	- પરચા પ્રકરણ કથા
વક્તા : પૂ. સ્વામી શ્રી પૂર્ણસ્વરૂપદાસજી
૪.૦૦ થી ૬.૧૫	- શ્રી ગોપાળાનંદ સ્વામીની વાતોની કથા
વક્તા : પૂ. સ.ગુ. સ્વામી શ્રી નિત્યસ્વરૂપદાસજી
૬.૧૫ થી ૭.૩૦	- પ્રવચન-ગોડી-આરતી-સ્તુતિ
૭.૩૦ થી ૮.૩૦	- મહાપ્રસાદ
૮.૩૦ થી ૯.૦૦	- સ્વામાચિક ચેષ્ટાગાન
૯.૦૦ થી ૧૦.૦૦	- વ્યાખ્યાનમાળા
૧૦.૦૦ થી ૪.૩૦	- વિશ્રાંતિ

સ્થળ : 'શ્રી સ્વામિનારાયણ ભાગ' શ્રી સ્વામિનારાયણ મંદિર - સરધાર

ફો.નં. ૦૨૮૧ - ૨૭૧૨૧૧, મો. ૯૮૭૯૪૮૫૦૩, ૭૫૦૦૦૫૮૫૦૩

Online : www.sardharkatha.org www.swaminarayandaltalgadi.org

सर्वांवतारी भगवान
श्री स्वामिनारायण

॥ श्री स्वामिनारायणो विजयतेराम् ॥

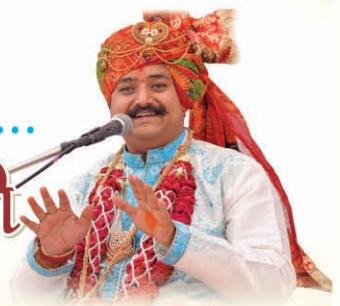
लक्ष्य

चेन्ल द्वारा

लाभपांचमथी हવे पुरा गुजरातमां
घेर बेठा आप माणी शको छो....

प.प. ५.प. १०८ श्री आचार्य
श्री अषेन्द्रप्रसादजु महाराजश्री - वडाल

प.प. १०८ श्री धर्मकुण मुगटमणि श्री नृगेन्द्रप्रसादजु महाराजश्रीनी द्विक्ष्य अभृतवाहनी

पू. स.गु. स्वामी श्री नित्यस्वरूपदासजु-सरधार सत्संग कथामृत
तथा पू. स्वामी श्री पूर्णस्वरूपदासजुना श्रीमुखे

समय : सवारे ६.०० थी ७.००, रात्रे ८.०० थी ११.००

॥ श्री स्वामिनारायणो विजयतेराम् ॥

वडाल पीठापिति प.प. सनातन ५.प. १०८ श्री विस्मान आशार्य श्री अषेन्द्रप्रसादजु महाराजश्री तथा प.प. १०८ श्री धर्मकुण मुगटमणि
श्री नृगेन्द्रप्रसादजु महाराजश्री ३२ आशीर्वाद सह आशार्य डामी परिवार राजसमीक्षाने अंगमुँ

श्रीमद् सत्संगिण्णवन् कथा पारायण

प्राप्तं
ता. २०-११-२०१२
क्रातक सुंद - ७

श्री स्वामिनारायण धाम,
मु. राजसमीक्षाला, वा. श्र. राजकोट

संपर्क : गोदानामार्ग - मो. ૮૮૨૪૦૩૬૭૨૧ भरतभार्ग - मो. ૮૮૮૪૦૦૮૮૫ અंકुरभार्ग - मो. ૮૮૦૮૪૮૮૮૮

वक्ता :- पू. स.गु. स्वामी श्री नित्यस्वरूपदासजु

कथा समय :- सवारे ८.३० थी ११.३०, खेपोरे ३.०० थी ६.००

पूर्णाहुति
ता. २८-११-२०१२
क्रातक सुंद - १५

प.भ. श्री मोहनभार्ग देवशीभार्ग डामी तथा
श्री गणेशभार्ग देवशीभार्ग डामी परिवार

कथा स्थान

निमंत्रक

પ.પુ. નાનાલાલજી શ્રી પુષેન્દ્રપ્રસાદજી મહારાજશ્રીના 'રટમા જનોત્સવ'માં ઉજવણી કરતા બંને પ.પુ. લાલજી મહારાજશ્રી તથા સંતો-ભક્તો

પ.પુ. લાલજી મહારાજશ્રીના 'દિવ્ય અમૃતવાળી' પુરસ્કાર વિમોચન કરતા પ.પુ. નાનાલાલજી મહારાજશ્રી તથા પ.સ્વામી, પુ. ચેરમેન સ્વામી તથા પ.લક્ષ્મીપ્રસાદાસજી સ્વામી

સુરતને આંગણે યોજયેલ 'શ્રી ત્યામિનારાયણ સત્સંગ યુવા સંગ્રહન પ્રારંભ મહોત્સવ' તથા પ.પુ. નાનાલાલજી શ્રી પુષેન્દ્રપ્રસાદજી મહારાજશ્રીના 'રટમા જનોત્સવ' (૧૪-૧૦-૨૦૧૨)

છલીકા : શ્રીલદ્રિકૃત્યા વિડિયો વિજન - સુરત. મો. ૯૪૨૮૬૮૫૪૧૩. શિવલાલ સુદાળી - બારમાલ. મો. ૯૮૭૯૨૬૮૫૪૦. જયેશ ટાંક - કાંદિપલી - મો. ૯૩૨૪૦૬૦૮૪૭. શ્રીલદ્રિકૃત્યા સુરતીયા - સુરત. મો. ૯૮૨૫૦૩૦૨૫૦.

Printed and Published by Swami Viraktswrupdasji on behalf of Sardhar and Printed at Shreeji Art, GF-12, Ashirvad Shopping Center, Ashram RD, Paldi - A'MD. and Published from Shree Swaminarayan Temple - Sardhar, Dist-Rajkot - 360025. Editor - Sadhu Patitpavandasji

